

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 123 / Fascicle 1

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 19 de desembre del 2006, a les 09.00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 8954/06, de mesures tributàries i administratives. 6190

II. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 8953/06, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2007. 6211

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats, si els sembla bé, començarem la sessió plenària d'avui. Passam, idò, al debat del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 8954/06, de mesures tributàries i administratives.

I. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 8954/06, de mesures tributàries i administratives.

Començam per la defensa conjunta de les esmenes i dels vots particulars que es mantenen a l'articulat d'aquest projecte. En primer lloc, si procedeix, en aplicació de l'article 122 del Reglament de la Cambra, el representant del Govern farà la presentació del projecte de llei en qüestió...

Per tant, passarem a la defensa conjunta de les esmenes i dels vots particulars presentats pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds i PSM-Entesa Nacionalista.

Té la paraula pel Grup Esquerra Unida i Els Verds, per a la defensa de les esmenes RGE núm. 9962, 63, 64, 65, 66, 67, 68 i els vots particulars als articles 15, 17 i 21, la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, començam avui a unes hores bastant intempestives tenint en compte que quasi bé no hi ha, o hi ha ben pocs diputats i diputades, iniciam -dic- el debat als pressuposts i, en aquest cas concret, a l'articulat de la Llei d'acompanyament.

En primer lloc, iniciam la nostra intervenció amb una ferma denúncia a la utilització perversa i poc democràtica que fa el Govern del Partit Popular de la Llei de mesures tributàries o d'acompanyament als pressuposts, entenen -tal com vàrem dir ja al debat a la totalitat- l'incompliment de la pròpia finalitat d'aquesta llei, però, tenint en compte com actua el Partit Popular i sobretot aquests dies en què ens trobam amb una operació de corrupció a la qual no hi ha cap membre ni del Govern ni del Partit Popular que prengui cap responsabilitat política, la veritat és que no ens sorprèn en absolut aquesta utilització -ja dic, perversa- d'aquesta llei d'acompanyament.

Demanam, així i tot, una vegada més, la seva retirada, la retirada d'aquesta llei per ètica i per responsabilitat política, per evitar la inseguretat jurídica que genera als ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes i, sobretot, per evitar la degradació dels procediments legislatius i dels mecanismes parlamentaris. El Govern del Partit Popular, si manté aquesta llei, demostra la seva manera de fer i d'entendre la política i l'activitat parlamentària tant en les formes com en els continguts. Les formes -ho va dir ja el mateix president del Govern- en política i en democràcia són fonamentals.

Per això, no es pot modificar d'aquesta manera tan impune més de dotze lleis a través d'una llei d'acompanyament, ni es pot generar normativa per molts de temes que res no tenen a veure amb els pressuposts. Es legisla i s'ha legislat aquests quatre anys més a través d'aquesta llei d'acompanyament que

quasi en totes les lleis aprovades en aquest darrer període parlamentari. S'ha fet més política d'ordenació del territori a través de la Llei d'acompanyament que no a través de qualsevol altre llei o normativa que s'hagi pogut aprovar en aquest parlament.

Nosaltres entenem que això és molt poc seriós i molt poc rigorós, però, a més de les formes, també hi ha els continguts. Es duen a terme modificacions substancials d'unes conseqüències imprevisibles, ja que desconeixem l'abast real i la justificació clara d'aquestes modificacions. Encara resulta més escandalós per allò que fa a les esmenes introduïdes pel mateix Partit Popular, desset esmenes, el grup que ha presentat més esmenes a la Llei d'acompanyament, ja que cap d'aquestes esmenes dur ni memòria jurídica, ni memòria justificativa, ni absolutament res.

Front a això, li tornam fer un prec per salvar el prestigi institucional d'aquest parlament, per favor, la retirin. Encara tenen temps de fer-ho. Ara bé, ja hem dit que suposam que no ho faran, tenint en compte que aquí ningú no pren cap responsabilitat política, ningú no dimiteix, no passa res i sempre continuen amb les cucales posades i cap endavant com si el món només fos seu.

Hem de dir, per tant, entrant al contingut d'aquest articulat de la Llei d'acompanyament que enguany -i només a l'articulat, 22 articles- es modifiquen 6 lleis: Llei del patrimoni, Llei general turística, Llei d'ordenació del territori comercial -5 articles-, Llei de creació de la Cambra de comerç, Llei d'ordenació farmacèutica, Llei del sòl, Llei de ports -7 articles-, sense cap problema, més bé al contrari com he dit, el PP hi afegeix quatre esmenes més, només a l'articulat, i no passa res, no passa res.

El nostre grup concretament a l'articulat referit a mesures tributàries no ha presentat esmenes, excepte a l'article 2, referit a les taxes, en matèria de ports, dels amarratges dels usuaris transeünts. Presentam una esmena de substitució d'aquestes taxes per considerar que no s'ha aplicat un sistema equitatiu, hi ha una clara discriminació de cara a les eslores més petites i amb aquesta esmena ho pretenem corregir.

A partir de l'article 14, tot l'articulat fins al número 22, res no té a veure amb mesures tributàries i no disposa de les garanties suficients per a la seva tramitació transparent i objectiva. Per això hem presentat esmenes a quasi tots els articles.

Concretament a l'article 14, que crea un nova figura dins la Llei general turística anomenada comerços turístics i amb l'objectiu, pareix ser, primer que a aquests comerços es pugui vendre tabac incomplint la Llei estatal 28/2005, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme, hem presentat aquesta esmena de supressió perquè, a més d'això, també significarà que aquests comerços de les zones turístiques tendran la mateixa consideració quant a horaris, reglament i tipus de vendes que els establiments turístics, o sigui, hotels, sales de festa, etc. No consideram adient fer una modificació d'aquest calat a través de la Llei d'acompanyament.

A l'article 15 es modifica de manera substancial la Llei d'ordenació de l'activitat comercial, concretament 5 articles - article 12, 20, 25, 37 i 60. L'aprovació d'aquest article suposa vulnerar les competències dels consells insulars respecte a l'ordenació dels equipaments comercials atribuïdes per la Llei de consells, on es deixa clar que qui ha de fer el Pla director sectorial d'equipaments comercials són els consells insulars. El Govern a través d'aquest article pretén legislar fixant criteris d'aplicació uniforme a tot el territori de les Illes Balears, fent ordenació del territori i a partir del Pla director sectorial d'equipaments comercials aprovat l'any 1996.

Nosaltres hem presentat tres esmenes, una de supressió dels punts 1, 3, 4 i 5 d'aquest article 15 per considerar que la Llei d'acompanyament no és l'àmbit legislatiu per realitzar aquestes modificacions, sinó que requereix d'una tramitació parlamentària com cal. Pretenem també, a través d'una esmena de substitució que el nombre de metres quadrats de superfície edificada susceptible d'ús comercial als municipis no el decideixi el Govern a través d'una disposició reglamentària. Nosaltres consideram que el concepte de població equivalent i els percentatges corresponents s'han de determinar mitjançant una llei parlamentària per assegurar un major control i un debat d'aquesta qüestió. Creim que hi ha d'haver criteris objectius i no criteris basats en projectes concrets o interessos particulars.

Una tercera esmena de substitució, també a aquest article, pretén minvar el número de diumenges i festius d'obertura dels establiments comercials. Proposam dos festius en lloc de vuit, per tal de conciliar la vida laboral i familiar, així com també minvar el consumisme tan estès a la nostra societat. En aquest punt, volem posar també de manifest que s'elimina de la llei el tràmit d'audiència i participació de les associacions de comerciants, de consumidors i sindicals actualment prevists a la llei vigent, i només es dóna audiència al Consell assessor del comerç de les Illes Balears, del qual no sabem exactament qui hi forma part. Veim que el Partit Popular no vol participació de les organitzacions socials perquè segurament el molesten.

A l'article 17 es modifica la Llei de sòl rústic -i no passa res- a més, amb una suposada bona intenció de fomentar les energies renovables. Aquest article faculta el conseller a regular el procediment administratiu per autorització i declaració d'utilitat pública d'aquestes instal·lacions, però no es concreta com serà aquest procediment administratiu, no es diu quins criteris s'utilitzaran, no es diu quan es farà, no es diu qui i quins tipus d'instal·lacions, res, total i absoluta ambigüitat, sense cap criteri ni ambiental, ni territorial, ni energètic, sense cap estudi seriós ni de la situació ni de les seves conseqüències a curt, llarg o mig termini, i vulnerant clarament les competències pròpies dels consells insulars respecte a l'ordenació del territori.

Aquest article demostra -i ja ho vàrem dir així al debat a la totalitat- la incapacitat del Govern del Partit Popular de plantejar la implantació de les energies renovables com un aspecte estratègic de la política energètica. El Pla director sectorial energètic, aprovat fa un any, no planteja cap criteri envers aquesta qüestió, quan ja era prou coneguda la normativa de connexió de les instal·lacions d'energia solar fotovoltaica a la xarxa i els projectes que diversos promotors havien presentat als ajuntaments. No va fer res, res quan ho havia de fer, al Pla

director sectorial, i ara l'única cosa que se'ls ocorre és fer-ho a través d'una declaració d'utilitat pública mitjançant una llei d'acompanyament. Això és molt poc seriós, jo no sé vostès què entenen per normalitzar, legislar i fer política.

Per agreujar-ho encara més, el Partit Popular presenta una esmena que permet que totes les instal·lacions d'energies renovables, solar, eòlica, biomassa i altres -vull recordar que algunes d'aquestes són energies brutes, com la incineradora- tinguin interès general i no sigui necessària cap altra tramitació i, a més, es puguin instal·lar a qualsevol tipus de sòl. Això vol dir que si s'aprova així, es podrà instal·lar a espais protegits i a zones d'alt valor paisatgístic qualsevol instal·lació d'aquestes característiques de generació d'energia elèctrica. Això vol dir que la planificació energètica i l'ordenació del territori, aquest govern les fa a través de la Llei d'acompanyament. Nosaltres presentam una esmena de substitució a aquest article amb l'objectiu de promoció de les energies renovables, però una promoció real, concreta, clara, valenta, agosarada, però analitzades profundament les seves conseqüències. Concretament, proposam que la instal·lació de l'energia solar fotovoltaica es faci elaborant una normativa per fomentar la seva instal·lació a teulades de naus industrials, d'infraestructures públiques de tot tipus, depuradores, hospitals, escoles, aparcaments, etc., així com impulsar-la a edificis i infraestructures de titularitat privada i prioritzar la instal·lació a sòls ja degradats, antics abocadors, pedreres inactives, etc. Sobretot, evitar l'autorització de manera indiscriminada i generalitzada del sòl rústic d'aquest tipus d'instal·lacions i manco, quan ens diuen que això, és per incentivar les energies renovables. Això és per fer negoci, senyors i senyores, això només es per fer negoci un parell, no és per incentivar les energies renovables.

Però també aquesta llei modifica la Llei de ports, a més, en set articles, 28, 30, 92, 93, 94, 98 i 104. El contingut d'aquestes modificacions suposa una passa enrere respecte al règim sancionador i d'infraccions comeses al domini públic portuari. S'eliminen de cop, cap problema, les quanties mínimes de les sancions lleus, greus i molt greus i es deixa a criteri de qui l'aplica el total de la sanció. Així, una infracció greu o molt greu pot ser sancionada amb un euro, s'eximeix els grans infractors de multes elevades i es deixa al criteri subjectiu de qui l'aplica. S'elimina també el criteri de reincidència per a la qualificació d'infraccions. Clarament l'arbitrarietat, el favoritisme són els únics criteris per prendre una decisió d'aquestes característiques, en funció de qui ha comès la sanció se li posarà una quantitat o una altra, això és vulnerar els principis bàsics fins i tot de la igualtat d'oportunitats de totes les persones.

La nostra esmena per tant, pretén suprimir tots els punts de l'article que fan referència a això, punts 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9 de l'articulat, i deixar la Llei de ports, en aquest àmbit, així com es troba en l'actualitat, que és molt millor perquè estableix uns mínims de sancions i un màxim, a més aquest mínim també actua com a element dissuasiu. Però al PP ja no li basta això! Ja no li basta el que ha fet al text que ens va presentar, encara vol empitjorar la situació i presenta una esmena, introdueix una esmena a la Llei de ports que alerta!, alerta!, introdueix el criteri d'excepcionalitat i permet que es puguin autoritzar obres fora de la zona de serveis portuaris sense necessitat d'elaborar

el Pla director del port estipulat a la llei actual. Si la Llei de ports ja era dolenta, amb aquestes esmenes encara és molt pitjor, el poc bo que hi havia ho eliminen a través d'una llei d'acompanyament sense cap mania, no hi ha problema. Això vol dir clarament obrir la porta a l'ampliació de ports esportius sense cap planificació ni tramitació prèvia, per què és fa?, per a Port Adriano? I així ho haurà de fer el Pla director sectorial, ara ho sabem, com que no ens ho diuen nosaltres tot ens ho hem d'imaginar, però tenint en compte com funcionen el Partit Popular i aquest govern, evidentment, nosaltres no ens fiam de vostès, de cap ni una de les maneres, i si no, expliquin-ho, expliquin-ho clarament perquè això està fet, està fet per a una excepcionalitat que segurament ja han xerrat amb qualcú, si no han rebut qualque cosa d'aquestes que sabem que algun..., almanco exmembre del Govern va poder rebre, precisament, per deixar-li fer alguna actuació d'aquestes d'una manera, com dic, excepcional.

L'esmena del Partit Popular a la lletra c) del punt 2 de la disposició transitòria quarta de la Llei de ports, a més, és també per continuar donant facilitats als concessionaris dels ports actuals. Una aplicació més de la doctrina lliberal d'amiguisme que practica el Partit Popular a les Illes Balears. Per tant, si vostès, senyors del Govern, creuen...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, sí, Sr. President. Creuen en els principis i en els valors democràtic de la transparència, de l'objectivitat, retirin aquesta llei d'acompanyament o, en el seu cas, acceptin les nostres esmenes a l'articulat per tal d'evitar la degradació legislativa i política d'aquest parlament i del seu compromís amb la ciutadania, que allò que no vol és gent que l'enganya i li menteix.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, volia saludar el Sr. Matas i el Sr. Rodríguez, però no els veig, en tot cas diguin-los que els he al·ludit per si per al·lusions volguessin intervenir perquè confio que no sigui necessari crear un incident perquè qualcú plantegi qüestió incidental, no fos cosa que acabàssim aquest ple sense que ningú no hagués xerrat d'Andratx, i crec que tots faríem molt el ridícul avui si no hem parlàssim gens ni mica.

Tanmateix, per la meua banda hauré de fer un esforç per cenyir-me a la llei que debatem, de totes maneres és evident que el primer que he de fer, és una valoració global d'aquest tipus de lleis com es fa tradicionalment, habitualment i no hi ha dubte que avui allò que més crida l'atenció és que entre els

dues dotzenes de lleis que modifica la llei d'acompanyament hi hagi una disposició addicional que pretén afrontar la corrupció. Són aquestes paradoxes parlamentàries que ens duren avui a xerrar de corrupció a la llei d'acompanyament quan les mesures que realment pretenem i confiam que es prenguin contra la corrupció no figuren, naturalment, a aquesta disposició addicional i confio que durant la jornada es vagin concretant.

Certament aquest bunyol de disposició addicional és matèria del segon debat, però com a mínim volia fer una valoració, és impresentable -i jo diria que gairebé és un despropòsit com mai no s'havia vist en una llei d'acompanyament- tocar l'entramat institucional bàsic del país a través de la introducció d'un consell de Formentera, de la modificació d'una llei de tant de consens com la Llei de normalització lingüística, aquestes preteses mesures anticorrupció i totes les lleis que es toquen dins aquesta llei d'acompanyament.

Tanmateix, situant-me ara estrictament a l'articulat haurem de fer dos blocs. El primer, el títol I, realment és el títol amb el qual nosaltres podríem estar més còmodes respecte d'aquesta llei, són mesures estrictament tributàries, la resta sí que no té res a veure amb la llei, amb el que seria una llei d'acompanyament, i en aquestes, tot i que en alguns continguts no hi estam d'acord, la veritat és que no en farem qüestió.

Nosaltres no faríem pagar per cada vegada que el ciutadà porti més documents que els que li reclami l'administració com vostès pretenen a l'article primer, o ampliaríem les bonificacions de l'impost de transmissió a tota aquella gent que compri la primera casa. No és el cas perquè vostès les limiten a la gent menor de 36 anys,. En qualsevol cas, tanmateix són discrepàncies relativament menors i les esmenes que mantenim són al títol segon.

Insistesc que la primera discrepància és de mètode sobre el títol segon i la veritat és que el podríem eliminar tot perquè trobam que no és la manera adequada de tractar-ho. Però ja que en parlam, crec que hi ha dos temes que sí que ens agradaria resoldre avui.

Un és la venda de tabac als establiments comercials, que intenta sortir a camí a la duresa de la llei estatal i que està regulada als articles 14 i 15. A nosaltres ens sembla prudent, oportú, correcte, temperar la duresa de la llei estatal i mirar que els comerços turístics puguin expedir, puguin vendre tabac. Ara bé, la regulació que vostès ens plantegen, la fórmula que ens plantegen, no la trobam gens adequada i, per tant, els hem plantejat una transacció per mirar d'arribar a un acord. Si el consens sempre és positiu, la veritat és que una trinxera davant una llei estatal, crec que valdria la pena que la defenséssim entre tots perquè ens donarà moltes més garanties d'èxit. La proposta que ens fan vostès és modificar la Llei general turística i equiparar els comerços turístics als allotjaments turístics sense pràcticament més precisions. Crec que s'aguanta poc, s'aguanta poc per no dir gens remetre *in totum* pràcticament els comerços turístics a la regulació dels allotjaments turístics perquè no crec que ningú no pretengui que vagin a dormir dins les botigues. Per tant, és realment una fórmula excessiva per arribar-hi.

Per altra banda, el 15.1 que modifica la Llei d'activitats comercials, regula els comerços turístics, però no parla per a res de la Llei del tabac. Jo crec que si pretenem és una cosa tan raonable i lògica com permetre la venda de tabac a aquests establiments el més net és dir-ho obertament, tranquil·lament, confessar-ho des de l'articulat i cenyir el caràcter anàleg dels comerços turístics als hotels i als hostals estrictament en aquest punt, a cap altre, en aquest punt i dir-ho de manera estricta. Així, per això, nosaltres suprimim, proposam suprimir, l'article 14 per no modificar la Llei general turística, tot i que si queda amb els termes semblants a la Llei d'activitat comercial tampoc no hi posaríem cap inconvenient i que a l'article 15.1 després d'haver creat els comerços turístics afegeixi que els comerços turístics es consideraran establiments anàlegs als d'allotjament turístic als efectes -queda clar que només a aquests efectes- de l'article 8.1.b) en relació amb el 4.b) de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries en relació amb el tabaquisme, etc., la llei del tabac. És una esmena agafada d'una esmena decaiguda del PSOE, del Grup Socialista, i crec que aquest consens de tots els grups, si es pogués assolir avui, donaria moltes garanties a aquesta regulació.

Per altra banda, la llei també modifica la Llei d'activitats comercials en altres sentits incorporant normes que en aquests moments estan al Pla d'equipaments comercials de l'any 96 i des del PSM compartim la conveniència d'augmentar de rang aquestes normes després de l'amenaça que representa la directiva de serveis de la Unió Europea, la Directiva Bolkestein. De totes maneres nosaltres no hem entès que si s'ha transcrit literalment, paràgrafs sencers, normes senceres d'aquest pla d'equipament comercials, una part que és la prohibició d'ús comercial en sòl rústic s'hagi eludit, ha caigut pel camí. La veritat és que ens escama aquesta llacuna i pensam que valdria la pena incorporar-la, a posta tenim una esmena en aquest sentit.

Per altra banda també demanam una concreció dins la llei perquè els ajuntaments, o perquè no tot quedi a l'albir que els ajuntaments adaptin els seus plans generals a la llei perquè sabem que això pot torbar molt l'adaptació dels ajuntament. Per paga també provoca que els ajuntaments cada vegada hagin d'aportar més estudis més feina i els fa un allau de propostes cada vegada que han de modificar el planejament que acaba sent molt dissuasiu, molt desincentivador per als ajuntaments que confosos per les exigències que els feim senzillament no afronten les modificacions de planejament.

La resta d'esmenes les don per defensades pràcticament en els seus termes, només una paraula sobre les instal·lacions d'energia solar. Trobam, com s'ha dit, és una llàstima que en una cosa amb la qual estam tots d'acord o podríem estar-hi d'acord, es faci una regulació tan insatisfactòria que ens dificulti votar-la. Tal i com vostès ens ho duen pareix o que es donaran autoritzacions arreu sense pràcticament mesures, sense una valoració de l'impacte paisatgístic, la qual cosa podria dir sembrar de plaques solars el territori de les Illes Balears, i creim que això seria també una mala solució, com podria significar que es mirarà autorització per autorització, cas per cas, la qual cosa donaria moltíssima discrecionalitat, sense paràmetres, sense criteris generals a qui realment doni l'autorització. Aquest excés de discrecionalitat, que frega l'arbitrarietat, no ens pareix adequat.

Per això, els demanam una regulació mínima, d'aquí la nostra esmena en la línia que havia proposat el Consell de Mallorca a la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca, per unanimitat, i que crec que donaria més paràmetres a aquestes actuacions.

També a la modificació de la Llei de ports mantenim esmenes de supressió, és una regulació confusa tal i com vostès la plantegen i la veritat amb els rumors de poder estar afectant fins i tot el port de Fornells o altres actuacions que sempre se'ns escapen de la redacció concreta de les seves esmenes o de les aportacions de la Llei d'acompanyament, que la trobam confusa i no hi veim un objectiu clar a la seva redacció, la veritat és que quedaríem més tranquils si les lleven i en parlam amb una regulació de la Llei de ports, si calgués.

Tanmateix, tal com he començat, crec que en el dia d'avui el protagonista no es el Sr. Ramis, aquesta llei d'acompanyament ja du tants de temes que la veritat és que el seu protagonisme no en té gaire, i crec que ningú no ens perdonaria que no fossin el Sr. Matas i el Sr. Rodríguez els que avui agafassin el bou per les banyes o, ja que no han tengut el coratge de dimitir, tinguin el coratge de pujar a aquesta tribuna, donar-nos explicacions i donar-nos ocasió de parlar d'Andratx perquè si no en parlam avui crec que tots ens faran glosses i els ciutadans tendran tota la raó del món si no hi ha avui un debat polític sobre Andratx.

El Reglament, Sr. President, és per a situacions ordinàries, però si ara aquí es calàs foc sé cert que el mateix president no miraria l'ordre del dia, sinó que ens acompanyaria a abandonar la sala. Hi ha un incendi polític de primer ordre i si no troben entre el Sr. President i el Sr. President del Govern alguna fórmula per parlar-ne, crec que realment farem un ridícul institucional de magnífiques proporcions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Antoni Alemany.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, vaig acabar la intervenció de l'esmena a la totalitat demanant al Govern, al grup parlamentari primer, que retiràs i tornàs la llei al Govern i que el Govern no intentàs millorar-la, sinó que -i ho vaig dir textualment- la passàs per una maquineta de capolar paper i la destruís per a sempre. Jo no era molt optimista amb el cas que m'havien de fer, però el conseller d'Economia i Hisenda, així mateix va dir: "d'això se'n pot parlar, per al futur" i jo trobava que no empitjoraria la situació, però quan vàrem acabar el ple, coincidí el dia en què acabava la presentació de les esmenes ens vàrem trobar amb la sorpresa que la llei que era dolenta, havia empitjorat -jo em pensava que no podia ser- moltíssim, però no només en el seu contingut, sinó en la forma. En parlaré més endavant.

Hi ha -i ho vaig dir al debat de totalitat- dictàmens del Consell d'Estat que consideren pertorbador l'ús i l'abús de la Llei d'acompanyament de pressuposts. Jo em centraré a defensar que no es pot fer aquest ús - i per descomptat l'abús- de la Llei d'acompanyament en qualsevol tema que no tinguí relació amb el pressupost. Per aquest fet, el que faré en aquests moments serà defensar dels grups que m'han antecedit les esmenes que defensen la supressió, supressió total. Per què? Perquè no volem entrar en la trampa de discutir com seria millor fer-ho, perquè la millor manera, l'única manera de fer-ho, és retirar els temes que no tenen a veure amb els pressuposts de la Llei d'acompanyament, treure-ho i discutir-ho mitjançant una tramitació normal de llei.

Però clar, quan veim que la llei d'acompanyament, a més del títol I, que no tenim res a dir i pens que no havíem presentat cap esmena, modifica la Llei general turística, la Llei d'activitats comercials, la Llei de sòl rústic, que maldament hi hagi modificacions que podem compartir, ve d'un departament que està baix sospita. I a més, quan va venir aquesta Llei de sòl rústic, el titular d'aquest departament hi era i ara està detingut.

Una llei que lleva competències als ajuntaments, lleva competències al consell insular. Aprofitam fins i tot la llei d'acompanyament del pressupost per ficar-nos amb els ajuntaments i amb el consell. Duim una línia que pensam que tot ho ha d'arreglar el Govern perquè és l'únic que en sap i això, quan a més se lleva oportunitat a l'oposició de debatre, és altament perillós. Un Govern que té una majoria absoluta que li dóna suport, que fa i desfà i no escolta l'oposició és molt delicat.

El Consell d'Estat, com deia, qualificava la llei d'acompanyament com a efecte pertorbador. I de tots és sabut que els consellers del Consell d'Estat són persones prudentes i moderades. Però jo que tenc més llibertat que el conseller, vull dir clarament que el Consell d'Estat no només té raó sinó que es queda curt, molt curt en les seves crítiques de l'ús i abús de la llei d'acompanyament. L'abús que es fa de la llei no només és irregular, sinó que resta dignitat a aquest Parlament, ja que l'arbitrarietat legislativa d'aquesta forma de legislar no permet que el Parlament faci les funcions que justifiquen la seva existència. I està clar que és així quan se tramita no només en primera instància una llei amb molts de temes que no tenen res a veure amb el pressupost, sinó que després via esmena el grup parlamentari que dóna suport al Govern esmena el Govern, per cert més que cap grup de l'oposició.

Jo pens que l'oposició ens en podríem anar perquè el vertader opositor al Govern en aquesta llei ha estat el Grup Popular, ha estat el que ha presentat més esmenes al projecte de llei que havia presentat el Govern. Ens haurien d'explicar com pot ser, com s'explica si tothom té les seves funcions, que un grup parlamentari tinguí capacitat de legislar més, de proposar una legislació més, que la que té un Govern que té tota la infraestructura tècnica per governar i per legislar. No ho entenem, només seríem capaços d'entendre què ha passat si això se fa, no per millorar o fer una llei distinta, no, sinó que se fa per furtar a l'oposició la possibilitat de debatre aquests punts. Si s'haguessin presentat mitjançant la llei, evidentment hauríem pogut presentar esmenes i discutir-ho. No, se presenta quan ja no hi ha possibilitat de presentar esmenes i se resta

capacitat, possibilitat de què l'oposició faci esmenes o faci crítica de tots aquests temes. En total n'hi ha 17. En el punt que en aquest moment debatem, 4.

Per això parl de què es lleva dignitat a aquest Parlament. Si la democràcia s'entén com una necessitat per funcionar dins un estat de dret, aquesta democràcia se debilita i no s'entén si el que se fa és des del Govern legislar i no permetre a l'oposició que s'intervengui en aquesta legislació. Sense oposició no hi ha democràcia i amb una oposició laminada per una majoria que no respecta en absolut totes les idees que no siguin les seves desapareix la democràcia. Per això dic que aquest Parlament perd dignitat en el moment que se tramiten lleis com les d'avui. Per això varem decidir no fer la pantomima d'intentar millorar la llei en comissió perquè a més, som nou i ho he notat, a la comissió tothom ve del Govern amb les decisions preses i la decisió sempre sol ser no respectarem cap de les esmenes que presenta l'oposició. Bé, davant d'aquesta falta de decisió per què hem d'anar a la comissió? Decidírem no anar-hi. Varen decaure les esmenes, no ens sap gens de greu, l'única que mantenim i amb això donam suport als grups d'Esquerra Unida i Els Verds i el Partit Socialista de Mallorca-Entesa Nacionalista, en totes aquelles esmenes que proposen la retirada de l'article, amb tots aquests hi coincidim.

De totes formes pensàvem que podríem intervenir en el ple perquè en el ple hi hauria possibilitat de convèncer qualcú. Per l'atenció que m'escolten i per la presència que hi ha de Govern pens que serà tan fructífer com va ser la comissió, no avançarem molt més. I el tema més greu és que la introducció de la llei de temes que res tenen a veure amb el pressupost i davant d'aquesta capacitat a l'oposició de fer un control de la llei, arrib al punt que fa dubtar quina és la finalitat de la llei. Però quan l'examinam i sobretot si miram un poc la història veim que la llei se fa per arreglar temes concrets. O sigui, un pic cada any se fa reducció de totes aquelles peticions que tenim de qualcú conegut i deim "li hem d'arreglar aquestes qüestions a aquesta persona que coneixem" i com ho farem? Llei d'acompanyament. Nosaltres pensam que no hi ha res pitjor en un estat de dret que és no complir la llei. Tal vegada una cosa hi ha pitjor, legislar a la carta. Creim que això encara és pitjor que no complir la llei, quan un senyor té dificultats per complir la llei, qualcú li canviï només a ell perquè la pugui complir. Això lleva credibilitat i fa que els ciutadans arribin a generalitzar aquella expressió de què la política no serveix per res. Distint és els que han rebut el "favor" de la modificació de la llei, aquests saben perquè serveixen segons quins tipus de polítiques.

Per tant, mentre ens duguin a aquest debat lleis d'acompanyament, amb continguts que res tenen a veure amb el pressupost i que l'únic que fan és solucionar temes que s'haurien de resoldre mitjançant legislació ordinària, el nostre grup hi participarà per denunciar-ho, una vegada i les que facin falta. Esper que no faci falta més vegades perquè la pròxima llei d'acompanyament sigui història i mai més realitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alemany. Torn en contra del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Alemany, a la darrera legislatura ens hagués agradat molt que vostè hagués estat aquí perquè així els 4 anys que vàrem tenir de pacte de progrés no haguéssim tengut lleis d'acompanyament. El que passa és que ara ja sabem de quina manera feien, així ens ho ha dit el Sr. Alemany, ells les lleis d'acompanyament, esperaven a final d'any i si tenien demandes d'un o d'un altre llavors feien el paquet de la llei d'acompanyament. I clar, hi ha una dita que en paraules fines diu *crea el amigo de lo ajeno que todo el mundo es de su condición*. No és aquest el cas del Partit Popular.

El més greu aquí és que ens diguin que no escoltam l'oposició, jo crec que també el més greu és que la minoria es vulgui imposar a la majoria. La majoria ha fet un seguit de normes, ha escoltat l'oposició i una vegada escoltada l'oposició el que ha estat bo s'ha recollit i el que no ha millorat en res no s'ha recollit. El que no pot ser és que a més a més se pretengui imposar-se d'una manera o de l'altra. Cada un ha de saber el seu paper i la democràcia està per això. No existeix cap impediment normatiu perquè aquesta llei inclogui qualsevol regulació legal sectorial. No existeix cap doctrina fins aleshores del Tribunal Constitucional que estigui en contra.

S'ha de tenir ben clara una cosa, en aquest debat totes les esmenes del Partit Socialista varen decaure i varen decaure perquè ningú es va presentar a la comissió. Això és el respecte a la institució, això és el respecte a aquest Parlament i a aquesta democràcia? Jo crec que no. Quant al Partit Socialista de Mallorca, el PSM, es varen acceptar esmenes, es va transaccionar. Avui quan s'acabi aquest plenari es parlarà d'una altra esmena que ha introduït aquí el Sr. Alorda. I ben clar, a la comissió es va anar a fer feina i a la comissió es varen acceptar esmenes i es varen transaccionar esmenes. En canvi, hi va haver uns membres del Grup Parlamentari Socialista que enlloc de venir i defensar la seva postura, el que varen preferir és anar a prendre cafè. Això és el que hi va haver aquell dia.

I ara nosaltres el que hem de fer aquí és limitar-nos a fer la feina que se'ns ha encomanat. I quina és aquesta feina? Tenim aquí una llei d'acompanyament i explicarem els motius a favor i en contra de les esmenes que s'han presentat. Agrair al PSM-Entesa Nacionalista i a Esquerra Unida, que dintre dels seus posicionaments, cada un defensa les seves postures i no com el Partit Socialista que agafa, s'aixeca i fa l'espantada.

L'esmena 10256, que té presentada el PSM. Aquesta no es pot admetre perquè el que s'està intentant fer aquí en aquest articulat és pretendre donar major agilitat a la gestió ordinària de l'inventari general de béns i drets de la comunitat autònoma. Amb això es dona una major capacitat perquè ens puguem adaptar més ràpidament a la realitat.

A l'article 14 s'hi han presentat varies esmenes. Les agruparé perquè no me donarà temps. Són d'Esquerra Unida i el PSM en referència als comerços turístics. La proposta de modificació de la Llei 2/99, de 24 de març, general turística té

per objecte afegir un nou article. Aquí és allà on entra l'esmena del PSM que modificaria en tot cas el primer paràgraf, mantenint-se els demés. Això fa referència a què la Llei estatal 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries front el tabaquisme i reguladora de la venda, subministrament, consum i publicitat dels productes del tabac, aquesta llei regula en el seu articulat entre altres qüestions les diferents fórmules de vendre o comercialització minorista dels productes del tabac. I estableix dues úniques possibilitats a l'article 3 i següents. Concretament l'article 3.1 se'n deriva que per una part la venda directa en l'àmbit minorista resta reservada en el règim de monopoli i en exclusiva a les establiments de tabac i timbre. I per altra, que l'única possibilitat en la resta d'establiments radica en la venda de tabac a través de màquines expenedores degudament autoritzades, sempre que estiguin ubicades en l'interior de quioscs de premsa, situats a la via pública, o a l'interior de locals en els que no estigui prohibit fumar. Així com a aquells que es refereixen les lletres B, C i D de l'article 8.1 de la Llei, hotels, hostals i establiments anàlegs. Bars, restaurants i demés establiments de restauració tancats i sales de festa.

La naturalesa altament restrictiva d'aquesta llei 28/2005, veta la possibilitat de vendre tabac a tot aquell establiment que no sigui quiosc, hotel, hostel o anàleg, bars, restaurants o sales de festa. I únicament a través de màquina expenedora. Entre els comerços que tenen prohibida la venda de tabac s'hi troben les tendes o establiments situats en zones de gran aflluència de turistes i orientats als mateixos i entre els seus productes estrella tenen el tabac en un preu notablement inferior del que troben els turistes als seus països. Per tant, aquesta prohibició de venda ha provocat greus perjudicis als nostres comerciants.

Per donar solució al problema exposat, és recomanable l'elaboració d'una norma autonòmica que determini o fixi els conceptes indeterminats i imprecisos que conté la llei estatal, al referir-se als possibles punts d'ubicació de les màquines expenedores, atesa la remissió de la llei que fan als establiments de l'article 8, primer, B, C, paràgraf B, C i D. És concretament el contingut a les lletres B que a l'esmentat ens, amb el contingut literal d'aquest posa "hostals, hotels i establiments anàlegs". Aquest concepte "anàleg" si la competència exclusiva de la comunitat autònoma de les Illes Balears que comporta en el seu entorn la possibilitat de què es determinin comerços situats en zones d'especial intensitat turística permet que es pugui disposar d'una màquina expenedora degudament autoritzada per l'organisme estatal competent.

Per tant, la intenció d'aquest article és regular la nova categoria d'aquests comerços turístics des d'una doble versió, comercial i turística. Aquesta nova reducció introdueix de manera clara el concepte nou, per una part establiment comercial i per altra, dins la categoria d'establiments turístics, els anàlegs. Així els comerços turístics són concebuts com aquells establiments comercials que per la seva ubicació tenen com a objectiu principal servir les demandes dels col·lectius de turistes en matèria comercial. La importància que té el turisme en l'àmbit de les illes fa convenient l'adaptació dels serveis i establiments a les necessitats dels visitants, especialment en aquestes zones de gran aflluència turística. Per això la necessitat d'aproximar el turisme a l'oferta comercial i es crea aquesta

nova categoria dels "anàlegs". Els motius al·legats en aquest moment són també i donen resposta també a les esmenes que s'han presentat a l'article 15 per part dels grups i que no han decaïgut.

Després tenim l'obertura dels establiments comercials. A la llei estatal i no es poden acceptar tampoc les esmenes en aquest sentit, es fixen com a mínim 8 i que són diumenges i festius. Altres comunitats com Andalusia, Aragó, Canàries, Cantàbria, Castella-La Manxa, Catalunya i Múrcia, ja ho tenen adaptat. Per tant, l'esmena que es presenta és contrària a les contingudes a la llei estatal 1/2004 i per això no es poden acceptar.

Després hi ha un seguit d'esmenes d'Esquerra Unida, la 9966 i que demana que s'estableixi mitjançant llei del Parlament el concepte de població equivalent i els percentatges corresponents. Què passa amb això? Que suposa una congelació de rang normatiu respecte una qüestió variable, la qual resulta més convenient regular mitjançant una disposició reglamentària, la tramitació de la qual inclou a més la intervenció dels ciutadans, crec que amb això hi hauríem d'estar més d'acord tots, directament o mitjançant les entitats o el que representen, així com dels territoris afectats.

També n'hi ha una altra del PSM, la 10268 que tampoc es podria acceptar perquè resulta que mitjançant aquesta modificació de l'article 98 de la Llei 10/2005 de Ports de les Illes Balears, s'elimina la quantia mínima de les infraccions greus i molt greus, ja que fins ara tota infracció greu ha de sancionar-se amb un mínim de 9.000 euros i tota infracció molt greu amb una multa mínima de 200.000. Aquesta fixació de la quantitat mínima de les multes ha provocat problemes pràctics en relació amb la tipicitat de la infracció i el principi de proporcionalitat, atès que existeixen infraccions que segons aquests articles 93 i 94 de l'esmentada llei, han de qualificar-se com a greus o molt greus, però que la seva transcendència no mereix la imposició d'una multa de 9.000 a 200.000 euros.

Després també tenim l'eliminació dels apartats segon i tercer de l'article 98 i que són conseqüència de l'adaptació de la Llei 10/2005 i de conformitat amb la recent doctrina constitucional en matèria de reincidències, sobretot a l'empара de la sentència del Tribunal Constitucional 188/2005, de 7 de juliol.

En definitiva, les esmenes que s'han argumentat, l'única que se podrà acceptar és la del PSM perquè ja dic, en comissió se varen acceptar esmenes i es varen fer transaccions. Lamentablement el Partit Socialista no hi era.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Torn de rèplica. La Sra. Margalida Rosselló té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És increïble Sra. Sugrañes que per d'alguna manera no tenir arguments per defensar aquesta llei d'acompanyament i en

aquest cas, per defensar aquest articulat, ara resulta que fa servir l'efecte ventilador, això supòs que és una estratègia que els han dictat des del Partit Popular de Madrid, que maldament la realitat és la que és, vostès l'han de negar i a damunt han de donar la culpa als altres. I resulta que fent una llei d'acompanyament d'aquestes característiques ens retreu si el pacte va fer alguna cosa o l'altra.

Miri Sra. Sugrañes, se miri totes les lleis d'acompanyament anteriors. El que vostès han fet durant aquesta legislatura ha estat modificar a través de la llei d'acompanyament més de 35 lleis. Vostès han legislat a través de la llei d'acompanyament. Vostès han fet ordenació del territori a través de la llei d'acompanyament. Vostès han fet política ambiental a través de la llei d'acompanyament. Vostès han legalitzat urbanitzacions i legalitats urbanístiques flagrants a través de la llei d'acompanyament. Durant tota aquesta legislatura, no només enguany, durant tota la legislatura vostès han utilitzat aquesta llei per legislar en aquesta comunitat. I li vaig i dir i li ho torn repetir, no hi és el Sr. Huguet el portaveu del Partit Popular, que en realitat així com vostès han utilitzat la llei d'acompanyament d'una manera perversa i antidemocràtica el que podrien fer era dissoldre el Parlament, fer una llei d'acompanyament enorme i ja està.

I vostès han de saber que el debat parlamentari i la tramitació parlamentària és una qüestió que democràticament tots els grups parlamentaris hem de defensar. Aquesta institució és precisament la representació de tota la ciutadania, majories i minories i és allà on s'han de debatre la normativa d'una manera procedimentalment adequada. Per tant, és una qüestió ètica. És legal fer-ho a través de la llei d'acompanyament, efectivament, fins que no se derogui la llei d'acompanyament per part del Govern central. Però és molt poc ètic i molt poc democràtic Sra. Sugrañes. Però a vostès, com que les és igual, supòs perquè vostès el que fan és esperar a final d'any, ficar-ho dins la llei d'acompanyament i ja està.

Ens va dir el Sr. Matas que el director general d'Ordenació del Territori, que ara és a ca seva imputat i és ex-director general, però quan se va fer aquesta llei d'acompanyament encara era director general, va dir que no feia feina, que quasi no feia feina en ordenació del territori. A través d'aquesta llei d'acompanyament ens han presentat no sé quantes coses de temes territorials i d'ordenació del territori, vulnerats les lleis de consells, vulnerant qualsevol pla director sectorial, com per exemple l'energètic. I vostès tan tranquils! No passa res. Jo crec que una mica de vergonya haurien de tenir. És que resulta que ni això tenen.

Per tant, jo els torn demanar d'una manera molt seriosa i molt ferma, crec que l'única persona que almanco en comissió ho va acceptar, el Sr. Huguet, que les coses no s'havien de fer així. Jo els demanaria una mica de respecte a allò que és el Parlament, una institució de molt de calat. I no ens faci l'efecte ventilador perquè al cap i a la fi el que pretenen és..., no sé si tots tenguéssim la culpa d'allò que els passa a vostès. A vostès els passa el que els passa perquè s'hi han ficat.

Per tant, jo crec que en aquestes qüestions, li torn repetir, me sembla francament preocupant que vostès segueixin insistint en mantenir una llei d'acompanyament d'aquestes

característiques i que en aquest cas modifica més de 20 lleis. Aquesta llei d'enguany modifica més de 20 lleis i fa modificacions substancials. I com dic, no passa res.

En segon lloc Sra. Sugrañes li voldria dir una cosa en el temps que me queda. No ens ha explicat res, almanco a mi no m'ha explicat res de tot un seguit de modificacions que vostès fan. S'ha entretingut en el tema dels comerços turístics, no hi entraré perquè crec que vostè hi ha aprofundit molt. Però per què modifiquen la Llei de sòl rústic? Per què modifiquen la Llei de ports? Per què fan tot un seguit de modificacions que ningú ens ha explicat? Ni tan sols han duit un paperet per dir que l'esmena que ha ficat el PP a la Llei de ports, article 21, que permet poder fer obres fora de planificació portuària, sense que s'hagi fet cap pla de ports, això què vol dir? Per a quin port s'ha fet? Ens ho expliquin d'una vegada per totes. Ens haurem d'assabentar per una conversa telefònica o pel diari? Per favor! Vostè no ho ha explicat, l'únic que ha fet ha estat explicar-nos que no pot acceptar cap esmena, sobretot en temes de comerços turístics. Però de la resta no ha dit ni una paraula. Me sap molt de greu, si vostè no ho explica el nostre grup pensa molt malament i com a mínim desconfiam totalment de vostès. La transparència que suposadament diuen que tenen no la tenen i amb aquesta llei d'acompanyament així ho demostren, cap ni una de les qüestions que almanco nosaltres hem plantejat ens ho ha explicat.

I per altra banda Sra. Sugrañes, un tema molt puntual respecte la Llei de ports. Que digui vostè aquí damunt que eliminar les sancions mínimes és perquè hi ha hagut problemes legals, a mi me fa riure. Si vostès tenen problemes en què les sancions mínimes han estat excessives per a una determinada infracció, idè modifiquin quines són aquestes infraccions, però no modifiquin la quantia mínima de la sanció. Vostès el que estan fent amb això és absolutament...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Acab. A favor de qui és que fa la sanció i en funció de qui faci la sanció li posaré una sanció determinada o una altra. No ho fan per res més Sra. Sugrañes. Si ho fessin amb objectivitat, transparència, claredat perquè tots aquells infractors tenguessin clar quina és la suposada quantia que se li posarà, idè ho sabria de manera objectiva.

Vostès una vegada més, Sra. Sugrañes, utilitzen la llei d'acompanyament per legislar en aquesta comunitat, per ordenar el territori, per destruir el territori, per fer el que els doni la gana i després encara a damunt vénen aquí a dir-nos que quasi bé som nosaltres els que ho hem provocat. Sra. Sugrañes, s'ho pensi, tenen encara temps al llarg d'avui matí de retirar aquesta llei i li tornam demanar, la retirin per ètica, per responsabilitat democràtica perquè creim que serà la millor manera de creure una mica encara amb el Partit Popular.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Mentre ens entretenim en aquest ple esperant Rodríguez, intentaré replicar a la Sra. Sugrañes. Apuntar-li que l'abús d'aquesta llei crec que no és equiparable a cap de les precedents, ni les que havia fet el Partit Popular abans. Ja directament, el que varen dur ja era excessiu, però com se li ha reconegut les esmenes tenen delictes, quan dic que tenen delictes vull dir que és molt greu perquè de vegades els costa codificar la paraula. Vol dir que és molt greu que tinguin delictes. Per tant, crec que l'haurien de retirar perquè en cas contrari és que insultam aquesta cambra.

No insistiré perquè ja n'hem parlat molt, de què no hi ha prou debat, no hi ha documentació comparativa, no hi ha manera de fer un debat amb més profunditat sobre els punts que se tracten. Per tant, això no és adequat per a l'entramat institucional de la comunitat autònoma.

Sobre les esmenes en concret, apuntava que en patrimoni no pot suprimir perquè és necessari que hi hagi un marge més ample a l'hora de fer l'inventari de la comunitat. I nosaltres transaccionariem si hi hagués un mínim de valor. El que no pot ser és que s'habiliti perquè hi pugui haver-hi elements no inventariats sense cap límit ni un perquè s'habilita a qui hagi de fer l'inventari que l'estableixi ell. Posem un límit, que no sigui el de la llei, estam d'acord, però posar-ne un com a mínim. Amb el que està plovent tenir un inventari que segons que no quedi establert perquè no convé a qui ho fa, la veritat és que no ens agrada. Si transacciona nosaltres hi serem.

Ens felicitem tots que en el tema del tabac puguem arribar a qualche proposta de consens. Jo crec que seria una bona cosa. La nostra tècnicament hem pretès que fos una transacció, per tant, un acostament entre la supressió que plantejava Esquerra Unida i el que (...) el text originari. Per tant, cercar una fórmula de transacció, que si tothom hi estigués d'acord se tramités, jo crec que tenim temps d'aquí a la votació. I així ha estat plantejada. Jo el que dic és que no importa dir-ho a dues lleis, a la Llei general turística i a la Llei d'activitats comercials. Ja ens va bé si deim el mateix, però l'ordenament jurídic si ho diu a un lloc no importa ho digui arreu el que pretén. El que pretenem i estam d'acord és que als comerços turístics que s'han establert a la Llei d'activitats comercials se descriuen, la conseqüència de què siguin comerços turístics, una d'elles pugui ser que puguin ser considerats anàlegs a efectes de la Llei de tabac. Que se digui així explícitament i clarament jo crec que no té pèrdua la conseqüència. Modificar la Llei general turística, ho veim innecessari; a posta demanam la supressió, però si es troba una manera que estigui a les dues bandes o..., bé, no hi tendrem inconvenient, però creim que és més adient a la Llei d'activitats comercials i que tot quedarà prou clar. Llavors, com dic, l'ordenament jurídic és un tot i per tant no hi ha dubte que la conseqüència que cercam, l'hauríem aconseguit.

El tema de la Llei de ports, quan vostè ens diu que les sancions no ens ho admetran, jo li faria una precisió: no només lleven els límits mínims, les sancions; també mantenen que el que pot posar fins a 9.000 euros sigui el director gerent. Per

tant ens trobam que el director gerent podrà posar multes molt greus sempre que no superin els 9.000 euros; ja no passen pel consell d'administració, ja no passen pel Consell de Govern. Jo li faig una altra transacció: si lleva el límit, llevi el límit, però mantengui que les greus las farà el consell d'administració i mantengui que les molts greus les farà el Consell de Govern perquè, si no, el que ens pot passar és que determinades multes no es vulgui que les vegi ningú més i se les reservi el director gerent. Això no ens va bé. La conseqüència del mínim la podem acceptar; la conseqüència de canviar el titular de qui posa les sancions no ens pareix bé perquè el director gerent té una relació molt directa amb l'instructor de les sancions.

Però crec que al final la gran reflexió de la Llei d'acompanyament -i amb això acab- és la credibilitat d'aquesta casa, com molt bé apuntava el portaveu del Grup Socialista. Som conscients que estam en un decorat, amb unes carriàtides de guix, un decorat per fer Aida, i el que li dóna aquest valor de representació de la sobirania és si nosaltres hi creim o no. Si a una església han de posar un cartell que digui "aquí està prohibit escopir i tirar pipes", jo crec que el millor que podríem fer és inhabilitar-la per al culte perquè, tot el caràcter sagrat de la litúrgia, ja l'ha perdut, ja l'ha perdut; si has de posar aquest cartell ja no importa hi facis res sagrat, allà. Per tant aquest tipus de litúrgies s'aguanten a base de creure-hi i a base de molt de respecte per part de tots els actors, per part de tots els intervinents, i aquí ens hi estam jugant molt. Amb aquestes lleis que se'n riuen del sant i de la festa i de tot el que hi ha a l'entorn del que és l'activitat parlamentària, creim que degradam molt la casa.

I per últim insistesc en com he començat: no se m'amaguin de parlar avui d'Andratx; no es podrà entendre de cap manera que no hi hagi qüestions incidentals o no (...) la manera que trobin oportuna, perquè així com fan mitja dotzena de rodes de premsa en aquesta casa avui no es parli d'un escàndol polític i d'una crisi política de primeres dimensions. Per tant cerquin la manera de fer-ho però, per favor, tractin aquest tema, anit, avui, durant tot el dia, perquè si no realment tots plegats farem un ridícul bastant espectacular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. En torn de contrarèplica, Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, una vegada més han tornat repetir els mateixos arguments. Aquesta diputada ha agafat i ha contestat les esmenes que havien presentades, les ha contestades globalment perquè si no, no hagués tengut temps i, clar, un argument fàcil de l'oposició és en aquest cas dir que no se'ls han respost; i un altre argument fàcil de l'oposició és tornar a parlar ara d'allò humà i d'allò diví de tots els defectes que té la Llei d'acompanyament quan resulta que ells durant quatre anys també van practicar la Llei d'acompanyament.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

En torn de fixació de posicions del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Unió Mallorquina votarà a favor de la Llei d'acompanyament i en contra de quasi totes les esmenes que s'han presentat avui. I m'explicaré. Hi ha concretament tres articles d'aquesta llei d'acompanyament que no podem de cap manera votar-hi a favor i m'explicaré.

L'article 17 pretén la modificació de la Llei del sòl rústic, de la Llei del sòl rústic que va impulsar el govern del Partit Popular, tractant de fer una nova regulació per a la instal·lació de plaques fotovoltaïques en el sòl rústic, però aquesta normativa que es presenta amb aquesta modificació de la Llei del sòl rústic pretén eliminar qualsevol intervenció en l'autorització tant dels consells insulars com dels ajuntaments, i pensam que això aquest parlament no ho pot permetre. Segons la normativa que es presenta, segons la redacció de l'article 17, no seria necessària ni la declaració d'interès general ni la llicència urbanística ni d'activitat en aquesta matèria; per tant s'eliminarà qualsevol control sobre la incidència paisatgística i urbanística d'aquest tipus d'instal·lació, que no pensam que estigui malament que es puguin instal·lar en el sòl rústic, però amb determinades condicions. Per tant, per coherència i per respecte a la protecció del territori i a les competències que tenen els tres consells insulars sobre aquesta matèria creim que aquest article no s'hauria d'aprovar i per tant no hi votarem a favor.

Tampoc no votarem a favor i votarem a favor de les esmenes presentades a l'article 19. A l'article 19, que en el seu apartat primer conté una declaració que per part nostra no hi hauria cap inconvenient a acceptar, creim que s'ha de suprimir l'apartat segon, perquè l'apartat segon estableix la possibilitat que les instal·lacions agràries puguin comercialitzar productes en sòl rústic sense declaració d'interès general, i això, que si bé entenem que seria possible en el cas de productes de la mateixa instal·lació agrícola, no entenem -a l'apartat segon- que s'autoritzi qualsevol tipus de producte amb denominació d'origen, però ni tan sols amb denominació d'origen de les Illes. És a dir, podran vendre en una espècie de supermercat en el sòl rústic productes amb denominació d'origen de qualsevol indret d'Espanya o qualsevol indret del món, i crec que això excedeix moltíssim fins i tot de les intencions del Govern. Jo estic segur que el Govern de les Illes Balears no se n'ha adonat del que realment s'aprova amb aquest article.

I també votarem en contra de l'article 21, perquè pretén una modificació de la Llei de ports, una modificació d'una llei que es va aprovar l'any 2005; es va aprovar l'any 2005 i ara a la Llei d'acompanyament ja pretenem la seva modificació, i allò que permet és autoritzar obres fora de la zona portuària sense..., o sigui, amb l'autorització del Consell de Govern sense que hi hagi un pla i, a més..., o sigui, des d'Unió Mallorquina entendríem que una instal·lació o una obra dins la zona portuària, perquè està regulada i perquè té un pla, no necessitès aquest tipus de llicència o de control per part de l'administració

municipal. Això vol dir que si té a veure amb un port, encara que estigui fora del port, sense llicència i sense cap tipus de control, només amb l'autorització del Consell de Govern aquesta obra es podria realitzar. Això suposa una vulneració importantíssima de la llei i de les competències dels ajuntaments. Jo crec que sobretot ara i en aquest moment és important no aprovar aquest article.

I després jo voldria reprendre..., Unió Mallorquina va presentar una esmena d'addició a l'article 21 que demana una modificació de l'article 9 del Pla director sectorial de residus voluminosos, pneumàtics, de construcció i fora d'ús, que suposa una millora substancial de la redacció de la sistemàtica, que suposa incrementar l'autonomia municipal i que suposa evitar una excessiva burocràcia que hi ha en aquest tema, i es tracta simplement que, en aquelles obres menors que han de pagar una taxa per la demolició, que no sigui necessari presentar fiança prèvia, perquè quan madò Maria va a fer una obra a l'Ajuntament de Lloret i necessita simplement la substitució d'un lavabo, resulta que el tràmit de la presentació de la fiança i de l'aval complica moltíssim que es pugui fer aquesta obra. No es pretén en cap cas eliminar que es paguin les taxes, que es paguin els residus corresponents, però el que sí es pretén és que amb efectes immediats des de ja, als vuits mesos d'aplicació d'aquest pla director sectorial de residus, es pugui eliminar aquesta fiança que, només a les obres menors, consideram que és innecessària, i per tant presentam i demanam a tots els grups que sigui possible aquesta unanimitat perquè s'aprovi aquesta transacció d'aquesta esmena a l'article 21, l'esmena 9259 que vàrem presentar en el seu dia perquè pugui ser aprovada per tots els grups.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal.

Vull recordar a totes les senyores i als senyors diputats que aproximadament farem les votacions avui a migdia, devers les 13,40, segons allò previst, i a la part del vespre devers les 20,50. Com es poden vostès imaginar és un horari aproximat, però perquè ho tinguin en compte per al desenvolupament normal d'aquesta cambra.

Correspon ara el debat de les esmenes i dels vots particulars presentats a la resta del projecte de llei, i té la paraula el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds per a la defensa de les esmenes RGE núm. 9969, 9970, 9971, 9986, 9987 i 9988, i els vots particulars a les disposicions addicionals sisena bis..., bé, i així fins arribar a la disposició derogatòria única.

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, en aquest segon debat de les disposicions addicionals de la Llei d'acompanyament, o de les disposicions, és on es demostra la pitjor manera de legislar per part del govern del Partit Popular

i la utilització, que ja hem dit i hem reiterat, escandalosa de la Llei d'acompanyament.

En el primer text de la llei que ens va presentar el Govern s'incorporaven sis disposicions addicionals que majoritàriament tractaven temes molt importants, entre ells les transferències de competències al Consell de Formentera, així com una disposició derogatòria que eliminava definitivament l'"autotaxa". Si això ja ho consideram escandalós, el PP, amb la seva forma d'entendre la política i menyspreant, al nostre entendre, la tasca parlamentària, ha presentat esmenes que suposen afegir dotze disposicions addicionals més a aquesta llei, sense cap explicació de res. Bé, com sempre; com que tampoc no ens explicaran res d'Andratx, ni ens explicaran res perquè ens n'hem d'assabentar en tot cas per la premsa, res, no ens expliquen res, senzillament es presenten dotze esmenes amb dotze noves disposicions addicionals i ja s'incorporen directament. Jo crec que haurien de tenir un mínim, un mínim de..., no ho sé, si de..., de respecte a aquesta cambra. Són esmenes que torn dir que no disposen de cap memòria justificativa ni de cap anàlisi de les seves repercussions, i a més manca totalment la transparència, la claredat i l'objectivitat.

El PP posa en perill ara i aquí, avui, si s'aprova aquesta llei, els valors democràtics més fonamentals: el respecte, el debat, l'objectivitat i la concertació, i demostra una vegada més la utilització d'aquests mecanismes democràtics i parlamentaris només per als seus interessos, i esper a més poder-ne fer un exemple. Crec que aquesta llei d'acompanyament és la demostració de la prepotència del Partit Popular i, com dic, una vegada més li demanam que la retiri.

Passem als continguts. Presentem una esmena de supressió, primer de tot, a la disposició addicional primera, que transfereix les competències al Consell de Formentera. Ja ho vàrem dir al debat de l'esmena a la totalitat: consideram que un tema d'aquesta envergadura no es pot fer a través de la Llei d'acompanyament i, a més, es vulnera claríssimament el mateix estatut de les Illes Balears, encara en tramitació en el Parlament espanyol. La disposició transitòria setena de l'actual estatut diu clarament que la transferència de les competències es farà mitjançant una llei del Parlament; això no és una llei, és una disposició a una llei. Per tant estan vulnerant l'Estatut. A més diu que posteriorment la comissió paritària, formada pel Govern, el Consell d'Eivissa i l'Ajuntament de Formentera, donarà efectivament al traspàs de competències i, d'aquest acord, en retrà comptes al Parlament. Idè res, tot al contrari: la comissió mixta ja s'ha format, ja s'ha decidit quines competències tendrà el Consell de Formentera i així ja ho tenim aclarit i no importarà discutir-ho més. Això és així com vostès han legislat un tema com aquest. Nosaltres consideram que s'ha de fer una llei com cal, no és manera.

Però continuem. A la disposició addicional sisena -també ja ho vàrem dir- hi presentam... Perdó, la nostra esmena per tant va en línia de suprimir aquesta disposició addicional primer perquè consideram que no és el marc tractar-ho a través de la Llei d'acompanyament.

També presentam una esmena de supressió de la disposició addicional sisena, que ja tal com vàrem dir en el debat de la totalitat modifica les condicions del Pla d'estabilitat laboral de

la comunitat autònoma, i nosaltres entenem que mentre es retarda aquest pla d'estabilitat el que es fa és una contractació massiva i continuada de personal vulnerant els principis d'igualtat, mèrit i capacitat consagrats a la Carta Magna. En aquesta línia nosaltres presentem també una esmena per afegir una disposició addicional perquè tot el personal contractat per les entitats de dret públic subjectes a dret privat, o per qualsevol organisme de la comunitat autònoma, ha de ser contractat respectant els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat.

Però passem a pinzellades a parlar de les dotze noves disposicions addicionals presentades pel Partit Popular, que no tenen cap pèrdua. Un grapat d'aquestes disposicions és per fer ordenació del territori encoberta i legalitzar actuacions urbanístiques, algunes d'elles suposadament il·legals, fins que no es demostrï el contrari. Suposam que es fa per clientelisme polític i per amiguisme o, si no, que ens ho expliquin; ara tenen l'ocasió de fer-ho. Es modifica la Llei de sòl rústic, els articles 24 i 30, amb l'objectiu d'eliminar la declaració d'interès general, per exemple per a instal·lacions i serveis d'explotació agrària, o amb l'objectiu d'atorgar interessos generals per a totes les infraestructures hidràuliques. Per què?, què vol dir això? No ens ho expliquen, no, ni ens ho explicaran, tenint en compte que callen com a morts no ens ho explicaran. Aquesta utilització de la figura d'interès general vulnera les competències del consell insular i potser legalitzi construccions actualment il·legals i, si no, diguin-nos el contrari.

També s'afegeix una nova disposició que permet legalitzar les obres, instal·lacions i activitats de temporada turística en el litoral, a la costa, i que ocupin com a màxim 150 metres quadrats. Es tracta de legalitzar els "xiringuitos" de platja o d'altra oferta turística ubicada en el litoral. Això és un escàndol. Tendrà a veure amb interessos familiars d'algun diputat o d'alguna diputada d'aquest parlament que li han de fer un favor?; o s'ha de fer algun favor a algun amic o a alguna amiga? Allò cert és que no ho sabem, allò cert és que desconexem l'abast d'aquesta disposició, però allò que és cert és que una vegada més i a través d'aquesta llei d'acompanyament es legalitzen obres en sòl rústic i, per a més inri, en el litoral. Amb l'exdirector general d'Ordenació del Territori imputat en greus delictes de corrupció urbanística i mediambientals, amb corrupteles continuades per part d'alts càrrecs del Partit Popular, no ens fiam gens de vostès. Ara, en tot cas, ens han de demostrar el contrari: que ens hem de fiar, però no ens fiam, no ens fiam, i ara tenen l'oportunitat d'explicar-ho o de retirar aquesta disposició i tota la Llei d'acompanyament per restaurar la seva dignitat política o, com dic, també per donar confiança a la ciutadania.

Però hi ha una altra disposició addicional, presentada per l'esmena del PP, ja no en temes territorials ni urbanístics sinó en temes de la nostra llengua. És a dir, resulta que rebaixen la Llei de normalització lingüística de fa 20 anys, del 86; s'atreveixen, s'atreveixen..., dic s'atreveixen perquè fins ara mai no hi havia hagut un atac tan important a la Llei de normalització lingüística: romp el consens que existia envers aquesta qüestió fa 20 anys. Amb aquesta rebaixa no es garanteix que el professorat conegui les dues llengües de forma correcta. La llei actual marcava un termini de tres anys perquè el professorat adquirís un coneixement idoni de la nostra

llengua en cas de no conèixer-la, i resulta que amb aquesta disposició s'elimina el termini de tres anys i, per tant, es dona la possibilitat perquè el professorat farà classe a l'alumnat sense potser el coneixement de la nostra llengua. Això ens pareix un retard i una tornada enrere importantíssima.

Per altra banda també, a través d'esmenes del Partit Popular, es modifiquen tres lleis: l'Estatut de personal de salut, ordenació de professions sanitàries o el Col·legi Professional de Relacions Públiques, totes, almanco en aparença, fetes a mida d'algú.

I evidentment també hem de fer un petit esment a una sèrie de mesures de caire ambiental que resulten difícils d'entendre. Per una part diuen que s'ha de presentar un projecte de contaminació acústica per a determinades instal·lacions quan en aquest moment s'està tramitant la llei de protecció de contaminació acústica; no creuen ni en les seves pròpies lleis, que finquen a la Llei d'acompanyament un esment a això.

Per altra banda també s'inclou una altra disposició, els estudis d'incidència paisatgística en els estudis d'avaluació d'impacte ambiental. No s'entén com no es presenta com a esmena a la Llei de protecció ambiental, de protecció del paisatge, actualment en període d'esmenes; és a dir, només entenem que això es pugui fer per entrar en combat -diríem- legislatiu entre UM i el Partit Popular.

No entrarem també en el tema de residus, que també és una qüestió que no entenem, perquè aquí es legisla fins i tot del que ha de fer el Ministeri de Medi Ambient i per intentar llevar competències que té el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que ha de pagar, ha de pagar perquè ho diu el pla, el transvasament o el que és el transport dels residus entre Formentera i Eivissa. Idò aquí diu que no, que no ho ha de pagar el MIMAM, el Ministeri de Medi Ambient, i ja està, i tan tranquils.

Però el que és més increïble és que a través d'una esmena del Partit Popular es creï una oficina de transparència, no s'ho perdin, de transparència i control dels càrrecs públics de les Illes Balears, que té com a objectiu -això diu la disposició- la transparència, l'objectivitat i la imparcialitat. Els demanam que retirin aquesta disposició, ja que ens sembla una provocació que, tenint en compte la incapacitat d'aquest govern del Partit Popular, que davant una corrupció claríssima de molts dels seus càrrecs públics no vulguin assumir cap responsabilitat política, no vulguin donar comptes per a res en aquest parlament, no vulguin actuar amb transparència, ni objectivitat, ni imparcialitat, ens vulguin dur ara la creació d'una oficina de transparència i control dels càrrecs públics. Per favor!, per favor!, això ja arriba a un grau que consideram que per decència, com dic, haurien de retirar aquesta disposició addicional. Una oficina, per altra banda, que no arregla res, que no arregla res perquè evidentment pretén només substituir altres regulacions que ja existeixen a través de lleis d'incompatibilitats del mateix parlament; una oficina que a més no diu ni com s'organitzarà ni qui en formarà part ni com es regularà, pareix una vegada més una oficina de col·locació.

Si vostès volen transparència i control dels càrrecs públics, primer de tot pugin aquí i expliquin-nos. Per què no ens

expliquen res del que està passant a Andratx i del que està passant en temes de corrupció i que està tocant el seu govern? Venguin i expliquin-nos-ho. Això seria el primer pas perquè creguéssim en les seves objectivitat, transparència i imparcialitat. En segon lloc, cessin o..., o se'n vagi qualcú, o dimiteixi qualcú; aquí no es mou ningú del seu lloc, quan resulta que hi ha càrrecs imputats per delictes de corrupció i per delictes urbanístics gravíssims. O que vengui el Sr. Matas, que ni tan sols no hi és, i assumeixi responsabilitats polítiques i ens digui la veritat, perquè estam farts que només ens diguin mentides i, a sobre, ens donin la culpa a nosaltres, gairebé, de la seva corrupció. Per tant vengui aquí i expliquin-ho; això seria la millor manera de fer una oficina de transparència. No importaria fer cap oficina, bastaria venir al Parlament i explicar-ho.

I anam acabant. A les disposicions derogatòries hem presentat dues esmenes, una de supressió de l'apartat..., del punt 1 de la disposició derogatòria única, perquè nosaltres sí que creim que l'impost de circulació dels vehicles de lloguer era un impost que suposava un avanç respecte...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...a la fiscalitat ecològica. S'hauria de millorar, és cert, hauria de ser finalista i mediambiental, però entenem que no s'ha de retirar.

Per altra banda amb una esmena, la darrera, proposam derogar quatre disposicions de la Llei de mesures tributàries del 2003 i una disposició de la llei del 2004. Bàsicament tornin allà on era el parc natural de Cala d'Hort, tornin allà on era el parc natural de Llevant, tornin allà on era la casa que es va legalitzar a través d'una llei d'acompanyament del Sr. Cretu, que el Sr. Cretu estava a més amb una sentència judicial de demolició; retirin, deroguin aquesta disposició addicional...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, li prec que vagi acabant.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...i així demostraran que realment vostès no fan ordenació territorial i mediambiental encoberta.

I ja per acabar una vegada més demanam que retirin aquesta llei per dignitat parlamentària i per responsabilitat política. Si no és així el govern del PP passarà a la història per la seva destrucció sistemàtica del territori i per les seves formes poc democràtiques i corruptes d'utilitzar el mecanisme legislatiu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista per a la defensa de l'esmena RGE núm. 10269/06 i dels vots particulars a les disposicions addicionals que vostès tenen. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Matas, Sr. Rodríguez, protagonistes absents en aquest debat, mirin per on el titular d'avui d'aquesta llei havia de ser "el PP pren mesures contra la corrupció".

(Rialles)

Si la meitat de la cambra..., em sap greu perquè era un gran titular, "mesures contra la corrupció", paradoxes del Parlament. Senyores i senyors del Grup Popular, vostès creuen que duent-nos aquí avui una absurda disposició addicional sobre un registre de béns de càrrecs públics de caràcter secret, i no sé què d'una oficina de transparència, aconseguiran transmetre als ciutadans que volen combatre la corrupció?, ho creuen? Mirin, pensem-ho un moment; no se'ls ocorre una altra manera més efectiva, més contundent, més creïble? Pensin en això uns segons perquè, a la majoria dels ciutadans d'aquest país, ja se li han ocorregut altres fórmules. Potser alguna dimissió?

Com a mínim potser convendria que la diantre de disposició addicional contemplés algun supòsit concret, posem per cas: si trobam el cap de policia o, pitjor encara, el màxim responsable d'Interior d'un país, posem -per citar algú i al·ludir per si pot sentir-se al·ludit- el Sr. Rodríguez, assessorant presumptes delinqüents, oferint-los advocat i fent-los costat perquè hi té vincles, diguem-ne, afectius o de militància política, què hem de fer? Esforcin-se a pensar, perquè el PP és imaginatiu; què els sembla denunciar tots els mitjans de comunicació que hagin publicat la notícia?; és una manera. Què els sembla expressar la nostra indignació perquè el ministre d'Interior ha estat espia?; bé, aquesta és segur que no se li ocorria ni a Berlusconi. A la majoria dels ciutadans se'ls ocorren altres conseqüències que hauria de permetre aquesta disposició addicional en comptes de les que vostès duen a terme. I si trobam un batle amb cintes que l'involucren en comissions per afers urbanístics, què hauriem de fer? Opció u: no res, direm que les cintes no tenen caràcter provatori; o en darrer extrem sempre queda una opció dos: li deim que no torni a ser el pròxim candidat i ja el farem senador. Desgraciadament no puc seguir amb els exemples possibles dins aquesta disposició addicional perquè el temps és limitat i hi ha massa casos per a tan poques intervencions.

La regulació que ens donen, ja ho veuen, té massa llacunes. Té tantes llacunes que fa aigua per tot. Per no saber no sabem ni a qui s'aplicarà, ni per a què servirà, ni de què va allò de l'oficina de transparència. Només sabem que, transparent, serà ben transparent, tan transparent com un tel de ceba, perquè amb 6 euros per gastar no es poden fer gaire coses, Sr. Rodríguez; 6 tristos euros!, just just per convidar a un cafè un batle i acompanyaments, i advertir-lo que en el seu poble hi haurà un

embull i poca cosa més, ni tan sols per a telefonades de mòbil, deuen donar els 6 euros.

I a qui s'aplicarà? En el punt 3 diu que s'aplica als càrrecs públics que ocupen llocs de qualsevol dels òrgans estatutaris, singularment en el Parlament...; una llei de disposició addicional afectant els diputats d'aquesta cambra; jo crec que això encara ni s'havia vist, els drets i els deures es regulen en el Reglament de la Cambra. Al Govern, als consells insulars, a l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, als ens locals i a la Universitat de les Illes Balears, com també a qualsevol entitat o organisme de dret públic o privat depenent o vinculat a qualsevol d'aquests. Ha quedat clar, no? Bé, potser sí, potser no, perquè a l'article 20 parla d'aplicació, també, i diu que en relació a l'administració insular i autonòmica "l'aplicació es durà a terme amb respecte al principi d'autonomia garantit per la Constitució, per al cas que, des del punt de vista tècnic i jurídic, s'entengués que hi pogués haver algun tipus de menyscapse -rigor, tècnica jurídica-, si s'entengués que hi ha algun tipus de menyscapse les obligacions imposades per aquesta disposició addicional resultaran de compliment voluntari". "S'entengués"! Qui? Qui ha d'entendre què? Mentrestant, l'insular, la local, que ja dic jo que hi ha dubtes, el Parlament, els diputats, aquests pareix que sí, l'administració insular i autonòmica, bé, si qualcú dubte cadascú que faci el que vulgui. De totes maneres, tot això són precisions que no venen al cas, al cap i a la fi no es tracta d'actuar contra la corrupció sinó de fer-ho veure i, per tant, tots aquests matisos es perden pel camí. És la llei convertida en un pur instrument de propaganda, calia aprovar alguna cosa abans de les eleccions, *et voilà!* Llavors ja ho arreglarem, o no, què té més! Si els alts càrrecs en aquests moments no fan la seva declaració d'activitats en el registre o, si la fan, no té conseqüències, ho posarem a una altra disposició addicional i tots contents.

Però tot i que aquest sigui el tema del dia i que el raonable en política és que tenguéssim un debat només d'això i que el Sr. Rodríguez pujàs aquí i obrís qüestió incidental i parlàssim de les seves converses sorprenents, jo he de parlar d'altres coses, no me queda més remei que també tractar que estan modificant la Llei de normalització lingüística, aprovada amb un consens amplíssim fa vint anys; una llei que vostès modifiquen tot sols perquè es troben que vint anys després hi ha docents que encara no han pogut aprendre la llengua del país. És curiós, perquè el sindicats troben que sí, però el Govern troba que no, vivim a un país ben curiós. Tots els alumnes han de saber tres llengües, però els docents basta que en sàpiguen una. I quina? La que l'Estatut declara com a pròpia del país? No, aquesta no, Sr. Rodríguez, evidentment aquesta no importa. La que importa és l'oficial, la llengua obligatòria que tothom té el deure sagrat de saber, perquè així ho diu la Constitució, també se n'ha preocupat; perquè, a més -i això ho comprenc-, qualcú s'imagina que a Burgos els metres de primària no sàpiguen castellà? És que és lògic; que a Lyon no sàpiguen francès? És lògic; fins i tot que a Mallorca no sàpiguen castellà, si es posàs que els mestres no importa sàpiguen castellà, el crit del PP se sentiria d'aquí a Calvià, Calvià que ha posat 6 euros per a normalització lingüística, que segur que els preocupa tant, ben igual que a vostès l'oficina de transparència, perquè veig que fan comptes fer aproximadament el mateix, vostès en corrupció i Calvià en

normalització lingüística. Per favor, retirin aquesta disposició. Sabem que no compartirem amb vostès quin és el rol que ha de jugar la llengua del país, però, com a mínim, no trenquin un consens que ha costat de mantenir i no prenguin més mesures en contra de la llengua catalana. Ja té prou entrebancs amb el moment convuls que viu el país.

També un minut sobre la regulació del Consell de Formentera, una altra mostra de la utilització de la llei per fer pura propaganda. Vostès volien dir que apostaven pel Consell de Formentera i ja és una llei, encara que sigui la d'acompanyament i encara que no aportí res, res de res. Al cap i a la fi, haurà de venir a la comissió mixta, s'haurà de fer feina de ver, respecte del Consell de Formentera i de l'ajuntament, hi haurà d'haver una llei de ver, la qual entregarà les competències; però de moment ja han generat prou notícies, ja a veure qui hi està d'acord i qui hi està en contra i, *que nos quiten lo bailado!* Però això ens pareix molt poc seriós, molt poc rigorós i amb les institucions del país creim que no s'hi hauria de jugar.

En un altre ordre de coses, i hauré d'anar acabant, proposam una esmena sobre activitats comercials. Ja que s'ha entrat a la Llei d'activitats, creim que és bo sortir a camí a la Directiva Bolkestein i proposem que la moratòria vigent de grans superfícies comercials pugui de rang, abandoni el de decret que té ara i estigui dins la llei, perquè tenguim més garanties de supervivència després de l'embranchida que ens pot venir damunt. I per altra banda, volem una regulació que equipari els complexos comercials, tipus Festival Parc, tipus Ses Fontanelles, amb les grans superfícies. Sabem que el PP ha canviat d'ençà que els anys vuitanta, noranta, potenciava totes les grans superfícies, les feia les normes aposta per a elles, però encara li faltaria donar una passa i ens agradaria que avui, l'instam que la doni, que votin a favor que aquesta moratòria tenguim rang legal i també que el palau de congressos, que Ses Fontanelles no esdevinguin grans complexos comercials. Ens va saber greu veure que el PP votava en contra que el Consell de Mallorca fes el Pla director d'equipaments comercials, ara voldríem que avui rectificàs aquella decisió.

Per altra banda, tenim una sèrie d'esmenes i de vots particulars per evitar més tolerància urbanística, més tolerància en l'ordenació del territori, a favor d'edificacions a zones de costes, que pareixen fetes a mida, ja s'han apuntat denúncies en el sentit que són personatges, personals del Partit Popular els que són beneficiats per aquesta situació. En qualsevol cas, és incompreensible aquestes lleis a mida cada vegada que hi ha una llei d'acompanyament de pressuposts.

Com tampoc no podem entendre l'obsessió, sí que la podem entendre, però no compartir, per llevar els mecanismes de publicitat, de mèrits i de capacitat i de carrera administrativa dins la selecció de personal a funció pública.

Però lògicament el gran tema d'avui, el que eclipsa la resta, és el de la corrupció. Retirin aquest engendrament de regulació i adoptin, avui mateix, mesures contra aquells que han advertit presumptes delinqüents i els ofereixen advocats. Actuin realment i actuin amb responsabilitat, amb mesures proporcionals al que vivim. El nom de Mallorca, el nom de Menorca i de les Pitiüses, el nom de les Illes Balears ha rebut

una endemesa greu i hi ha d'haver una reacció proporcional al mal que s'ha causat. No ens tornin parlar de conspiracions i de coses estranyes sinó assumeixin les seves responsabilitats. Abandonin aquesta trinxera perquè és indefensable i reaccionin, i aquesta disposició addicional, senyores i senyors diputats del Partit Popular, a aquest nivell és una puça damunt un elefant; què dic, és una puça dins la immensitat de l'univers!

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista per a la defensa de les esmenes 9959, 9960 i 9961/06. El Sr. Alemany té la paraula.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Alorda, de forma insistent, reclamava la presència del Sr. Rodríguez i del Sr. Matas perquè venguessin aquí a fer un torn incidental damunt Andratx, no pujaran a parlar d'això. El Sr. Rodríguez ha vingut i el Sr. Matas, tal vegada, no ho descarti, li dirà que hi era però que vostè s'ha entestat a no veure'l, no ho descarti això.

I en aquest debat el tema de les addicionals és més dur encara que la part de l'articulat, de la qual ja hem fet un repàs del que nosaltres pensam que és aquesta llei d'acompanyament. Si és cert que legislar té distints escalons, un, que és legislar per a l'interès general, que és el normal, el que s'entén que es fa sempre que es legisla; un altre, que es fa una legislació expressa per a qualque cosa, no fa gaire vàrem aprovar aquí una Llei de capitalitat, que havia anunciat el president del Govern que s'havia de fer per blindar l'ajuntament en contra del consell, aquesta va ser l'expressió; una situació que a mi m'agradaria que canviàs, no és bo que un president de govern parli de la necessitat de fer lleis per blindar una institució en contra d'una altra. Hi ha un tercer rang de la legislació, que és fer legislació dirigida, però, a més, camuflada, camuflada dins una llei que té un nom de pressuposts i que es veuen temes que no tenen res a veure amb el pressupost. Hi ha un quart grau que nosaltres no coneixíem, que és llei dirigida, camuflada dins la llei d'acompanyament del pressupost i feta mitjançant esmenes, no mitjançant la llei d'acompanyament, sinó amb esmenes, allà on l'oposició res no pot fer, res no pot dir i que, per tant, no hi pot intervenir.

I aquesta llei està així, el títol II, que és la part de la llei que apleix els requisits que jo dic que no es poden fer, 10 articles tenia; el Partit Popular n'hi ha introduït, via esmena, 17. O sigui que la llei que es va dur a ponència no s'assemblava a la llei que al final s'aprovarà, segurament, perquè ja he notat que me fan molt poc cas en les meves recomanacions que la retirin. I aquesta llei, és cert que podríem parlar de tots i cadascun dels articles, perquè n'hi ha de graciosos, com és que s'aprofita aquesta llei de final d'any per modificar una llei que fa dos dies que es va fer; no es varen atrevir a fer-ho a la llei, me pareix que era el juny o el juliol que es va aprovar, la Llei del col·legi de publicitaris, bé, ja l'esmenam ara via llei d'acompanyament de pressupost; es modifiquen lleis del sòl rústic, ja ho he dit a la meua primera intervenció i ho repetesc, tot el que sona a sòl hauria de quedar congelat, perquè el cap

del sòl, fins ara el cap del sòl pare de totes aquestes modificacions està en entredit, jo crec que el que ell ha produït s'hauria de retirar per estudiar-se amb molta més profunditat. Es legalitzen, i ho ha dit bé la representant d'Esquerra Unida, "xiringuitos" a la platja, no sabem quants; crec recordar que a una pregunta d'un periodista de què intentaven legalitzar tots els "xiringuitos", el representant del Govern entrevistat va afirmar que no eren tots, que només en serien nou o deu, ell sabia quins eren, nosaltres no ho sabem, però que n'hi ha uns quants que els legalitzen i no sabem per què, i ho fan, a més, d'aquesta forma camuflada de llei d'acompanyament.

Però aquesta llei, a més d'aquestes qüestions que serien greus ja per si mateixes, té dos bessons: un que ja el vàrem discutir en el debat d'esmenes a la totalitat, que és el tema de Formentera, i el passaré de forma ràpida. No sé per què es vol presumir que un partit en contra dels altres fa una cosa, quan la resta dels partits estan d'acord a fer aquesta cosa. Però no s'accepta que sigui així, es vol presumir que el Partit Popular és l'únic que vol Consell de Formentera i com que arribam a un acord per fer-ho i aprovam un Estatut en qual deim com es farà, Estatut que, per cert, sembla que du bon camí; bé, ens hem de desmarcar i el Partit Popular es desmarca dient: com que en això ja hi estàvem d'acord i no hi volem estar, farem una trampa, i donen les competències no com diu l'Estatut, sinó així com de forma capritxosa decidim a veure si qualcú ho critica, i podrem dir, i ho vaig dir a l'altre debat, que estan en contra del Consell de Formentera, i ho fan via acompanyament. I donen totes les competències, via addicional de la llei d'acompanyament de pressupost al Consell de Formentera, ja les té, ja les tindrà una vegada aprovada la llei.

I què farà amb les competències? Sr. Conseller d'Economia, tindrà molts euros per desenvolupar aquestes competències? Sap quants euros tendran? Zero euros, zero. Per què? Perquè, tal com me va contestar el titular de pressuposts, és un absurd -va dir- que dotem pressupostàriament un consell que no existeix, com volem que dotem pressupostàriament un consell que no existeix? Ara, pel que es veu, el que es pot fer és donar-li competències a aquest consell que no existeix, això es pot fer; donar-li duros perquè gastin i desenvolupi les competències això no. Van de bo en això de Formentera? I volen fer una esmena, per cert ha quedat viva gràcies a una intervenció del Grup PSM-Entesa Nacionalista, cosa que agraïm. L'estudiïn, els terminis són pràcticament els mateixos i es fa, no és totalment clara tampoc, perquè tot el que fem via llei d'acompanyament és dolent, però almanco respecta un poc l'Estatut d'Autonomia que està per aprovar-se.

I aquest era el tema més fort que hi havia a la llei d'acompanyament, però m'han de permetre que avui, una vegada dit, que no creim que vostès vulguin el Consell de Formentera, perquè només li donen competències però no li donen partida pressupostària perquè les pugui desenvolupar, i tothom sap, els que hem estat batles ho sabem, els que ho són ho saben més i el de Formentera, el batle actual de Formentera també ho deu saber, que per moltes promeses que li facin de títols, si no hi ha una partida dotada econòmicament suficientment bona no podrà executar cap competència, per tant no el farem content donant-li competències si no li donam recursos. I això no ho fan amb la llei d'acompanyament, que (...) que no es pot fer mitjançant llei d'acompanyament.

Però això que era el bessó de la llei d'acompanyament d'enguany ha passat a segon terme, perquè el bessó s'ha convertit en la darrera esmena, crec que és la darrera o la segona de les darreres que va presentar el Partit Popular i aquesta a la qual no hem pogut presentar cap esmena nosaltres, que és l'addicional de regulació de transparència i control dels càrrecs públics. Els darrers esdeveniments han fet que el Partit Popular cercàs la notícia fàcil, el Partit Popular proposa una oficina de transparència i control, ho necessitaven, necessitaven un missatge d'aquest tipus després dels esdeveniments que passen. Però n'han passat massa darrerament d'esdeveniments, i jo estic convençut que seria molt més positiu per al Grup Popular que actuassin normalment com ho faria qualsevol partit, aquells senyors que han actuat malament els agafin i els treguin del partit. Aquells càrrecs del Govern que està demostrat que han estat implicats en aquest assumpte que dimiteixin i si no el president que els cessi i, si no, que dimiteixi el president i els membres que estan implicats en aquest assumpte. Llavors la gent diria: s'ho han pres seriosament, perquè hi ha una cosa que es diu responsabilitats polítiques i veim que les assumeixen, ara creim que el Partit Popular va contra la corrupció. Però amb un paper, amb un paper, amb un paper que diu que farem unes declaracions i al final es mirarà la declaració de renda de l'IRPF, a veure si hi ha hagut molts beneficis? Jo no ho sé, però me tem que qualcú d'aquests que estan imputats i ben imputats, i li han trobat molts euros dins ca seva, aquests euros no els trobaríem a la declaració de renda, perquè el delinquent el primer que aprèn és que el que roba no ho ha de declarar a Hisenda, i per tant no ens venguin amb comèdia, no ens venguin a dir que amb una declaració de renda està resolt el tema de la corrupció. Això no s'ho creuen vostès ni ens ho faran creure a nosaltres!

I per acabar, aquesta llei que no serveix per a res, tot perquè no volgueren discutir en aquests moments el projecte de llei que va presentar el Grup Socialista, acaben amb un punt, que ja li ha dit el representant del Partit Socialista de Mallorca, però jo ho vull repetir, ho vull repetir perquè és per emmarcar: "Aquesta disposició addicional resultarà d'aplicació obligada a les administracions de les Illes Balears. En relació amb l'administració insular i autonòmica, l'aplicació es durà a terme amb respecte al principi d'autonomia, garantit per la Constitució. Per al cas que des del punt de vista tècnic i jurídic s'entengués que hi ha, que hi pogués haver algun tipus de menyscapse les obligacions imposades per aquesta disposició resultaran de compliment voluntari". Si qualcú ho entén, ja no té obligació de complir la llei, i això és una norma de la llei. Un deu, jo deia de posar-li un deu, perquè els alumnes és bo que aprenguin com es fan les coses i també és bo que aprenguin com no es fan, i això és un bon exemple de com no es pot fer una llei. Però com que hi creuen poc, ho han fet.

Bé, i una vegada dit tot el que he dit, només me resta anunciar dues qüestions: primer, aclarir a la Sra. Sugrañes, que la veig que me mira, que no és falta de respecte no anar a la comissió, la falta de respecte és intentar fer el que fan vostès amb una llei d'acompanyament, això és una falta de respecte a aquesta cambra, això és una falta de respecte. Li podria contestar que amb el pressupost sí que hem vengut i hem presentat esmenes, unes 400; quantes ens n'han acceptades, tres? Aquest és el respecte, quantes ens n'haurien acceptades?

Però, insistesc, el tema és com han fet aquesta llei d'acompanyament. I la serietat és volem o no volem participar en aquest joc? Nosaltres no. I per això, una vegada denunciada la forma de l'ús i abús d'aquesta llei d'acompanyament, anunciam que el nostre grup no votarà ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

... la llei en aquest ple, no la votarà i que presentarem recurs d'inconstitucionalitat a l'acord que va prendre la Mesa, de no voler retirar les esmenes que a darrera hora va presentar el Partit Popular, restant la possibilitat de debat i democràcia que toca tenir aquesta cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn en contra, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, l'Hble. Diputada Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, amb el Sr. Alemany, me fa l'efecte que ha tengut un lapsus, quan ha dit que han trobat els doblers a casa seva, jo li recordaria que a qui li van trobar els doblers no a casa seva sinó al jardí de casa seva va ser a Marbella, tengui-ho en compte i així se'n recordi.

Sembla ser que les esmenes, les dues esmenes que han provocat que alguns s'hagin aquí esparracat la vestimenta de la mateixa manera que els fariseus de la Bíblia han estat les que han fet referència al Consell Insular de Formentera i a la creació d'una oficina de transparència, que controli situacions d'enriquiment irregular per part dels que han estat triats per als càrrecs de representació política i de govern. Si volen que els digui la veritat, malgrat que li don voltes i més voltes tractant de cercar una explicació lògica, no la trobo de cap de les maneres. Els he de dir que no entenc aquesta rabiosa oposició en cap cas dels dos, ni en el cas de la creació del Consell de Formentera ni en el cas de la posada en marxa d'una forma de control sobre els polítics. Crec, sincerament, que l'única explicació lògica és que, mitjançant aquestes espantades i aquestes actituds farisaïques contra les propostes del Grup Popular, el que amaguen és una frontal i absoluta oposició tant al Consell de Formentera i a l'oficina de transparència patrimonial, li agradi o no li agradi, Sr. Alemany. Vostè ja començar a preparar, ja ha començat a preparar aquí, però és que realment és així, tot això és una espantada que ens estan muntant. Però en són conscients que una oposició rotunda a les dues propostes, clar, vostès són conscients que això està mal vist; i a més a més saben que una negativa total i absoluta es considera una actitud políticament incorrecta en aquest moment, quan l'Estatut és a punt d'aprovar-se. Per això, el que fan és disfressar la seva oposició dirigint els tirs contra el Partit Popular i contra el Govern que són els que han pres la iniciativa, solament li ha faltat al Sr. Alemany aquí treure una

escopeta i començar, o una metralladora i començar a acabar amb tots nosaltres.

I de què volen culpar el Partit Popular, de què volen culpar el Govern de la comunitat? No se sap, i ningú ho sap, perquè s'han explicat molt malament; i s'han explicat molt malament perquè no tenen arguments a esmentar i girant peus només saben que en lloc de donar unes explicacions que siguin coherents i creïbles, el que fan és armar escàndol, muntar bronquina, esparracar els seus vestits farisaicament i pegar una portada a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, abandonant així les seves obligacions que, com a parlamentaris, tenen concrets amb els ciutadans.

Abans d'entrar en matèria, sí que he d'agrair l'actitud crítica, però noble i sincera dels representants del Grup Esquerra Unida i Els Verds i del Grup Nacionalista del PSM, ja que han fet oposició amb vehemència i amb explicacions que considero raonables, encara que jo consider que no es corresponen amb els nostres esquemes ideològics i amb la política duita a terme pel Partit Popular. Per això, des de la discrepància, els agraeisc la seva actitud que, a més a més, sé que es correspon amb els seus criteris i amb la seva ideologia. I aquest és el debat i això és la democràcia: confrontació d'idees, debat sobre posicions diferents, presentació d'arguments per tractar de desmuntar el contrari. Però, una vegada debatut l'assumpte, el que impera a tota democràcia és el pes dels vots, la dinàmica de les majories i minories; el que no té cap justificació en democràcia és l'actitud dels que s'estimen més escapar del debat, furtar als ciutadans la confrontació d'arguments i escapolar-se de la seva obligació política d'explicar en aquest temple de la democràcia, que és el Parlament, les seves argumentacions, si és que en tenen, que, a hores d'ara ho dubtem. Perquè quan no se'n tenen d'arguments o quan s'amaguen interessos inconfessables, l'actitud més comuna és la prendre la porta, tirar al contrari les culpes de no se sap què, perquè no ho han explicat de forma coherent.

El primer dels punts candents ha estat la creació del Consell de Formentera. En previsió de la immediata aprovació per les Corts Generals de la reforma de l'Estatut, el Grup Popular va considerar lògic facilitar el camí per tal que els ciutadans de Formentera poguessin gaudir de forma immediata de la seva pròpia estructura administrativa i política. Es tractava de fer que el període transitori fos el menor possible; es pretenia donar una major agilitat al traspàs de competències i de formes de finançament del Consell Insular de Formentera. És aquest el motiu de la seva oposició? Ho diguin clar i així sabrem com respira cadascun.

Diuen que a través d'aquesta fórmula s'activa el traspàs de competències a Formentera abans de la creació del consell insular d'aquesta illa pitüsa, em permetin que els digui que no s'activa res: es tracta d'una simple mesura de previsió que s'activarà quan s'aprovi l'Estatut d'Autonomia, no abans. Per això, no posem en marxa res, simplement preveiem que es posi en marxa quan el consell estigui constituït. A més a més, la dinàmica dels fets els deixarà en evidència, ja que el Consell de Formentera, si tot va pel camí previst, serà aprovat d'aquí a dos dies pràcticament, i el que s'aprovi en aquesta llei d'acompanyament entrarà en vigor el dia 1 de gener, en posterioritat. Per això, aquesta llei no transferirà *de facto* cap

competència al Consell Insular de Formentera ni en el cas que no s'aprovés la reforma de l'Estatut, dia 21 d'aquest mes, crec que és, com està previst, ho diu molt clarament l'esmena quan diu a l'adicional: "Quan es constitueixi el Consell Insular de Formentera s'activa aquest mecanisme". I és que la previsió política és motiu de crítica? Tal vegada seria millor deixar el Consell de Formentera funcionant a mitges, a empentes i rodolons, mesos i anys, provocant conflictes amb el Govern i amb el Consell de Formentera? És això el que cerquen? És, tal vegada, el que voldrien per castigar el poble de Formentera per demanar la creació d'un consell propi?

Estic disposada a admetre que si hi hagués un altre mitjà per aprovar aquest traspàs de competències, possiblement hagués tingut un encaix més perfecte que no en una llei d'acompanyament, però el fet que sigui una llei específica o que sigui una llei compartida amb altres matèries no canvia la virtualitat legal de la norma, no per això deixa de ser llei. Una llei aprovada pel Parlament i amb totes les benediccions del sistema democràtic, això és, per majoria de la cambra, i si no tenim la majoria la llei no s'aprovarà. Així són les coses i no les podem canviar. I a més a més, ha estat la fórmula més ràpida, més àgil i la més efectiva, la qual garanteix que en el moment que hi hagi un nou Estatut, aprovat definitivament, i constituït el Consell Insular de Formentera, aquest ja té potencialitat suficient per exercir competències, les que venen atribuïdes per llei, les quals ja estan dictaminades per aquesta Comissió Tècnica Interinsular. Dit en altres paraules, d'aquesta forma el Consell de Formentera es podria posar o es podrà posar en marxa a partir del dia 1 de gener, en cas contrari el seu funcionament s'ajornarà molts mesos.

L'esmena presentada diu com s'han d'activar les competències i quins són els mínims, però el contingut de les competències a transferir ja estan acordades, estan acordades entre el Govern, el Consell d'Eivissa i l'Ajuntament de Formentera, i així consta a la reforma de l'Estatut. Amb aquesta llei no entrem en el contingut de les transferències sinó en la forma de posar en marxa la transferència; no entrem en el debat de quines competències passaran a mans del Consell de Formentera sinó que garantim que aquest procés sigui ràpid i efectiu; tractem, en suma, d'agilitar el funcionament de l'Estatut, una vegada que sigui aprovat, d'acord amb la previsió de l'Estatut, el qual diu que ha de ser una llei del Parlament la que n'ha de regular el seu règim. I és aquí on s'acompleix amb tota la seva amplitud, en la delimitació de les competències que s'han de transferir, en la dotació dels mitjans i en la forma de dur-la a terme, tot es fa per una llei del Parlament, sigui específica o no.

I crec que ningú no pot dir que aquesta fórmula vagi en contra de la lògica política ni en contra del funcionament parlamentari, perquè, que jo sàpiga, no hi ha cap reglament que es violenti ni cap norma que es trepitgi. Tampoc no es diu com s'ha de fer la transferència, ja que aquesta és una de les qüestions que ja estan decidides a les lleis d'atribucions, unes lleis que ja existeixen, que estan sotmeses als controls i que determinen dotacions pressupostàries materials i humanes i que aquesta llei d'acompanyament activarà per tal que es dugui a terme la seva totalitat, però sense afegir ni llevar una titlla ni una coma. Per això, consider que el millor homenatge que podem fer a l'Estatut, dos dies abans de la reforma, si és aquest

finalment el termini, i la millor benvinguda que podem donar al Consell de Formentera és aprovar aquesta esmena a través de la qual li preparem el camí i obrim el procés perquè sigui tranquil, ràpid i eficaç. Si qualcú es mostra en contra és perquè l'interessa que el procés sigui entorpit, retardat i dificultat i no és aquesta la nostra actitud.

L'altra objecció que alguns han fet a la llei d'acompanyament, bé, alguns no, tots, és la creació, d'una forma ràpida i efectiva d'una oficina de transparència per garantir uns comportaments ètics entre els representants dels ciutadans. Tampoc no entenc com és que alguns que havien fet bandera d'un sistema semblant per a la vigilància i control d'actituds immorals o contràries a l'ètica política, s'han estimat més anunciar-ho ara, o que no votaran, o sortir de la sala de la comissió l'altre dia. En definitiva, escapar del debat i defugir de la presentació de les seves propostes. Entenc que des del moment que el Grup Popular va prendre la iniciativa ells es varen quedar sense arguments, es varen quedar una altra vegada sense bandera i en aquestes condicions es varen estimar més fugir de l'àgora, intentant culpar el Partit Popular de què els llevés la iniciativa en aquestes, com en altres moltes activitats o iniciatives.

Alguns dels que m'han precedit han expressat alguna de les seves objeccions a l'Oficina de Transparència. Tractaré de donar una resposta adequada i a través d'arguments justificats dels criteris del Partit Popular. Hem de dir que no estava justificada, han dit que no està justificada que l'Oficina de Transparència afecti també els diputats i els ens d'administració local. Algunes de les demandes de la llei serien d'aplicació voluntària, maldament li pesi al portaveu del PSM, en el cas que hi hagués conflicte tècnic-jurídic entre administracions. Miri, la disposició addicional que va incorporar el Grup Parlamentari Popular intenta regular la transparència i control dels càrrecs de les Illes Balears, de tots, sense diferència. No obstant això, som conscients que una regulació legal autonòmica es troba a un altre nivell i a un altre àmbit d'aplicació que les que es regeixen per la Llei de règim local. Els ajuntaments tenen un marc legal diferent que el Govern de la comunitat autònoma, el Parlament, el Síndic de Greuges, el Consell Econòmic i Social, o la Universitat. Però en aquests casos es recomana que es duguin a terme, de forma totalment positiva i per voluntat i decisió pròpia, alguna de les recomanacions i declaracions de béns respecte els regidors. Crec que és una actitud positiva que incentiva l'aplicació dels sistemes de control i ètica política entre la totalitat de membres d'una entitat local.

Altra objecció que s'ha fet a l'Oficina de Transparència és que es dugués a terme a través d'aquesta llei d'acompanyament. Comprenc que hi ha raons a favor d'una tramitació per uns altres camins més habituals...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Sí. Però també hem de recordar que el Grup Socialista que més ha criticat aquesta fórmula de la llei d'acompanyament, és

del mateix color que el Govern Zapatero i què ha fet Zapatero? Va dir que suprimiria la llei d'acompanyament i ho ha fet? Sí, sí enguany no n'hi ha, però saben què ha fet a canvi? Introduir a la llei de pressuposts alguns centenars de disposicions addicionals transitòries, derogatòries i finals a través de les quals es carreguen nombroses lleis, creen organismes europeus, o estableix canvis en lleis importants. Només un parell d'exemples. En aquestes disposicions finals transitòries estableix la Llei del mecenatge, crea l'Agència estatal per a la millora dels serveis públics. Canvia radicalment la Llei de contractes de les administracions públiques. En definitiva, vostès tampoc s'han mirat els pressuposts generals de l'Estat...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Sí. Reconec que en el nostre cas estaria justificada una tramitació pels camins ordinaris que hi ha en una situació...

EL SR. PRESIDENT:

10 segons Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Reconec que en el nostre cas estaria justificada una tramitació pels camins ordinaris quan hi ha una situació de calma, de col·laboració i de debat seré. Però com que aquest no és el cas, la llei d'acompanyament és una porta efectiva, àgil i ràpida perquè l'oficina estigui en marxa dia 1 de gener del 2007. En cas contrari, a la vista de la multitud de propostes i contrapropostes, esborranys i projectes, molts d'ells contradictoris, la posada en marxa s'hagués ajornat molts de mesos. El Grup Popular vol que en aquesta matèria no es faci demagogia i que es prengui molt seriosament en compte. Per això convidem a la resta de grups perquè hi donin suport.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica intervé ara el Grup d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, en primer lloc dir-li a la portaveu Sra. Sugrañes que una vegada més ens ha fet l'efecte ventilador, quan no tenen arguments per defensar aquesta llei d'acompanyament, per defensar que sigui el context adequat la modificació de tantes lleis, tantes esmenes i la introducció de 12 noves disposicions addicionals, resulta que quan no tenen, com dic, arguments per defensar-ho, el que fan és donar la culpa als altres, tots fan el mateix i d'alguna manera així parèixer que al cap i al fi tots són iguals. I no tots són iguals Sra. Sugrañes, que consti. Vostès són els que

governen, vostès són els que han fet aquesta llei d'acompanyament i que nosaltres, una vegada més, li tornam demanar que la retirin perquè és una vergonya i és un escàndol. És un atac directe al cor d'allò que és l'activitat parlamentària i per tant, a aquesta institució. Li tornam dir Sra. Portaveu, facin una darrera reflexió, perquè en cas contrari hem de dir que els caparruts no se destaquen per la seva intel·ligència. Jo crec que rectificar és de savis i vostès podrien mirar de rectificar una mica el que és aquesta llei. Però no pareix que això sigui allò que vostès vulguin fer.

Dir-li dues coses que són les dues que pareix que tenen una importància major en aquest debat que estam duent a terme. Miri, tan el Consell Insular de Formentera com la creació de la famosa Oficina de Transparència i control dels càrrecs públics són pura propaganda. No és res més, només és perquè vostès volien que fossin eslògans electorals i els ha sortit tort, sobretot l'Oficina de Transparència, això els ha sortit tort. No és res més, perquè a més els continguts de cada una d'aquestes dues disposicions addicionals i la realitat, res té a veure amb allò que vostès estan venent aquí damunt en aquesta tribuna.

En primer lloc, el Consell Insular de Formentera. Miri Sra. Sugrañes, el Consell Insular de Formentera l'Estatut diu molt clar com s'ha de fer, per què no ho fan com diu l'Estatut? No és per agilitar res, no ens digui mentides. Aquesta disposició no agilita res, aquesta disposició addicional no diu res..., s'atribueixen competències amb 0 pessetes. I a més, a la memòria se diu que hi haurà un consens i ja ho veurem i se deixa perquè el consens veurem com se durà a terme. Una ambigüitat total, una falta de transparència total, una imparcialitat total. No vulgui vendre aquí que estan fent una cosa bona mitjançant la creació del Consell de Formentera. Si vostès creuen en el Consell de Formentera ho facin com toca, facin una llei, la duguin pel que vulguin, per lectura única, com vulguin, la debatin en el Parlament, com toca, que tothom pugui dir la seva, vostès tenen majoria, segurament evidentment l'aprovaran en el sentit que vostès vulguin. Però hi haurà un debat respecte un tema important, estatutari que configura la comunitat autònoma de les Illes Balears i aquest debat s'ha de dur al Parlament, no s'ha de dur a una disposició addicional i no ens ha de venir aquí a dir que és per fer més via. Les coses s'han de fer bé, no s'han de fer aviat i malament. Per això li demanam una vegada més que retirin aquesta disposició addicional. I sobretot que no ens vengui a contar aquí coses que no tenen res a veure amb el que diuen.

En segon lloc, l'Oficina de Transparència i control dels càrrecs públics. Vostès avui volien fer, ja ho ha dit el Sr. Alorda, un gran eslògan i els ha sortit tort, perquè senyores i senyors del PP, si vostès volen transparència, objectivitat, imparcialitat que pugui algú aquí i que ens expliqui què està passant. Resulta que no sabem res, si no llegim els diaris com a diputats i diputades no sabem si el Sr. Rodríguez encara diu que és mentida que ha xerrat amb el Sr. Hidalgo. Això és transparència? Nega la veritat i què passa? Un jutge ho diu i no passa res. Vostès volen una Oficina de Transparència? Jo crec que el que volen és una oficina de control per controlar l'oposició. No podem entendre per què fan aquesta oficina. Això en primer lloc.

Per tant, jo els dic que el tema és molt seriós. Si realment vostès estan en contra de la corrupció, per favor! En primer lloc siguin capaços i tinguin..., no sé què dir-los, ja no és honorabilitat, pujar com a mínim aquí a explicar què està passant, no ho sabem, això en primer lloc. I en segon, prenguin mesures de responsabilitat política. Si el Grup del Partit Popular és incapaç de prendre cap mesura de responsabilitat política, com han fet fins ara quan tenen quantitat de batles imputats en delictes greus urbanístics, fins i tot de blanqueig de doblers, etcètera. I vénen aquí i diuen que faran una Oficina de Transparència i control? Per l'amor de Déu! Ni ho han explicat, ni en segon lloc ningú ha pres cap mesura de responsabilitat política, ningú. Per tant, vostès per què volen una oficina? Això ja crec que per si mateix cau.

I en segon lloc, què diu a més aquesta disposició addicional respecte l'oficina? No diu res, no diu res Sra. Sugrañes, s'ho llegeixi, ja li he llegit un parell d'articles del que diu aquesta disposició addicional. D'aquesta oficina no diu res, tot queda en funció del Reglament. No diu res aquesta oficina. L'únic que diu és que quasi bé d'una manera, a més voluntària, se presentarà la declaració de renda que actualment ja ho fan, per exemple tots els diputats i diputades. I ja li ho han dit, qualcú i vostès...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Diputada.

(Remor de veus)

Per favor guardin silenci. Continui Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Acab. Si vostès pensen o consideren...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor Sra. Querol, tenguí la bondat de guardar silenci.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sr. President, en el Parlament se ve a parlar, no? Jo ho faig, ja que no puc parlar en altres llocs.

Dit això, li he de dir que el contingut d'aquesta disposició addicional pràcticament no diu res nou, no aporta res, no fa cap tipus de control. I sobretot també recordar-li una cosa que ja li he dit un altre portaveu. Si algú vol fer malifetes, desgraciadament, pel que es veu vostès també coneixen que hi ha empreses que així ho fan, com l'empresa que varen contractar per anar a Andratx, saben la manera per no seguir la llei i d'alguna manera amagar-ho. Per això Sra. Sugrañes, per dignitat política, per favor retirin tota la llei, però sobretot retirin aquestes disposicions addicionals perquè crec que no faran un favor ni a aquesta institució, ni tampoc als ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En nom del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Sugrañes, no ens ha entès. Idò crec que li ho hem d'explicar perquè per ventura és que no ens hem expressat bé. Sobre la disposició addicional sobre corrupció, o sobre l'oficina, la veritat és que no ens fa ni fred ni calor, ni ens esqueixam vestidures, ni res que si assembla. Allò que ens molesta és la hipocresia, el fariseisme, sí la paraula crec que ha estat encertada, el fariseisme precisament.

Diu que vol promoure comportaments ètics. *No te preocupes, está preparado todo...*

(Algunes rialles)

El màxim responsable de la seguretat del país, ministre de l'Interior del nostre Govern, la persona a la qual nosaltres demanam que dirigeixi la policia autonòmica. *Yo tengo que llamar a Perera ahora...* Perera li diu al Sr. Hidalgo... Comportaments ètics, Sra. Sugrañes? Què ens volen fer veure, que aniran en contra de la corrupció perquè aproven un registre de béns que pràcticament és idèntic al que hi havia en distintes regulacions, quan s'està demostrant la implicació directa del Partit Popular, del Govern de les Illes Balears dins una trama de corrupció per encobrir, com a mínim, les persones implicades i no hi ha cap reacció, ni tan sols se n'està parlant en aquest Parlament, més que d'esquitzarells quan vostè parla indirectament. I amb tots els respectes Sra. Sugrañes, no és amb vostè que n'hem de parlar, també ha de poder parlar naturalment com a representant del Partit Popular i que li facin bambelletes, perquè francament, si li fan bambelletes bé, cadascú sabrà quines actituds cíviques, polítiques aplaudeix, ho sabrà i allà vostès amb la seva consciència. Però francament el fariseisme i els (...) emblanquinats, vagi pensant a qui en aquest moment en aquesta cambra li és més d'aplicació.

Nosaltres aquí podem estar entretinguts amb aquesta Oficina de Transparència en 6 euros, que vendrà el 2007. Però nosaltres li demanarem si l'oficina no arriba fins l'any que ve, la transparència no podria començar ara? I no podríem començar a assumir alguna conseqüència? Perquè algunes lleis s'apliquen amb molt de rigor, d'altres no tant, pensi amb el Sr. Hidalgo. Però el Sr. Porsell, per exemple, demana ordres judicials perquè li puguin tocar els abocadors. És un home diligent, un home rigorós aquest nou batle. Per ventura si el registre d'alts càrrecs, l'existent, hagués estat complert escrupolosament haguéssim detectat alguna incompatibilitat entre immobiliàries i ordenació del territori. La norma hi era, una norma per cert que no varen voler tocar, ara en parlava amb el Sr. Nadal, respecte d'equiparar els presidents i vicepresidents dels consells a les incompatibilitats que tenen els membres del Govern. Fa dos dies això, vostès sabran per què. Per què ara necessitaven un titular, està massa vist. I vostè ens parla de fariseisme, quan vostè tot això només ho fa sense cap

interès de qui durà aquesta oficina, de com l'articularà, de per què servirà, només perquè necessiten un titular.

La credibilitat de l'activitat política està en entredit. La netedat del nostre Govern està en entredit. El bon nom de Mallorca i de les Illes Balears està en aquest moment associat a la corrupció. I això requereix una reacció proporcional a la magnitud del que està succeint. La veritat, una Oficina de Transparència de 6 euros ens sembla que no toca vereres respecte d'allò que estam parlant. Ara si vostè creu que si ens oposam a això és perquè estam en contra, o que estam a favor de la corrupció, vostè faci la lectura que trobi. Jo el que li dic és que hi ha un edifici que s'ensorra, hi ha un *tsunami*, no sé si l'ha sentit, que se diu Andratx i vostè ve aquí i ens diu que en comptes de fer net dos dies per setmana, netejarem cada tres. Però si l'edifici cau Sra. Sugrañes! Parlin d'allò que està passant.

Tampoc no entén el Consell de Formentera, que si tots estam d'acord i l'hem pactat ens agradaria establir-lo d'una altra manera, en comptes d'una disposició addicional de la llei d'acompanyament i no jugar amb l'entramat institucional a penjar-se medalles. A veure qui estava a favor, com li recordava el Sr. Alemany i com jo crec que vostè ha replicat talment amb aquest tic, "nosaltres sí, vostès ara veurem". Si està aclarit, ara la manera en què ho fan, la veritat és que degrada la institució.

Del català no me n'ha dit res, és la llengua del país, és la llengua pròpia. Jo he sentit poca referència, poca defensa d'aquest enginy de disposició que ens han apuntat per retardar l'equiparació del català. Jo li faig un petit sil·logisme i acab. L'Estatut d'Autonomia obliga a fer totes les mesures perquè les dues llengües estiguin en igualtat de condicions. En aquest moment hi ha un augment important del castellà i vostè creu que l'única manera que té per fer allò que diu l'Estatut és atacar el català. Crec que això no té sentit.

De la nostra esmena a grans superfícies també n'he sentit poca cosa. Ens agradaria que li donés suport.

I de tots els dubtes i sospites que s'han vessat aquí sobre les mesures urbanístiques i d'ordenació del territori a la carta, la veritat és que ens ha quedat molt poc aclarit, millor dit, confirmades aquelles intuïcions que teníem respecte dels motius, ben foscos, de per què se fan mesures a mida dins una disposició addicional de la llei d'acompanyament.

En qualsevol cas Sra. Sugrañes, vostè torni i repliqui, però això no ens bastarà. Convenci el Sr. Rodríguez, el Sr. Matas que no s'amaguin, que no s'amaguin, en aquest moment fa falta coratge i valentia per tractar aquest tema, que puguin aquí i que expliquin tot el que està passant perquè en cas contrari voler pretendre que estam xerrant de corrupció i ni tan sols se tracti el tema d'Andratx, realment és fer retxes dins l'aigua.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Socialista té la paraula el Sr. Antoni Alemany.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Deia Sra. Sugrañes que era a Marbella allà on havien trobat borses de doblers a ca seva, aquí els tenien en comptes corrents. És cert, cert. Jo no compar Mallorca amb Marbella, si hagués de comparar Mallorca amb qualcú ho faria amb una altra illa del Mediterrani.

El tema de Formentera està clar que se pot fer i s'ha de fer així com diuen les lleis. Avui estam intentant aprovar una llei i incomplim les lleis, perquè hi ha un Estatut que és una llei de rang superior i diu com s'ha de fer. Tan difícil és per a vostès complir, en què sigui una vegada a l'any, una llei? La compleixin, compleixin l'Estatut i facin el Consell de Formentera com diu l'Estatut.

Que les lleis d'acompanyament són dolentes no ho dic jo. Que són inacceptables no ho dic jo. Que són una *chapuza* jurídica no ho dic jo, ho ha dit el Consell Econòmic i Social, ho ha dit el Consell d'Estat i ho ha dit el Consell General del Poder Judicial. Vostè diu "no hi ha cap sentència del Constitucional", per això el nostre grup ha decidit interposar un recurs de constitucionalitat perquè ja n'hi hagi i vostès no puguin seguir fent aquest disbarats.

Que nosaltres hàgim fugit de la comissió li ha sabut molt de greu. Miri jo no estic gens trist per no haver-hi anat, ni me sap greu no haver-hi anat. Quasi tenc una alegria que m'ha vingut de rebot, ha servit perquè vostè, jo crec que per primera vegada des de què jo som aquí, hagi xerrat bé del PSM i d'Esquerra Unida. Me deuen un cafè, ha servit per això, no voluntàriament. Ha servit per dir que ells són molt conscients, són bons al-lots perquè vénen i discuteixen. Ja ha servit per qualche cosa la nostra rebel·lió de no venir a la comissió.

I diu que les coses funcionen així, que es duen a comissió, se discuteixen, se duen a ple i es voten i això és la democràcia. És trist que es pensi que això és democràcia, guanyar votacions i fer el que fa la majoria no és democràcia, no basta això, democràcia és molt més, és molt més. És respecte a l'oposició perquè respecte a l'oposició no hi ha democràcia. Jo record que Franco feia referèndums i els guanyava per un 80%. Era democràtic això? I els guanyava amb uns percentatges superiors als que tenen vostès en aquests projectes de llei d'aquest Parlament. No basta guanyar unes votacions per dir que és democràcia, hi ha molts més components que s'han de tenir en compte.

L'oficina de Transparència. El contingut de l'Oficina de Transparència no serveix per res, introdueix que cada diputat haurà de dur la declaració de renda. I jo li he demanat, vostè no ho ha contestat, però ho pensi, creu que el delinqüent que roba posa a la declaració de renda els doblers que roba? Creu que és útil? Trobarem el delinqüent mitjançant la declaració de renda? Ha robat tant, o ha cobrat un sobre per donar una llicència i aquest sobre el posarà a la declaració de renda. No li posarà, necessita un comissionat d'aquest Parlament que investigui. Això és el que fa falta per cercar els corruptes i això vostès no

tenen la voluntat de fer-ho, ja els ho han dit. Vostès se conformen tenint un titular dient "nosaltres hem fet una oficina que anirà en contra de la corrupció". Però una llei que ve d'uns senyors que tenen una escala de valors tal que el fa pensar, que no se pot emprar la corrupció amb fins electoralistes, ho critiquen cada dia als diaris. O sigui, no es pot fer campanya electoral dient que un partit té corrupció, o que la corrupció és dolenta per fer política. Quin valor és aquest que defensa que la corrupció no s'ha de debatre en política? És a l'inrevés, no podem parlar de programa mentre no haguem eliminat la corrupció del mapa polític.

És una prèvia que hem de fer, primer llevar la corrupció, mentre n'hi hagi no en volem parlar de programa. I vostès ho volen girar. "Xerren de corrupció perquè no tenen programa". Escoltin, se posin seriosos contra la corrupció i parlarem de programa. Més exemples que indiquen en quin grau veuen vostès la corrupció política. No fa gaire el seu portaveu del partit deia "els han tractat pitjor que delinqüents comuns". És que són pitjors que els delinqüents comuns, ho són. I se queixen del tracte, només faltaria que els tractessin amb guant blanc. Són pitjors que aquests delinqüents que entren a un supermercat, obrin la caixa, se'n duen els doblers i surten corrent. Aquest l'han de tractar millor, no dic que l'hagin de tractar bé, que aquell altre que amb la corbata posada, dóna llicències sense podar-les donar, dóna construccions a preus que no es poden donar i mentre tant sobre, més sobre i s'infla el seu compte. Aquest és el corrupte dolent i aquest és el que ha de rebre el tracte.

(*Alguns aplaudiments*)

Jo mentre hi hagi aquesta escala de valors, no creuré que siguin capaços de fer una llei que lluiti contra la corrupció. No ho creuré, però a més objectivament no ho fan.

Res més gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alemany. En torn de contrarèplica intervé el Grup Parlamentari Popular. Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, a la portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds simplement demanar-li que es posi tranquil·la, que no s'exalti i demanar-li que per favor no vingui aquí i que digui "mentides i mentides" i que faci calúmnies quan ha xerrat de què hi ha no sé quanta gent imputada en diferents casos. Evidentment jo el que li demanaria és que vostès demanen serietat a uns, també els demanaria serietat i rigor als altres.

Després al PSM. "Hipocresia", tampoc vostès poden donar moltes lliçons, no és per res. Tenen un batle a Petra que està imputat...

(*Rialles*)

...a dues querelles urbanístiques. Jo què vol que li digui? Allò que al final agafem de tot això és que l'Oficina de Transparència resulta que recull un 60% pràcticament de tot un projecte de llei que ha presentat el Partit Socialista i llavors què m'estan dient? Que vostès varen presentar aquest projecte darrer de llei i realment tampoc el volien? Llavors vostès no tenien cap interès en aquest projecte de llei, vostès què volien? Manipular, fer demagògia i utilitzar-lo com arma política. Això és el respecte que vostès tenen per aquestes institucions. No calia que presentessin ni que fessin tot aquest espectacle de posar aquest projecte de llei, si al cap i a la fi tenen més del 60% recollit aquí i se'ls va demanar si volien agafar i posar més i vostès no ho varen acceptar. Tot això què és? Un muntatge, una posada en escena del Partit Socialista. Ni més ni manco.

Escala de valors. Quina escala de valors ens pot donar el Partit Socialista quan són els catedràtics de la corrupció, per favor! Quina escala de valors me poden donar?

(Remor de veus)

Escoltin, desgraciadament en tots els partits polítics, allò que és la corrupció va en funció de les persones. Ens ha tocat a uns i ens ha tocat als altres, idè mirin mala sort. Però sortir aquí i fer aquesta globalitat i que tots som iguals, home per favor!

I després. Aquí no s'amaga ningú. Ara el que és evident és que la gent no vendrà a fer-los el joc a vostès. Tot això, l'origen de tot això és un muntatge i espectacle i aldarull, és l'únic que persegueixen en tot això. A part d'això no estan interessats en res, ni en saber, ni en una cosa ni l'altra.

Per hipocresia i postures farisaïques, ja els dic que a vostès els podríem donar la llicenciatura. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tranquil·lament, seriosament, sense posar-nos nerviosos, Sra. Sugrañes li diré que Unió Mallorca votarà a favor de la majoria d'articles d'aquesta llei d'acompanyament, però no de tots. Hi ha articles que no volem que s'aprovin amb el nostre vot. Hi ha articles que si vostès continuen volent que s'aprovin els hauran d'aprovar tots sols. Vostès ho han de valorar. Jo crec que val la pena fer una reflexió i en parlaré d'uns quants.

Miri, la disposició addicional sisena ter, una altra vegada una modificació de la Llei del sòl rústic. No sé què li passa a aquesta llei que periòdicament i sobretot en lleis d'acompanyament, hem d'anar fent petites modificacions. No sé si valdria més venir i fer una discussió a veure si l'hem de retirar, modificar o si hem de fer una nova llei del sòl rústic, perquè aquesta pareixia que era una bona llei, una llei que va impulsar l'anterior govern del Sr. Matas, i ara anam fent petites modificacions. Amb aquesta disposició addicional sisena ter es pretén exonerar de la declaració d'interès general la dotació de

serveis d'aquelles instal·lacions agràries que tinguin interès general. Escolti, però si tenen declaració d'interès general aquestes instal·lacions agràries, la mateixa llei del sòl rústic, en el seu article 32, ja preveu que puguin tramitar la declaració d'interès general de les xarxes que li donen serveis simultàniament i que no necessitin l'interès general. Per què?, quin interès?, què solucionarà o millorarà l'exoneració d'aquest interès general? Pens, per ventura, que allò que es vol és llevar que no hi hagi cap tipus de control a determinades dotacions de xarxes; a determinades electrificacions en el sòl rústic, per ventura amb l'excusa que hi ha una instal·lació agrícola, es pretengui donar dotació de servei de corrent a aquestes instal·lacions. Nosaltres des d'Unió Mallorca pensam que no té cap sentit.

I una altra disposició que no volem des d'Unió Mallorca que s'aprovi amb el nostre vot és la disposició addicional sisena *quater*. És a dir, pretendre una modificació profunda de la Llei de normalització lingüística que es va aprovar l'any 86 amb unanimitat en aquesta cambra ens pareix que no volem que compti amb el nostre suport. Ja en el debat de política general parlarem del tema de la nostra llengua, i vaig proposar al Sr. President que en tema de la nostra llengua, de normalització lingüística, havíem de ser capaços de fer un gran pacte, de posar-nos d'acord que això no servís com a arma perquè un grup l'empràs contra altres grups. Quin sentit té exonerar de determinats requisits de reciclatge els professors d'aquestes illes?, quan quasi tots els tenen; quin sentit té? Què pretenem?, agrair a determinats professors que per ventura han vingut a manifestar-se quan hi ha temes de piscina a la nostra illa des de València perquè no hagin de reunir determinats requisits?; és això el que se cerca?

Mirin, des d'Unió Mallorca no estam d'acord que un tema tan important, que a més s'ha incorporat durant la tramitació, és a dir, que ningú no ha pogut presentar esmenes, sigui aprovat. No estam d'acord que es faci una rebaixa tan i tan important de la Llei de normalització lingüística que va ser aprovada amb tant de consens, i que fins i tot el president Sr. Matas va dir que no utilitzaria la llengua com a arma per tirar en cara en aquesta cambra. Mirin, creim que l'aprovació d'aquest article suposa tractar la nostra llengua com una llengua de segona, suposa que els nostres professors, els professors que han estudiat a la nostra universitat, els professors que des de fa molts d'anys s'han preocupat de fer el reciclatge, ara quedin en inferioritat de condicions que altres professors d'altres indrets de l'Estat espanyol. Creim que si s'aprova aquest article tornam 20 anys enrere.

Per favor, senyors del Partit Popular, pensin-s'ho perquè aquestes dues disposicions no s'haurien d'aprovar. No permetin que gent de Madrid vengui a dir-nos com hem de regular la nostra llengua, que l'hem de tractar com una llengua de segona. Sra. Sugrañes, retirin aquests dos articles; si no en aquestes dues disposicions quedaran tot sols.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal.

II. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 8953/06, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2007.

Una vegada acabat el debat de les esmenes i dels vots particulars correspon ara passar al debat del segon punt de l'ordre del dia d'avui. Per tant passam a debatre el segon punt de l'ordre del dia, que correspon al dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts relatiu al Projecte de llei RGE núm. 8953/06, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2007.

Distribuirem el debat en 20 apartats, d'acord amb el desenvolupament de la tramitació feta a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts. Donarem pas a la defensa conjunta de totes les esmenes que, havent estat debatudes i votades en comissió, s'ha manifestat pels corresponents grups parlamentaris la seva intenció de defensar-les en el ple.

Text articulat, debat número 1; l'articulat del dictamen del projecte de llei.

En primer lloc passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds als articles inclosos en el debat, per la qual cosa té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, i molt, molt breument, perquè el nostre grup únicament presenta dues esmenes a l'articulat, però pensam que són dues esmenes que tenen així mateix un contingut important.

La primera d'elles va referida a l'article 5, els crèdits ampliables, i nosaltres proposam que d'entre tota la relació de partides, entès que els crèdits poden ser ampliables, s'elimini l'apartat m), que fa referència al pagament de transferències corrents a l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. Nosaltres pensam que si des del Partit Popular es vol un mitjà de propaganda, que se'l pagui amb els fons del Partit Popular, però que amb fons públics no és necessari pagar un instrument de propaganda i molt menys que els crèdits encara siguin ampliables i que hi pugui haver més aportacions al llarg de l'exercici econòmic. Per tant demanam aquesta supressió d'aquesta possibilitat de crèdits ampliables perquè, ja dic, creim que no està justificat, creim que s'utilitza com a òrgan de propaganda i, de totes maneres, per tancar l'escàndol de la corrupció tampoc no els serviria. Per tant podríem llevar això.

I l'altra fa referència a l'article 14, operacions de crèdit, i és que en el punt 3 s'autoritza el Govern per emetre deute públic. Bé, en coherència també amb l'esmena que es veurà després de totalitat que tenim a la secció 32, de deute públic, creim que l'endeutament exagerat, irracional, que s'ha fet aquesta legislatura és una de les principals, no l'única, però és una de les principals hipoteques que es deixen en el futur als pròxims governs d'aquesta comunitat, i nosaltres no estam d'acord amb això, no estam d'acord amb aquest endeutament com s'ha fet, i per tant demanam la supressió d'aquest punt. Creim que realment el que s'ha de fer és controlar l'endeutament, que es

produeixi únicament quan sigui necessari, quan hi hagi justificació, no de manera alegra com s'ha fet en aquesta legislatura, i en tot cas suggerim al conseller d'Hisenda que tal vegada, si aconseguís que es tornassin les comissions cobrades il·legalment, no faria falta endeutar-se.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. En segon lloc passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista als articles inclosos en el debat. Té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, la veritat és que se'ns fa una mica estrany venir a defensar les esmenes a l'articulat d'aquesta llei perquè la majoria d'elles van enfocades, o anaven enfocades a ajudar el president Matas a complir la seva promesa d'aplicar una política de disciplina pressupostària. Però vista la seva promesa de transparència i que no s'atreixeixen ni a pujar a la tribuna a donar explicacions, sincerament crec que allò de la política de disciplina pressupostària encara els deu fer rialles i, de fet, encara veig qualche mitja rialleta. Però nosaltres hem presentat les esmenes i les continuarem defensant, perquè pensam que s'ha de complir la legalitat, però també s'ha de ser honrat amb el futur d'aquestes illes i l'articulat d'aquesta llei no ens dona un futur gaire bo.

En principi pressupostar deute encobert ja és un dels grans motius pels quals hem presentat esmenes. Les nostres esmenes van precisament encaminades a això, a impedir aquest nou endeutament de 256 milions d'euros entre les conselleries i els avals a les empreses públiques; per això tenim esmenes a l'article 2, a l'article 13 i a l'article 14, perquè pensam que no pot ser que un govern que a finals de setembre, perquè encara no hem tingut temps de comptabilitzar-hi l'altre trimestre, a finals de setembre ja tenia compromesos més de 5.200 milions d'euros de futurs pressupostos, pretengui, mig any abans de les eleccions, continuar amb aquesta línia. Pretendre incrementar el deute en 256 milions d'euros més, sigui oficial, sigui encobert, quan continua vigent la llei d'estabilitat pressupostària, no només ens pareix una vulneració de la legislació sinó també una irresponsabilitat política. Però, d'irresponsabilitats polítiques, n'hem vistes moltes aquests dies i veim que ni els interessa escoltar allò que es diu.

Per tant..., és curiós, però, perquè s'endeuten per moltes coses però per coses necessàries, com per exemple per fer escoles, ni un cèntim podem anar a demanar als bancs. L'IBISEC té prevists en la seva planificació 42 milions d'euros en actuacions el 2007, més una quinzena o vintena, com a mínim, pendants del 2006, i per anar a fer escoles no podem anar a demanar doblers als bancs, per això no; ara, per altres coses, per a IB3, hi podem anar, però per a IBISEC, per a la Conselleria d'Educació no. I per això veim quines són les prioritats d'aquest govern. Les inversions en capital humà, fonamentals per al desenvolupament social i la qualitat de vida en els sistemes democràtics, això no interessa al nostre govern.

Que ja ho sabem que aquests dies ha sortit el conseller d'Educació dient que el primer trimestre del 2007 hi haurà 50 milions d'euros per fer escoles, i encara que siguin totalment insuficients esperam del Partit Popular un petit gest perquè aquestes promeses, almanco aquestes, quedin dins el pressupost. Per tant, o avui dins l'articulat, o demà en el pressupost d'Educació, esperam un gest del Govern, que demostrï que realment és cert que l'any que ve hi haurà duros per fer escoles.

Per tant demanam això: disciplina pressupostària en els ingressos, en les despeses, però també en els compromisos que adquireixen verbalment. I en el deute; pensam que és necessari frenar el deute però també l'increment del dèficit que ja duim acumulat, i per això hem presentat també una sèrie d'esmenes que van encaminades a suprimir partides ampliables. Nosaltres pensam que un govern tan de professionals ha de poder fer un pressupost més ajustat a les previsions, i si pretén gastar més que ho posi directament en els pressuposts i no ho intenti amagar amb ampliacions, perquè és cert que hi ha coses que són imprevisibles -catàstrofes naturals, possibles sentències judicials-, però n'hi ha d'altres que sembla que han d'estar ben clares. Pagaments a alts càrrecs, per què ha de ser ampliable?; falta mig any per acabar la legislatura, pretenen d'aquí al maig encara ampliar més els alts càrrecs?, perquè si en fan dimitir qualcun no el continuaran pagant, aquest, o sí?, o han de cobrar igual? N'han de posar més?, no els donarem feina, per si de cas, a aquests que estan un poc així, i n'hem de posar un altre i cobraran tots dos? Per tant no entenem per què han de ser ampliables les partides a alts càrrecs. Ni per què han de ser ampliables les destinades a l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, pel servei que fa.

Ni l'assistència sanitària amb mitjans aliens. És curiós, és curiós: l'assistència sanitària en aquestes illes, les úniques partides que té ampliables són la de despesa farmacèutica i la d'assistència sanitària amb mitjans aliens; del sistema sanitari públic, zero, no podem ampliar ni un cèntim, aquestes ni un cèntim. Aquestes són les seves prioritats. Per tant demanam que es retirin del pressupost.

I també dins les partides destinades a llevar..., dins les nostres esmenes destinades a llevar el caràcter ampliable, en tenim una que no és que demanem que li llevin el caràcter ampliable, és que com que senzillament no existeix no la podem declarar ampliable. Ja ens agradaria, que els crèdits destinats a finançar hipoteques joves i a finançar habitatge per a joves fossin ampliables, però no existeixen, no hi ha cap partida en el pressupost destinada a això perquè al Govern no li costa res; senzillament no existeix. Totes les partides que són ampliables o que el Govern pretén que siguin ampliables totes duen el seu número, el número complet, el número d'article, el número de subconcepte, però la Hipoteca Jove no; diu, article 5, apartat 3, subapartat n): "Crèdits del programa d'habitatge corresponents a la partida 17401 431B01 78000 -coma- i els crèdits destinats al finançament del Pla Hipoteca Jove -punt-; no hi ha números per al Pla d'Hipoteca Jove perquè no els costa res, és simplement un acord financer que tenen amb els bancs però que no suposa cap doblar per al Govern. Per tant nosaltres demanam que es retiri que aquesta partida és ampliable perquè la partida no existeix.

I també demanam suprimir l'apartat 1 de l'article 6. Segons aquest punt els doblers del pressupost del 2006 que no estiguin compromesos es poden incorporar al pressupost del 2007. Nosaltres entenem que amb el dèficit que hi ha, amb el deute que tenen i amb el ritme de plurianuals que du aquest govern convé més que aquests doblers que el Govern no ha sabut gastar enguany, segurament ja haurem de veure a final d'any en quines coses, si no ha sabut d'aquí a final d'any a què els havia de destinar, que els destini com a mínim a eixugar deute. O si els volen destinar a una cosa concreta que ens diguin a què els volen destinar, i això suposaria uns mínims de transparència de la qual ens parlava abans la portaveu del Partit Popular quan parlava d'oficines. Oficines de transparència, sí, però transparència dins la cambra parlamentària, no. I també per transparència demanam que els límits de despesa que necessiten autorització prèvia del Consell de Govern es modifiquin; ens pareix que els que vostès posen no són adequats.

I també demanam suprimir l'article 11 perquè no sabem què fa dins la llei. Ens pareix impresentable que dins una mateixa llei declari ampliable la partida destinada a alts càrrecs i facin un article posant tant d'èmfasi en el fet que no es pot contractar més personal si no és el que (...). Senzillament ens pareix impresentable, pensam que no ha de ser aquí dins.

I finalment proposam l'addició d'un nou article, que no pretén altra cosa que fer complir també alguna de les promeses del Govern. Nosaltres volem una mostra de credibilitat, un compromís del Partit Popular que les partides que s'aprovin en el pressupost com a programes socials es gastin en programes socials i després no es vegin disminuïdes per dedicar-les a altres coses. Crec que això seria la primera mostra no només del fet que els pressupostos fossin mínimament socials, sinó de la voluntat de transparència del Partit Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Per defensar conjuntament totes les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, entenent que no és un dia com avui potser el més atractiu obrir un debat sobre el tema d'articulat, que pot parèixer insubstancial, intentarem complir el nostre paper i defensar com cal les esmenes que ha presentat el nostre grup.

El Grup Socialista ha presentat un total de vuit esmenes, totes elles de supressió, i podem englobar-les en tres blocs: esmenes de supressió del que són crèdits ampliables o de determinats crèdits ampliables; un altre bloc d'esmenes de supressió perquè es tracta de qüestions impròpies d'una llei de pressupostos, en algun cas, o per proposar eludir normativa pròpia; i un darrer que afecta un sol article però que no per això deixa de ser prou important o tan important mateix: és el que fa referència als avals a les entitats i empreses públiques.

Record que en comissió ens va dir el Partit Popular que les esmenes presentades a l'articulat són un simple tràmit que l'oposició ha de complir, sigui quina sigui l'oposició, va dir. Diu que són esmenes típiques amb l'únic objectiu d'obstaculitzar l'acció de govern, i així ho va manifestar el portaveu, com he dit, a comissió. Evidentment no podem estar d'acord en aqueixa definició del que són les esmenes a l'articulat, i en aquest moment resulta fàcil discrepar i argumentar la nostra opinió contrària a aquesta.

Diré que quan parlem de crèdits ampliables, quan parlem d'eludir normativa pròpia o dels avals a les entitats i empreses públiques, el primer que hem de tenir en compte i el que s'ha de fer és analitzar el context econòmic i pressupostari al qual s'aplicaran, i aquest escenari econòmic i pressupostari en aquests moments és molt fosc i és certament crític. Ens trobam amb un trienni, 2006-2008, d'aplicació de mesures de sanejament o d'equilibri, conseqüència d'una nefasta gestió pressupostària de la Conselleria d'Hisenda, gestió que va obligar el Govern a presentar aquest pla d'equilibri econòmic financer, pla que és d'obligat compliment i en el qual es marquen determinades mesures que han de permetre l'equilibri del pressupost liquidat una vegada liquidat l'exercici del 2008 i, entre aqueixes mesures, en trobam unes que concretament diuen "mesures complementàries"; la segona diu: "Per evitar increments de despesa pública no pressupostada es limitarà el nombre de crèdits susceptibles de ser ampliables". Però per si això no fos suficient, i per una reducció..., i per tant no fos suficient per a una reducció clara i visible dels crèdits ampliables, podem també recuperar l'últim informe de la Sindicatura de Comptes, on es recomana també la reducció d'aquests crèdits ampliables. I què fan vostès? Exactament tot el contrari; no se'n recorden de la seva pròpia mesura del Pla d'equilibri i es neguen a seguir les recomanacions de la Sindicatura i, què passa, per tant?, que els crèdits ampliables van a l'alça.

És per això que proposam la supressió de quatre supòsits de crèdit ampliable que consideram innecessaris. En un cas el que fa referència a les retribucions a alts càrrecs i complements específics docents, perquè entenem que aquests crèdits són perfectament previsibles i per tant no haurien de ser susceptibles de variacions innecessàries i per tant, també, perfectament prescindibles a la relació de possibles ampliables que figura a l'article 5 d'aquest articulat.

Un altre és el que fa referència als crèdits ampliables a Radiotelevisió de les Illes Balears. Jo crec que vista la utilització partidista de la televisió autonòmica, vista la manca de respecte pels grups polítics al marge del que governa i la manipulació informativa i el sectarisme instal·lat entre les principals responsables d'aquesta televisió i els principals responsables polítics del Partit Popular, crec que fan evident la innecessitat que aquests crèdits siguin ampliables.

El mateix pensam del crèdit per a assistència sanitària a mitjans aliens. Ja s'ha comentat i nosaltres també ho mantenim; per què només és ampliable l'assistència que es pugui donar sanitària des de les clíniques privades?, què els han fet, a vostès, les clíniques públiques o l'assistència sanitària pública, que no són mereixedores de poder ser ampliables?

I finalment, i en aquest capítol d'ampliables, també proposam la supressió del que es determina com a remuneració a recaptadors, i en aquest cas es tracta d'un crèdit ampliable innecessari perquè les previsions que es poden deduir de la lletra q) del punt 3 d'aquest article 5 queden també perfectament cobertes a la lletra b) que figura en aquest mateix article; per tant repetir les qüestions crec que és innecessari.

Quant al grup de qüestions impròpies d'una llei de pressupostos, volem ressaltar especialment dues propostes de supressió i són aquells punts que fan referència bàsicament a les assegurances de vida a membres del Govern, perquè no es tracta d'una qüestió d'entitat suficient com per figurar a una llei d'importància i calat com la de pressupostos, o les indemnitzacions per raó de servei i més concretament les dietes als membres de la comissió mixta de transferències, en aquest cas perquè entenem que es tracta d'una qüestió més pròpia de normativa reglamentària que no de llei pressupostària.

A l'esmena 9984 que hem presentat, el que proposam és suprimir de l'article 8 la lletra d) del punt 3. És aquí que es pretén eximir de la necessitat de sol·licitar autorització prèvia al Consell de Govern per expedients d'operacions relatives a despeses de línies de subvenció de FEOGA Garantia. Crec que és innecessari fer excepció del compliment de normativa pròpia una empresa pública com és FEOGA.

No és més que proposar l'eliminació dels 66 milions d'aval a les empreses la darrera esmena que hem presentat perquè entenem que no és més que un endeutament encobert, i ha de ser així perquè la Conselleria d'Hisenda únicament va reconèixer en el seu moment 122 milions d'euros d'endeutament nou per al 2007, quan va quedar també clarament demostrat que en realitat supera els 250 milions l'endeutament previst per a aquest proper exercici. Per tant que la gestió de les empreses serveixi com a caixa B o com a govern de gestió a l'ombra no ens pareix la manera més adient d'administrar els pressupostos d'aquesta comunitat.

Per tant, esperança que el Grup Popular entengui el sentit de les nostres esmenes, en tenim poca, jo diria que de fet cap ni una. I per què?, perquè s'ha demostrat que l'ocultisme pressupostari, igual que l'ocultisme i l'engany a l'hora de fer front a escàndols urbanístics com per exemple el que està d'actualitat d'Andratx, on vostès estan acostumats pressupostàriament també a ocultar, a enganyar i fins i tot en aquest darrer cas, que queda fora del pressupost però que és d'actualitat, vostès i tot intenten deixar com a mentiders els jutges, i tot per tal de no assumir les seves responsabilitats polítiques. En tot cas queda clar que tan pressupostàriament com urbanísticament resulta sempre molt més fàcil enganyar, ocultar i mentir que assumir les responsabilitats, i a vostès tot els va bé per tal d'intentar assolir els seus objectius, quan en qualsevol cas farien bé de tenir en compte les propostes d'esmenes que presenten els grups de l'oposició, perquè deixarien un articulat més d'acord amb les necessitats i no tan vinculat als criteris unilaterals de l'equip de Govern i per tant del Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, les esmenes dels diferents grups de l'oposició són reiteratives any rere any; es presenten en concret a tota la regulació relativa a limitar les transferències de crèdit, ampliacions, despeses plurianuals... En canvi quan varen governar ampliaven i augmentaven i feien la mateixa estructura que hi ha aquí.

El portaveu d'Esquerra Unida..., no, perdó, no era el representant d'Esquerra Unida. Bé, un portaveu ha dit que *se hacía deuda alegremente*. No, el deute no es fa alegrement, el deute s'ha fet i es veu que s'ha invertit en sanitat, en educació i en infraestructures.

Quant a les esmenes del PSM, la 9992, bé, són transferències de crèdit; no es poden acceptar perquè curiosament, es veu que no s'ho ha mirat bé, és per si de cas surten més necessitats, però en l'aspecte social. Precisament aquesta jo no crec que vostè la vulgui eliminar. La 9978, bé, parlen de suprimir els recursos a l'endeutament; evidentment l'endeutament no es pot en aquest moment suprimir perquè això el que provocarà és el que volen vostès, que no es pugui fer res fins que no tinguem aclarit tot el tema de l'Estatut d'Autonomia. Si vostès el que volen és el que han volgut durant aquests anys, que el Partit Popular no fes res, evidentment una de les maneres era aquesta, suprimir l'endeutament.

Quant als crèdits ampliables l'explicació de cada any que donem és que són per cobrir unes despeses de difícil quantificació, però és que cada any estem en el mateix. Vull dir, és que vostès tenien crèdit ampliable, em demanen la supressió de crèdits ampliables que vostès tenien al seu articulat any rere any, després em diu mentides, perquè em diu que no està cobert l'aspecte docent, bé, a un dels crèdits ampliables d'aquest any se'n lleven quatre de crèdits ampliables i se'n posen dos, i precisament un és per donar sortida a increments de personal docent, per millorar l'educació. Vostè també vol suprimir això.

Tenim, crèdits ampliables, sanitat, cada any -no hi ha més sord que el que no vol escoltar-, cada any s'entesten a suprimir fer crèdits ampliables per als no sé què aliens, bé, parlem que no som al privat, som al sector públic, estem parlant de la fundació d'Inca, de la de Manacor, de Son Llàtzer, de Sant Joan de Déu, són fundacions públiques afectes a aquest centre sanitari i cada any s'entesten que suprimim aquest crèdit ampliable, quan és totalment necessari per al funcionament d'aquestes fundacions.

També parlem d'eliminar els crèdits ampliables i resulta que vostès tenien crèdits ampliables precisament a la partida d'interessos, què és que tampoc no sabien calcular la partida d'interessos?

En educació i en sanitat s'ha incrementat moltíssim, si tenim un crèdit ampliable que va cenyit amb el personal docent, que és el que s'ha posat aquest any, però és que igualment hem de parlar que s'ha fet un gran increment, per exemple, a educació,

vostès hi dedicaven 1.590 milions i ara s'hi dediquen 2.423 milions d'euros. Però ben igual, a part de destinar tots aquests dobles, ben igual figura crèdit ampliable a personal docent, mirin-s'ho perquè no s'ho han mirat, per favor!

A sanitat, vostès no tenien les transferències, però al 2003 vostès hi dedicaven 693 euros i actualment se n'hi dediquen 1.071 euros, agafar i sortir aquí, d'acord que és per cobrir l'expedient, perquè això és el que vostès fan aquí, ni més ni menys.

Totes les altres esmenes fan una altra vegada supressió de crèdits ampliables, s'entesten a retallar els crèdits ampliables, després ens demanen ..., l'esmena del PSM 9985 tampoc no es pot admetre, perquè la Llei de pressuposts de l'Estat, precisament, ha establert dos tipus de criteris en relació amb les despeses de personal al servei de les administracions públiques, unes les referides a l'increment de retribucions, i les altres les referides a l'oferta d'ocupació pública. El Tribunal Constitucional he declarat recentment a la Sentència 139/2005 i 148/2006, la inconstitucionalitat de la Llei de pressuposts de les comunitats autònomes quan no s'ajustaven a aquestes previsions, i vostès volen anar contra el Constitucional. És que és una darrera l'altra. Què vol que li digui? L'origen de totes aquestes esmenes és, com sempre, agafar i entorpir la labor de l'equip de govern. El Govern el que ha de fer és vetllar pels seus ciutadans i si, d'aquesta manera, el que no pot fer és fer-se en el sentit que després per un tema pressupostari no pugui ampliar partides per cobrir les necessitats que es vagin produint, ja sigui en tema de sanitat o en tema d'educació, si això vostès no ho entenen, ho sento molt.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. En torn de rèplica, el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, torn de rèplica difícilment, perquè només teníem dues esmenes, però la portaveu del Grup Popular no ens ha dit res, en concret, de les nostres, potser ens confonia amb algun altre portaveu. Però vull reiterar, això sí, que creim que de cap de les maneres no estan justificats crèdits ampliables per a IB3, de cap de les maneres, IB3 ja té uns pressuposts absolutament exagerats, una activitat que no es justifica de cap de les maneres com una funció pública, com una autèntica radiotelevisió pública, sinó com una radiotelevisió de partit, i creim que és un escàndol que els crèdits per al seu funcionament també siguin ampliables, quan molts d'altres més necessari no ho són.

I pel que fa a l'endeutament i a l'emissió de deute públic, ho podríem lligar amb això mateix. Miri, estalviant-se aquesta part, només aquesta part de despesa absolutament innecessària destinada a un òrgan de propaganda, ja el deute públic es reduiria molt considerablement, però en qualsevol cas -insistesc una vegada més-, l'endeutament generat per aquest govern amb una sola legislatura és absolutament escandalós i nosaltres no podem acceptar-ho de cap de les maneres, i feim aquesta esmena en concret a l'emissió de deute públic, com també la feim a la secció corresponent del deute públic, perquè no es

justifica, ja dic, de cap de les maneres, i és una hipoteca que deixen vostès, que pagaran les futures generacions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. No es pot suprimir endeutament, no es vol suprimir endeutament, Sra. Sugrañes, el Govern no vol i vostè tampoc, i, a més, no es vol suprimir perquè serveix per fer precisament allò que li va més bé al Partit Popular, que és mantenir una ràdio i una televisió que és la ràdio i la televisió del Partit Popular. Perquè és curiós, enguany no podem pressupostar ni un cèntim d'endeutament per fer escoles, perquè els límits -ens contava el Sr. Obrador de l'IBISEC- perquè com que computa i ens hem passat els límits ..., per això no, ni un cèntim, Sra. Sugrañes, i al poble on vostè viu n'esperen una, d'escola, ni un cèntim d'endeutament per a escoles, en canvi sí per a IB3, sí despesa compromesa per a autopistes, però per a escoles, no. Per tant, no és que no vulguin suprimir deute, és que vostès el necessiten per poder fer una bona campanya electoral, perquè ja els anirà bé tenir mitjans de comunicació que només contin la seva versió d'aquí a les eleccions.

Crèdits ampliables. Qui és que no ha llegit bé, Sra. Sugrañes? Jo no li he demanat que supprimeixi els crèdits ampliables del personal docent, jo li he demanat que supprimeixi els crèdits ampliables dels càrrecs directius, dels membres del Govern, no li he dit res de suprimir els crèdits ampliables del personal docent. Sí li he dit, que em sembla estranyíssim, un article que es recrear i es torna a recrear que només es contractaran les persones justes i necessàries en funció de les baixes i llavors el Pla d'estabilitat que no hi ha qui l'entengui, que això ja està dins el Pla de sanejament, per tant, el Sr. Ramis què és que ens el posa allà dins perquè si ells no governen nosaltres l'haguem de complir quan ells no han complit el Pla de sanejament? Per tant, sord, sords.

A veure, crèdits ampliables a la sanitat. Sí que dins els mitjans aliens hi ha la Fundació d'Inca, la de Manacor, però també les clíniques privades, però també molts de serveis amb clíniques privades, a més d'aquesta (...). I és curiós, la Fundació d'Inca, la de Manacor i la de Son Llàtzer, que tenen un sistema de gestió privat, tot i que els usuaris són del sistema públic, aquests els podem ampliar. L'Hospital de Can Misses, el Verge del Toro de Maó, Son Dureta, aquests són públics, hi van els usuaris del sistema públic i amb un sistema de gestió pública, a aquests ni una pesseta més del que hi ha apuntat no els podem donar, només per als que tenen un funcionament com si fos la privada, i evidentment la privada.

Que no sabíem calcular la partida d'interessos, quan els interessos estan tan moguts com estaven aquells anys, és evident que no se sabien calcular, es podien fer previsions, però

no, sobretot quan es varen haver de pagar deutes que havia deixat per una Sentència dels tribunals de l'anterior govern.

Educació, que es destinen molts més doblers i recursos a educació que els que s'hi destinaven abans. La pregunta és, s'hi destinen els necessaris? I la resposta és no. I l'altra pregunta és, com a mínim es destinen els recursos per complir les promeses del Govern? I la resposta és, encara menys, per què el Govern ha promès centres educatius a molts de municipis i l'any que ve, zero pessetes per fer-los, la majoria. Per tant, no es tracta de comparar, quan hi ha més necessitats, es gasta més, però sobretot els compromisos que assumeix cadascú els hauria de complir, sobretot els de transparència en la gestió.

I això que volem entorpir l'acció de l'equip de govern, jo crec que les actuacions del mateix govern d'aquests dies l'entorpeixen ben prou, perquè si fes una miqueta de net, realment farien feina pensant en els ciutadans en lloc de pensar en el Partit Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Boned té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Sugrañes, crec que, li ho dic sincerament, per sentir el que hem de sentir quan vostès surt aquí i intenta cercar arguments que no té per votar en contra de les esmenes que presentem des d'aquest costat, més valdria que quedàs asseguda sense dir res, perquè ens acusa de ser reiteratius, de presentar les mateixes esmenes, si presentam les mateixes esmenes és perquè vostès cometem les mateixes equivocacions un pressupost rera l'altre, això, d'entrada, però és que a més vostè surt aquí i diu mentides, perquè diu que tot és igual i que quan governàvem nosaltres també fèiem el mateix. Li diré dues coses que vostè interessadament es deixa en el calaix.

Ara vostès tenen dues coses, un pla d'equilibri econòmic i financer que vostès presentaren i on vostès es comprometen, entre d'altres coses, a reduir el nombre de crèdits ampliables i que vostès mateixos incompleixen la seva proposta. Això abans no hi era, que jo sàpiga, perquè aquest pla d'ajut és gràcies a la seva magnífica gestió pressupostària, que l'hagueren de presentar, i és d'obligat compliment, i vostès no el compleixen, vostès el presenten i vostès l'incompleixen, crec que van per molt mal camí. I sap per què també van per molt mal camí, Sra. Sugrañes? Perquè d'entre altres coses no tenen ni tan sols en compte una cosa que és fonamental per a una justa i correcta gestió dels pressuposts d'aquesta comunitat, i són els informes de la Sindicatura de Comptes. Això tampoc no hi era abans, així, tan claret com està ara, Sra. Sugrañes, vostè ve aquí i fa un discurs pla, diu el mateix de sempre, i no se'n tem que hi ha coses que cal tenir en compte, què passa?, no se'ls ha llegit? Clar, no ens ha d'estranyar, no ens ha d'estranyar, perquè si no m'equivoco vostè mateixa va ser qui va dir a una comissió que no ens preocupàssim que si per complir els compromisos d'aquest govern s'havien de saltar les recomanacions de la

Sindicatura, se salten i no passa res. Això ho va dir vostè, per tant, no ens ha d'estranyar que ara vengui aquí i ens acusi que feim esmenes reiterades. Vostè no s'ha mirat el que s'hauria d'haver mirat. Perquè, miri, sap que li diu la Sindicatura de Comptes respecte del tema de les ampliacions i concretament referents al Servei de Salut? Miri, jo li ho diré, diu "les ampliacions relatives als concert amb institucions d'atenció especialitzada, la Sindicatura recomana pressupostar els crèdits inicials adients per fer front a les obligacions que s'hauran d'atendre durant l'exercici i analitzar els supòsits de crèdit ampliables per tal de reduir el seu nombre". Sra. Sugrañes, llegeixi el que li diu la Sindicatura, llegeixi i exigeixi que aquest govern compleixi. Són coses molt simples, si un vol fer una mica de feina, si un de l'únic que té intenció és de sortir aquí i dir el mateix de sempre, és molt fàcil i jo crec que anam al mateix de sempre.

Nosaltres hem demanat, per tant, l'eliminació d'aquesta possibilitat d'ampliar els crèdits per a assistència sanitària amb mitjans aliens, perquè, a més, fa sempre el que li he dit, perquè vostès potencin la sanitat privada i deixin de la mà la possibilitat de millorar les inversions en sanitat pública, i això és, crec, suficientment greu.

Hi ha dues darreres coses que voldria continuar defensant en aquest darrer torn, una és l'eliminació de la lletra q) d'aquest mateix article 5, la que fa referència a remuneració de recaptadors. Miri, si entenem que en aquest cas, tant la gestió i la recaptació de nous impostos, com la remuneració dels agents recaptadors estan vinculades a ingressos afectats i així ho creiem nosaltres, aquesta lletra q) de l'article 5 resulta una repetició, com li he dit abans, o una duplicació del que figura a la lletra b) d'aquest mateix article, que estableix com a ampliables aquells crèdits que tinguin ingressos afectats, i aquest és el cas, precisament.

I, per acabar, referent al tema dels avals, de les empreses i de l'endeutament, que per a vostès és molt fàcil, com ja han fet vostès d'alguna manera esclatar tots els límits que eren raonables d'endeutament dins el pressupost ordinari de la comunitat autònoma, ara van a aquella segona fase, i és inflar l'endeutament de les empreses públiques i entitats de dret públic, i això és el que pretenen vostès amb aquest supòsit i, a més a més, no té en compte novament un document que és fonamental i que l'hauria de tenir a mà, que és, repetesc, l'informe de la Sindicatura de Comptes, que sobre aquest tema de la gestió de les empreses diu entre d'altres coses, que els fons propis d'aquestes entitats varen passar al seu moment de ser positius a ser negatius amb més de 168 milions d'euros a l'exercici que es va informar, i va passar d'un resultat negatiu de 49 milions d'euros a un resultat, després de la gestió d'aquest govern, negatiu de més de 228.

Crec que tot això són motius més que suficients perquè vostès facin cas de les recomanacions de la Sindicatura, tinguin en compte les seves pròpies propostes d'un pla d'equilibri que li record novament que és d'obligat compliment i que es deixin vostès de buscar excuses fàcil i compleixin allò que s'han compromès a fer i allò que els recomana una institució que hauria de ser en gestió pressupostària molt respectable i molt seriosament tenguda en compte, i vostès ni tan sols estan

disposats a escoltar-la, que és la Sindicatura de Comptes. Jo crec, com li dic, que van per molt mal camí i han de rectificar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. En torn de contrarèplica, Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El representant d'Esquerra Unida i coincideix també amb el del PSM-Entesa, la radiotelevisió jo ja sé que li sap molt de greu, li sap molt de greu que haguem tret la televisió perquè vostès no varen ser capaços de posar-se d'acord i treure-la. És un crèdit ampliable perquè es tracta d'un nou servei i no se sap el què, però el problema que tenen vostès és que els dol que no varen ser vostès capaços de treure-la endavant.

Quant al deute, bé, no es preocupin perquè l'Estatut d'Autonomia ara vindrà a reconèixer un finançament a la comunitat autònoma de les nostres illes que mai no havia tingut i, per tant, aquest deute que avui existeix per una manca de finançament de l'Estat, amb independència de qui hagi governat, es podrà veure molt, molt minorat, en el moment en què entri en funcionament aquest estatut i es posi en marxa aquest sistema de finançament. En segon lloc, aquest deute es va assolir per fer infraestructures que són a la vista de tothom, poden agradar o no, però les infraestructures hi són, no s'han malgastat, hi ha infraestructures, hi ha increment de millores en el servei de sanitat i en el servei d'educació. Per tant, si també els dol això, ho sento.

Quant als crèdits ampliables, què els he de dir? La portaveu Sra. Mascaró, em diu els alts càrrecs, miri, destinat a alts càrrecs i personal al servei de la comunitat autònoma, calcadet, calcadet, el mateix crèdit ampliable calcadet de vostès, talment. No vengui aquí ara a estirar-se dels cabells quan vostès cada any van aprovar això.

Em diu després que no hi haurà crèdit ampliable i que no es destina ni un euro a la construcció de centres educatius, no menteixi, perquè els que diuen mentides aquí són vostès, queden tan tranquils, surten aquí, diuen el rosari de mentides, tornen al lloc i l'altre que el gronxi. Escolti, es destinen 50 milions d'euros per a l'any que ve, per favor! No surti aquí a dir mentides, 50 milions d'euros, i els veurem, els veurem, perquè quan diem una cosa, la fem.

Jo al Sr. Boned ja no sé què li he de dir, perquè aquí qui s'ho salta tot i s'ho inventa tot és el Sr. Boned sempre. A veure, al Pla d'equilibri s'ha fet cas, perquè s'han reduït quatre crèdits ampliables, amic, que no fem cas del Pla d'equilibri?, i tant que sí, intentem ajustar-nos-hi en tot el possible, el que jo li aconselleria al Sr. Boned és que se n'anés cap a casa, perquè si hi ha algú que no llegeix res és el Sr. Boned, perquè que em vengui aquí i que em digui ...

(Aldarull a la sala)

... que no es posi d'acord, que el que diu el Sr. Boned no s'assembla en res al que va dir el nostre ínclit company diputat, el Sr. Diéguez, en aquesta mateixa tribuna ...

(Remor de veus)

Jo ara acabaré la intervenció amb la intervenció del Sr. Diéguez en una situació, la mateixa que avui jo. Miri: *“la oposición que ponen trabas a los avales a empresas públicas por cuanto el sector público ha de contar con los medios necesarios para conseguir sus fines en un marco general de apoyo a la economía productiva y de reforzamiento de la oferta, que dichas empresas dispongan de medios que les permitan crear las infraestructuras que el desarrollo económico equilibrado nos exige, tenemos que enfrentarnos a la necesidad de recuperación de las infraestructuras para abaratar costes de desplazamiento, de transportes dentro de nuestra comunidad, y lo hemos tenido que hacer soportando el bloqueo económico al que nos ha sometido y aún nos somete el Gobierno del Estado, con la colaboración e inducción -en aquell moment era dels populars, ara li puc afegir de los socialistas- de los socialistas de nuestras islas, que se desplazan a Madrid para aconsejar cómo se debe hacer. Así pues, todas las enmiendas pretenden poner límites a nuestra capacidad de crecimiento, las debemos de rechazar por responsabilidad y obedeciendo al compromiso de progreso que tenemos con nuestros ciudadanos. Se acabó en definitiva la época oscura, los gastos que hacemos aquí es el gasto necesario, imprescindible, y sobre todo lo que se hace aquí es inversión, una inversión de futuro que disfrutan nuestros ciudadanos y seguirán disfrutando”*.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, ha estat esmentat, no ha estat al·ludit. Bé, un minut, un minut.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sólo un minuto, Sr. Presidente, para agradecer la cita y decirle que tiene que seguir ese camino, leer la prosa y ver que es una prosa correcta y bien hecha y coherente, ¿no? En ese caso hablábamos siempre de inversión productiva. ¿Considera usted IB3 inversión productiva?

(Se sent algú que diu : “Totalmente”)

Efectivamente, ése es el problema.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, amb això, senyores i senyors diputats, hem acabat l'articulat del projecte de llei.

Per tant, seguidament, podem procedir al debat de les esmenes que es mantenen a les seccions, al pressupost de les entitats de dret públic i de les societats anònimes públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears i també als dels ens

públics Servei Balear de Salub ib-salut, i de les empreses de dret públic de l'ib-salut. Esmenes a les seccions, entitats de dret públic, societats anònimes públiques, ib-salut i empreses de dret públic de l'ib-salut corresponents al RGE núm. 8953/06 de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2007.

Debat núm. 2 de totalitat i globalitat, secció 11, Conselleria de Relacions Institucionals, de l'empresa pública 80, Radiotelevisió de les Illes Balears, i les empreses de serveis públic 09, Ràdio de les Illes Balears, SA, i servei públic 10, Televisió de les Illes Balears, SA i servei públic 12, Multimèdia de les Illes Balears, SA.

En primer lloc, passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds a les seccions incloses en el debat, per la qual cosa té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Defensaré la nostra opinió sobre els pressuposts de la secció 11. Una vegada més, un any més, hem de lamentar no poder donar suport al pressupost de la secció 11, i la causa es repeteix any rera any, és per la nostra radical oposició al que representa el projecte estrella de comunicació d'aquest govern que és IB3.

Si ens haguéssim de referir a altres aspectes de la conselleria, lògicament consideram que és un pressupost continuista, un pressupost substancialment millorable, amb el qual mantenim opinions diferents i tenim distintes preferències. Per això hem presentat tot un seguit d'esmenes a aquesta secció, a la Conselleria de Relacions Institucionals.

Ara bé, no presentaríem una esmena a la totalitat si exclusivament discutíssim aquest tema, amb això vull deixar clar que centram la nostra esmena a la totalitat a la nostra discrepància, repetesc, amb el funcionament, amb la mateixa concepció de l'ens de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Nosaltres presentam tot un seguit d'esmenes a la secció 11, en alguns aspectes que consideram importants, el fons per al consorci Formentera Desenvolupament consideram que no està suficientment atès en aquests pressuposts, per això presentam una esmena d'increment de 3 milions d'euros; al consorci d'Eivissa Patrimoni de la Humanitat, que també consideram que no està representat objectivament en aquest pressupost, presentam una esmena de 2 milions d'euros. Feim una esmena d'ajuda a la Plataforma sociosanitària d'Eivissa de 40.000 euros. Feim una esmena de desenvolupament dels mitjans de comunicació social d'1 milió d'euros.

En definitiva, aquestes esmenes entren dins la dinàmica del que seria millorar aquesta conselleria, n'hi podria haver d'altres, aquestes són les que hem presentat nosaltres.

Senzillament volia fer un comentari abans de passar a l'argument de fons de l'esmena a la totalitat, arran de pràcticament la roda de premsa de la vicepresidenta del Govern i titular d'aquesta conselleria ahir vespre, perquè, com que parlam d'una conselleria, d'una secció que s'encarrega de les

relacions amb els mitjans de comunicació i dedica una important quantitat de despesa a aquests mitjans, després del que s'ha dit ahir i avui arran de l'escàndol que tenim damunt la taula en aquests moments, ens preocupa que aquesta despesa en lloc d'anar a subvencionar o a ajudar als diferents mitjans de comunicació, vagi a pagar els processos jurídics que s'han d'obrir contra aquests mitjans de comunicació arran de les darreres declaracions fetes tant pel Sr. Rodríguez com per la Sra. Estaràs. Per tant, confiam que no hi hagi cap canvi dins aquests pressuposts i les partides vagin on estaven previstes i no en funció dels nous esdeveniments. Dit això i molt breument -perquè reconec que la meua intervenció si un agafa el *Diari de Sessions* d'altres pressuposts semblarà una repetició o una còpia del dit altres vegades a aquest mateix debat, procuraré estalviar-los, senyores i senyors diputats, tot el temps que pugui ser perquè ja en sobra dins el debat d'avui i demà -perquè defensaré els mateixos arguments.

Però el fet que nosaltres defensem els mateixos arguments sobre aquest tema, no ve com a conseqüència que nosaltres en fi ens repetim i ens copiem, sinó que ve com a conseqüència, segons la nostra opinió, que parlem d'un tema que neix amb un pecat original clar, estem parlant d'IB3 i de ràdio IB3, i de televisió IB3, per tant, dels mitjans de comunicació públics d'aquesta comunitat autònoma que neixen via llei d'acompanyament, que neixen sense consens, que neixen amb una imposició, legítima sense cap dubte perquè les majories són per aplicar-se, però quan parlem d'institucions de la comunitat autònoma, institucions públiques és sempre molt important que el naixement i les mesures, les decisions o els canvis que es prenguin sobre aquestes institucions públiques siguin preses per un ampli consens, per exemple, al darrer Estatut d'Autonomia, que es discutirà a Madrid passat demà al Congrés dels Diputats, s'ha procurat que tot allò que faci referència a institucions de la comunitat autònoma, consells, Parlament, etc., necessiti de majories qualificades per als seus canvis o per introduir les seves mesures perquè sempre és bo un consens molt majoritari d'aquesta cambra per prendre decisions.

El Partit Popular tenia molt clar que volia una televisió autònoma i que volia una ràdio autònoma i va tenir menys manies de les que varen tenir, en una època anterior, en què, precisament perquè no comptaven amb la majoria qualificada suficient, no es va dur endavant, no es va dur endavant el projecte de la creació del consell que després havia de posar en marxa el projecte. Aquí, per llei d'acompanyament es va decidir que el consell fos el mateix que el de Ràdio i Televisió Espanyola i amb això es va obrir la (...) d'una piconadora que ha funcionat tota la legislatura sobre aquest tema. Si això ha estat així durant tota aquesta legislatura no és estrany que nosaltres que no participarem en el seu moment, que considerem que no hi va haver el consens suficient idò, any rere any ens oposem a aquest projecte i el considerem un projecte que no és comú de tots, sinó que és exclusivament de la majoria d'aquesta cambra, del Partit Popular i que, per tant, peca, neix, com he dit abans, amb un pecat original.

Per tant, una cosa que va néixer així, ens du a mantenir la mateixa posició en tota aquesta legislatura. Però, a la vegada, mantenim aquesta posició perquè, lluny de corregir-se alguns dels aspectes que amb el seu naixement es posen en pràctica i considerem que és al revés, que s'incrementa cada vegada més

la línia que es va utilitzar per fer néixer aquest ens autòmic i a mesura que passa el temps es comprèn el perquè, per què es va decidir tirar pel camí d'enmig i no es va anar a cercar el consens a fons.

Ens trobam amb una televisió de la qual discrepam del model propi de funcionament i d'estructura, l'externalització que ens du a una situació en què tenim una plantilla pràcticament de caps i tots els indis són de contractació externa. Això per a una persona que a més de ser representat del grup del qual som, idò, s'enorgulleix de tenir un carnet sindical dins la seva butxaca des de fa quasi 40 anys, li rellisca bastant, li rellisca bastant perquè ja sabem en què queden els drets sindicals i laborals de les empreses subcontractades, subcontractades i més subcontractades. Per tant, no solament estam en contra perquè creim que un organisme d'aquestes característiques hauria de ser de titularitat pública i de funcionament públic en general, sinó perquè, a més, creim que malbarata els interessos dels treballadors i de les treballadores d'aquesta plantilla. No hi estam d'acord perquè és una televisió que consideram no objectiva, partidista, partidista, basta veure-la, basta veure sobretot alguns programes, basta veure un programa de no fa molts de dies, on el meu company de files Miquel Àngel Llauger es va veure acorralat per un determinat nombre de persones i per un, en fi, per un programa que fa -anava a dir una grosseria- en fi, que no és el més adequat per defensar la imparcialitat de l'ens. Una televisió que vulnera la Llei de normalització lingüística, senzillament, bé, jo crec que a aquest govern això de vulnerar lleis, tampoc no li ve d'ara, però en aquest cas crec que és realment inadequat, imperdonable, que, a més, ja que s'han quedat a mitjan camí en aquest tema, com a mínim en aquesta qüestió podrien allargar-se una mica. Un organisme que està adoptant un criteri d'endeutament exagerat, tot això de l'ampliació de crèdits, que s'ha discutit fins ara anava directament per aquesta qüestió, estam en un nivell d'endeutament terrorífic, absolutament inacceptable. Miri, tenim una televisió autònoma, una IB3 que costa més a la comunitat autònoma que la Universitat de les Illes Balears. Jo crec que solament aquest exemple serveix per demostrar per què estam radicalment en contra d'aquest projecte i per què hem presentat aquesta esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Seguidament passam a la defensa conjunt de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista a les seccions incloses al debat per la qual cosa té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera, com es natural a l'hora de presentar una esmena de totalitat una part dels arguments vénen contaminats per l'esmena a la totalitat de la Llei de pressuposts global. Per tant, en aquest sentit, no serà el moment d'entrar-hi, però quan

la vicepresidenta ens braveja que són els pressuposts més socials, els més socials de la història, etc., és clar, ens provoca entrar també a aquest debat pel caràcter global d'aquests pressupostos.

Jo només apuntaré una dada, és que allò que se'n diu despesa social estricta, la de benestar social, representa a tots els països entorn de l'ordre del 30% del PIB a les societats europees pròsperes. Jo deman a la Sra. Consellera, quan faci el torn incidental, si sap quin percentatge representen les Illes Balears sobre el nostre PIB. Per descomptat els nostres pressupostos no ho compensaran perquè el conjunt de tot el pressupost, no el de benestar social, el conjunt, és de l'ordre d'un 12% del PIB. Aquest és un altre element, també important de les feines que fa la conselleria, tot i que menys econòmic, a l'Estatut que és el gran repte, la gran oportunitat que teníem, també des d'aquesta conselleria, la gran oportunitat, vostès no volen el concert econòmic i, clar, s'adonaran per exemple que Navarra gestiona més del doble respecte del seu PIB del que gestionam nosaltres, però a la mateixa Junta d'Extremadura en aquests moments la despesa autonòmica representa de l'ordre del 30% del seu PIB.

Jo tenc la sensació que mentre hi ha gent que està fent política i que poden parlar d'influir veritablement en decisions del país nosaltres ens entretenim bastant en misèries. L'única comparació que vostès ens feia, en comissió com a mínim, és que el Govern gasta més que l'Estat, bé, no ho considerarem un consol perquè... per paga, a més, l'exemple ens pareix especialment inadequat. Jo crec que el govern de Baviera no braveja mai de si gasta més o menys que la república federal, ho dona per suposat, el govern bavarès sempre gasta més que la república federal, però no per una especial dolentia de la república contra els bavaresos, és perquè a l'estat federal es funciona així. És clar, vostè i jo ho comprenc que ho digui perquè com que encara estam al nivell que estam, però amb aquest estatut que estam aprovant també, li dic les dues coses de polítiques socials, despesa autonòmica i autogovern, perquè comprenc que ens és difícil compartir la visió global, optimista, cofoista -diria jo- que té vostè dels pressupostos.

La conseqüència és que si vostè agafa qualsevol graella comparativa per aclarir quin lloc ocupam de rànquing social, real, dins els territoris que tenen el mateix nivell de riquesa que nosaltres, el nivell de riquesa que tenim nosaltres, el PIB per habitant que tenim nosaltres, ja li dic ara que a totes les ràtios quedarem per sota, en despesa sanitària per habitants, en places residencials per habitants, en serveis d'ajuda a domicili, en ajudes als familiars, als exclosos, etc. Per ventura no és amb vostè amb qui hem de fer tot el detall d'aquest debat, però com que vostè moltes vegades és qui provoca que sigui amb vostè que el tinguem, idè, jo com a mínim hi volia dedicar dues paraules. En part certament és per l'espoli econòmic que vivim i estic content que la Sra. Sugrañes en comenci a ser sensible, però respecte al qual el PP evidentment és un col·laborador necessari, inequívoc i continu, però en qualsevol cas no només és aquest tema, sinó que també ho és la manca de sensibilitat i de prioritat política.

Més enllà de les consideracions generals, una altra de les vessants, que ja li afecta més directament i que justifiquen l'esmena a la totalitat de la conselleria i de tot allò associat amb

IB3, és precisament la manca de complicitat i, d'alguna manera, de no estar d'acord amb com s'està duent a terme la televisió autonòmica. Els motius ja són prou coneguts i al·legats, coincidirem amb l'anterior portaveu, dos bàsicament que són per un costat, el caràcter rabiosament partidista de la programació i per l'altre la presència de la llengua catalana. Ho lament perquè nosaltres aplaudim i voldríem reconèixer-los com un gran actiu d'aquesta legislatura haver posat en marxa la televisió autonòmica, però la veritat és que no és una llengua del país, vostès la veuen molt com a una maquinària electoral i fins i tot contribueix a una certa despersonalització des del moment en què envia missatges que determinats programes, determinades sèries, determinats actors és evident que han de xerrar en castellà. Una cosa que des de fa vint anys teníem radicalment superada.

Respecte del partidisme només el tractament del cas Andratx ja donaria per un màster de despropòsits de tergiversació. Jo crec que la fa equiparable a les televisions més servils del planeta. No importarà insistir gaire, però, davant una consellera que vol que el fiscal, fins i tot, intervingui contra els mitjans de comunicació que consideren notícia una cosa tan intrascendent, amb tan poca *xixa* periodística com que el màxim responsable de seguretat del país, el nostre ministre d'Interior, telefoni el Sr. Hidalgo dues hores abans de l'operació Voramar i hi hagi una conversa que té dues versions. Una molt divertida que diu "*no hoy, el lunes, el lunes, el lunes, ah, estás en el despacho*", està bé, jo comprenc que aquesta informació no té gaire... té el pes que té, però era com a mínim la imatge televisiva de l'expressió del rostre del ministre d'Interior nostre dient que *era lunes, era lunes, era lunes*, era mediàticament impagable, impagable, però bé, si vostè troba que el fiscal hi ha d'anar en contra perquè creu que no és per aquí que s'ha d'anar; i l'altra versió, la que ha sortit publicada, la que vostè vol atacar, és bastant més bona, té bastant més *xixa*, "*ya lo estamos arreglando, yo hablaré con Perera*"... i vostè troba? La màxima responsable de la televisió autonòmica del país el que diu és que el fiscal... bé, jo crec que tot això és una manera d'entendre, no ja la informació, sinó l'exercici del poder. Per tant, ens queda la sensació que quan el Sr. Rodríguez i vostè tinguin la policia autonòmica, no sé si enviaran a segrestar els diaris, en lloc d'intentar trobar els delinqüents, als quals no sé si les convidaran a cafè alegrement, xerrant una miqueta del temps i de si són al despatx o no hi són.

Respecte de l'aspecte lingüístic tenc aquí les dades de SOFRES de mitjans desembre, i els tres canals més vistos a les Illes Balears, Tele 5, Televisió Espanyola i Antena 3, entre tots tres representen més del 60% del total representat, íntegrament en castellà, com vostè sap. Si sumam la resta d'emissores estatals, íntegrament en castellà superam el 80% d'audiència balear. Si afegim la programació en castellà que fan les televisions locals, l'autonòmica, etc., resulta que el 90% de la programació que reben les llars mallorquines, les llars menorquines i pitiüses, el 90% és en llengua castellana.

Jo crec que vostè és una persona espavilada, li posaré un sil·logisme facilet, vostè, segur que l'endevinarà. La major, l'Estatut d'Autonomia diu que el Govern té l'obligació de crear les condicions per aconseguir la igualtat plena de les dues llengües, la igualtat plena de les dues llengües, la Llei de normalització lingüística diu específicament en els mitjans de

comunicació. La menor, el 90% de les emissions que reben els ciutadans de les Illes Balears són el castellà. El Govern fa una televisió autonòmica per compensar aquesta situació. Quin percentatge posarà en llengua catalana? El 50%. Bé, jo crec que no funciona això, no funciona, crec que en tot cas serà lògica difusa, però la lògica clàssica no hagués duit a aquesta conclusió. Però no acaba aquí el problema, sinó que tenen una autèntica fòbia per tot producte català, en llengua catalana, que no sigui illenc. De fora pot venir de tot, naturalment no són provincians, que vengui d'Amèrica, d'Anglaterra, d'allà on faci falta, però que no sigui en català, és l'única condició, que no sigui en català. El resultat és que una llengua amb 10 milions de parlants, té tres versions d'una sèrie de dibuixos animats i llengües amb milions i milions i milions i milions de parlants procuren que només n'hi hagi una. Totes les televisions posen les sèries sud-americanes sense doblar, però nosaltres no, per fòbia contra el producte cultural en llengua catalana. Els motius són massa evidents.

Un dels motius de l'esmena a la totalitat, l'hem intentat convertit en esmena parcial, és, com a mínim, que retirin a la Sra. Umbert la responsabilitat de garantir l'emissió de les altres televisions en llengua catalana a Mallorca o a les Illes Balears. Retirin-l'hi, perquè és un perill. Vostè ha sentit parlar a la Sra. Umbert d'aquestes emissions? Les considera la seva competència, xerra amb odi de TV3, no dels que tenen el 20% de *share*, que són Tele 5, Televisió espanyola, que són la seva referència, no, no, no, la seva obsessió és TV3, i vostè té l'obligació... ens va dir que no la Sra. Umbert, que ella no tenia cap obligació de fer rebre altres televisions, sí, la Llei de normalització lingüística diu que el Govern fomentarà, treballarà per rebre les altres televisions en llengua catalana. Li hem encomanat a la consellera, o a la directora, gerent, de Radiotelevisió de les Illes Balears, millor que li llevin aquesta feixuga càrrega perquè li fa basques i val més que ho faci una altra, una persona que hi cregui, ja recuperaria Voltor i l'Obra Cultural perquè hi creien i varen fer una gran funció quan el Govern no hi era, però en qualsevol cas els consells, el Govern, qualcú altre que no sigui el responsable de la Televisió de les Illes Balears.

La resta d'esmenes, en un segon, Sr. President, són per promoure la recerca i difusió de la realitat social i cultural de les Illes Balears, per recuperar el Consorci de Formentera els 12 milions que llevaren, més ben dit, per tornar a donar a l'Ajuntament de Formentera els recursos que li llevaren. És curiós que volent fer un consell de Formentera no s'hagi tret tot el suc a la disposició addicional quarta de l'actual i vigent Estatut d'Autonomia que permetia donar competències a l'Ajuntament de Formentera. Millora de recepció dels mitjans en llengua catalana, millora dels mitjans de comunicació especialment en llengua catalana perquè els percentatges que li he dit audiovisuals són perfectament equiparables a premsa escrita i a premsa radiofònica. Vostè ho sap perfectament i, en comptes d'intentar pal·liar-ho, senzillament contribueix a augmentar la diferència. La resta és Can Marí de Formentera i perquè les convocatòries d'ajuts es facin en convocatòries públiques i no digitalitzats.

Confiam que s'hi repensin, que canviïn la idea d'allò que és IB3, que canviïn la idea de com s'han de tractar els temes de corrupció i en aquest sentit ens trobarem amb una televisió que

tant de bo, acabi sent de tots i no depengui dels grups que estiguin governant en aquests moments.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Finalment passam a la defensa conjunta de totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista a les seccions incloses al present debat per la qual cosa té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. El meu grup ha presentat dues esmenes a la totalitat, una a la Conselleria de Relacions Institucionals i Vicepresidència i l'altra a l'ens públic de Ràdio i Televisió de les Illes Balears i a les empreses públiques. A més de diverses esmenes parcials que afecten aquestes dues seccions.

Respecte de la Conselleria de Relacions Institucionals i Vicepresidència jo crec que al final d'aquesta legislatura i sent aquests els darrers pressuposts -com dic- d'aquesta legislatura, el que s'ha demostrat és el que veníem denunciant des d'un principi i és que aquesta conselleria s'ha convertit més que en la de Relacions Institucionals, en la conselleria de relacions partidistes i dels comissaris polítics. Així -i posaré exemples ben clars- a Menorca, en què el consell no està governat pel Partit Popular hi tenen un delegat o un portaveu del Govern de les Illes Balears, mentre que a Eivissa no; a Menorca han creat una fundació per a la promoció turística paral·lela a la que havia creat el Consell de Menorca, en canvi a Eivissa, no. La ciutat d'Eivissa és l'única de totes les ciutats del conjunt de les Illes Balears declarada Patrimoni de la Humanitat, i aquest govern no hi destina ni un sol euro a aquest consorci, ja que les aportacions que es fan són les amortitzacions de l'anterior préstec.

A Formentera, com acaba de dir el portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, van treure d'una forma vergonyosa els 12 milions d'euros que tenia aquest consorci quan hi va haver un canvi de color polític, quan hi va haver una moció de censura que va fer que l'actual Ajuntament de Formentera sigui progressista, però és que ni tan sols dissimulen perquè ho varen fer amb dos dies d'antelació a aquesta moció de censura. Això sí, llavors s'omplen la boca d'autogovern per a Formentera, però resulta que aquests 12 milions d'euros els han enviat cap a Eivissa.

Tot això són les mostres de les relacions institucionals o, més ben dit, partidistes que tenen en determinades institucions i així podria seguir amb un llarg etcètera. Això sí, amb determinades institucions o ajuntaments sí que hi tenen molt bones relacions com és el cas d'Andratx, com s'ha vist en aquestes darreres setmanes, tan bones relacions que fins i tot el Govern cada dilluns a les vuit del matí crida a aquest ajuntament per dir "*hola, buenos días, es lunes y son las 8 de la mañana*", com si fos una operadora telefònica, aquest govern de les Illes Balears. Això, com dic, és la diferència de relacions institucionals que existeixen en unes administracions i unes altres.

Una altra de les àrees competents d'aquesta conselleria són els traspassos de competències del Govern als consells insulars. Crec que aquesta haurà estat la legislatura més pobra en traspassos de competències ja que només s'haurà culminat en joventut, incomplint així d'una forma flagrant la promesa electoral del Partit Popular que es transferiria també promoció turística i medi ambient i cap de les dues s'ha transferit. Ja sé que la Sra. Vicepresidenta dirà que resulta que en promoció turística no tenen competències, si és així no sé què fan gastant tants de milions i milions d'euros a més de subvencionar Pula Golf.

Un zero també hauríem de donar a la incapacitat d'aquest govern per rebre, en aquest cas, competències per part de l'Estat, en aquest cas haurien de ser més imminents les competències de Justícia. Encara que, si li som sincera, en aquest govern, no sé si com està el pati seria millor que la justícia o que aquestes competències es mantinguessin una mica allunyades, en aquest cas, a Madrid, encara que aquest és un debat que no m'agrada perquè jo crec que s'han d'assumir les competències amb totes les conseqüències, però crec que així com està el pati i donat l'intent de pressió que aquest govern ha volgut exercir sobre la justícia quan alts càrrecs i consellers estan sent investigats és del tot inadmissible.

Per cert, Sra. Vicepresidenta, crec que avui és un bon moment ja que el president supòs que no intervindrà en aquest debat de pressuposts, crec, Sra. Vicepresidenta, dic que és un bon moment perquè vostè en nom del Govern demani avui disculpes i rectifiqui les paraules del Sr. Matas, del Sr. President, fent comparacions entre l'11M, entre un atemptat i el cas d'Andratx. Seria bo que rectificuessin si els queda un mínim d'escrúpols i de dignitat política, que no sé si a aquestes alçades els en queden ni poc ni mica. Perquè crec que l'única semblança que pot existir entre un cas i l'altre són efectivament les mentides compulsives i reiterades del Govern del Partit Popular en el cas d'un atemptat del Govern Aznar i avui per part del Sr. Matas. Aquesta és l'única semblança entre aquests casos.

Com també hauria de demanar disculpes, aquest govern, a la justícia, a la justícia que vol gestionar aquest govern i aquesta vicepresidència, disculpes a la justícia i la Fiscalia de les Illes Balears per intentar desprestigiar-los quan s'investiguen casos de corrupció en els quals presumptament hi està implicat aquest govern de les Illes. S'imagina, Sra. Vicepresidenta, que jo en algun altre debat hagués arribat a dir que vostè o el seu govern va cedir o regalar l'edifici a la Fiscalia de les Illes Balears per tapar alguna boca o alguna investigació? Això hagués estat injust, aquestes acusacions haguessin estat gratuïtes si no s'aporten proves. Per tant, són també absolutament gratuïtes totes les seves acusacions si no tenen proves.

Crec també, Sra. Vicepresidenta, que avui és el dia en què vostè demani disculpes als mitjans de comunicació que ha injuriat i calumniat. Vostè ha amenaçat aquests mitjans a querellar-se perquè han muntat tota una trama contra el Govern i contra el Partit Popular, miri, jo crec que si algú s'ha de querellar contra algú, són els mitjans de comunicació contra les injúries que aquest govern ha abocat contra aquests determinats mitjans de comunicació que, per cert, vostè ahir no va tenir ni

la valentia de mencionar-los, a pesar que té la relació institucional amb els mitjans de comunicació, i haurien de ser ells els que es querellassin contra el Govern de les Illes i contra, precisament, aquesta conselleria de Relacions Institucionals. Per cert, no fa falta que s'adrexi al Fiscal en cap de les Illes Balears perquè actui d'ofici, si vostè té tan clar que hi ha mitjans de comunicació que han comès alguna irregularitat, delictes o que han de rectificar, perquè a més jo li puc posar, relacionat amb IB3, un exemple ben clar, a l'anterior legislatura vaig demandar un mitjà de comunicació quan vaig tenir ben clar que havia injuriat amb unes publicacions, i efectivament es va condemnar aquest mitjà de comunicació. Això sí, el Govern del Partit Popular quan va arribar aquesta legislatura al poder, el que va fer és premiar els dos periodistes condemnats per, com diu el tribunal, haver orquestrat una campanya difamatòria, els va premiar enviant un delegat a Menorca, el Sr. Sintès, i l'altra condemnada, la Sra. Escribano, a Eivissa, aquests són els delegats d'IB3 a Menorca i a Eivissa. Aquesta és la relació que té aquesta conselleria amb els mitjans de comunicació. I jo crec que si aquesta és la relació que hi té, quasi podria eliminar el pressupost de les relacions amb els mitjans si quasi el que pretén és que es tanquin determinats mitjans quan no els va bé o no subscriuen al cent per cent el que diu el programa electoral del Partit Popular, però com que no poden acabar amb la pluralitat informativa o periodística, per això van crear precisament l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, d'IB3.

En aquest ens em referiré ara, i dedicaré la meua intervenció, ja molt breument, a dos apartats, un en l'apartat econòmic, on les xifres d'IB3 no és que ja siguin vermelles, és que ja s'han transformat de color, donat que el forat econòmic és tan gros a IB3 que ja no sé fins on podrà aguantar, únicament dues dades per no ser avorrida en aquest cas. Aquest pressupost, el d'enguany, del 2007, si sumam només l'endeutament dels tres exercicis en què s'ha fet un pressupost d'IB3, tenim que només l'endeutament -repetesc- arriba al 129 milions d'euros, que això vol dir 21.000 milions de pessetes. Repetesc, en tres anys IB3 s'ha endeutat en 21.000 milions de pessetes. Clar que, donada la finalitat que té IB3, supòs que per a vostès, tots aquests sous estan ben empleats. També li he de dir que el pressupost d'IB3 està absolutament trucat, perquè una cosa és el que diu el pressupost, i una altra és l'execució d'aquest pressupost, i només cal veure el pressupost d'enguany, del 2006, aquest any que ja acabam. Per a enguany vàrem pressupostar 12 milions d'euros en producció de programes, i resulta que només fins al mes de juny, en sis mesos, vostès ja n'havien gastat 22, quasi l'havien duplicat. La seva gestió econòmica ha estat tan nefasta que vàrem haver de defenestrar el director financer, víctima de la mala gestió, en aquest cas, de la directora general.

I, per acabar, quina ha estat la principal característica d'IB3? Idò les tres característiques que hem vengut denunciant fins ara: la censura, la manipulació i el partidisme. I resumiré aquestes tres característiques amb un exemple de cada, molt breument i gràficament. Partidisme, la majoria dels alts càrrecs d'IB3 no només han estat alts càrrecs del Partit Popular sinó que han estat persones de confiança precisament del president Matas, i la combinació d'aquest partidisme va ser ja el passat dia 29 d'octubre quan el Partit Popular presenta el seu candidat a Campanet, presentador, l'estrella mediàtica -s'ho diu ell

mateix-, l'estrella mediàtica d'IB3, amb un atac ferotge cap al batle, que no és el meu grup, que és del PSM, absolutament impresentable. Vostès, Sra. Vicepresidenta, i la directora general haguessin hagut de deixar fora de l'ens públic o de la televisió que tots pagam aquest presentador per aquest partidisme. Quina credibilitat tindrà amb les seves entrevistes polítiques?

Quant a la censura, com que els exemples podrien ser interminables, li posaré el més recent que jo conec. La seva censura no és que sigui preventiva, és que és prèvia a la prevenció. Dimarts passat, en aquest debat a què ja han fet referència els meus companys, va ser just ara fa una setmana, a la nit, en un debat sobre la corrupció s'havia convidat a un representant del meu grup, del Grup Socialista, idò resulta que quan varen cridar dimarts per confirmar el company diputat que aniria a aquest debat sobre la corrupció, la resposta d'IB3 va dir que ja estava tancat el debat i que *la izquierda en general*, ja la tenien representada, en aquest cas, com ha dit el Sr. Rosselló, amb un representant d'Els Verds, que era el Sr. Lleuger. El PP, evidentment, no només estava representat pel seu secretari general, que ara es fa anomenar *Joselito, el niño de Alicante*, però no només estava, com dic, representat pel secretari general, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, acab, Sr. President. ... sinó que el 99% dels intervinents precisament estaven a favor del Partit Popular. I clar, que el conseller d'Interior s'erigeixi en defensor de la legalitat i teòricament vagi a un programa per criticar la corrupció, és com si a un debat a Xile, i perdó per la comparació, perquè no té res a veure, hi hagués participat en el seu dia en Pinochet, per defensar els drets humans, just igual.

I ja per acabar, la tercera característica d'aquest ens públic, la manipulació, i en aquestes darreres setmanes i dies, concretament, l'estam vivint cada dia. El darrer cas Matas, i no me referesc al cas Formentera, ni al cas Bitel, sinó el darrer, que és el cas Andratx i el que vengui darrera, resulta que la informació, l'opinió d'IB3, els debats més intensos respecte de la corrupció generalitzada que hi ha a les Illes Balears ha estat que és impresentable que un alcalde surti emmanillat del seu despatx, com si fos un vulgar delinqüent, amb perdó dels vulgars delinqüents. O per exemple, l'altre debat va ser que, arrel de les notícies d'ahir, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, li prec que vagi acabant.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, ara sí que ja acab. ... que els encobridors o els "xivatos" del Govern de les Illes són víctimes d'una confabulació mediàtica, judicial i política.

Sincerament, i ara sí que acab, mai no he tengut dubte que la finalitat d'IB3 i dels seus dirigents polítics, i concretament del president Matas, era que estigués al servei del Partit Popular i d'aquest govern, però el que no podia ja imaginar és que la televisió pública, que IB3 es convertís en la tapadora de la corrupció política a les Illes Balears.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Intervenció del Govern, obrint una qüestió incidental, té la paraula l'Hble. Consellera, Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. No cauré en la temptació en la qual ha caigut la portaveu del PSOE, en un estat absolutament lamentable, amb el to i amb les formes, de comparar cap membre del Partit Popular amb el dictador Pinochet. Crec que el grup que jo represent i crec que el Govern que jo represent i crec que el bon fer d'aquesta cambra demana una disculpa i crec que vostè l'ha de donar a aquesta cambra. Es més, demanaria al president de la cambra ...

(*Aldarull a la sala*)

... que en ares al decòrum d'aquesta cambra li exigeixi una disculpa.

(*Remor de veus*)

Decòrum, sí, Sr. Diéguez, decòrum. I exigesc una disculpa. I no crec que ningú d'aquesta cambra, ni vostè tampoc, tenguí punt de comparació ni Balears amb Xile, ni cap d'aquests membres d'aquest govern amb Xile ni amb Pinochet, i per tant la comparació ha estat absolutament tendenciosa, i deman, per favor, una disculpa.

(*Pausa de la senyora intervinent*)

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sra. Consellera.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Estarem esperant les disculpes de la Sra. Portaveu, però ...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, la jornada serà molt llarga i és necessari callar.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Efectivament, efectivament, la disculpa no ha de ser que *aprovechando que el Pisuerga pasa por Valladolid arremete dos veces más contra las gentes del Partido Popular*, simplement la disculpa, si o no, d'aquest atemptat als drets humans que vostè ha comès en aquesta tribuna amb comparacions absolutament llastimoses que no es permeten a cap demòcrata.

(*Alguns aplaudiments, aldarull i remor de veus a la sala*)

Bé, anem per feina. En els bancs del Partit Socialista hi ha molts de nervis, l'he vista a vostè molt excitada, molt nerviosa i intentaré centrar el debat. En primer lloc, començaré pel final i me referiré a IB3.

Programa de Carlos Dávila. Se'ls ha oblidat a un parell de vostès dir que en el programa de Carlos Dávila ...

(*Remor de veus a la sala*)

Escoltau, que jo us he escoltat a vosaltres, escoltau que us he escoltat a vosaltres.

En el programa de Carlos Dávila se'ls ha oblidat dir que el Sr. Diéguez, quan el va convidar la productora, el va convidar un dijous, la productora va cridar quatre vegades al Grup Socialista; que el Grup Socialista no va dir ni sí ni no, només demanaven qui hi va per part del PP; que va arribar dimarts, que la productora no tenia cap confirmació del Sr. Diéguez ni a favor ni en contra, de si hi aniria o no hi aniria, si hi aniria qualcú del PSOE i, lògicament, la productora va convidar el Sr. Lleuger del Grup Els Verds. Se us ha oblidat també dir als portaveus que, a més del Sr. Rodríguez i del Sr. Lleuger, un del PP i l'altre d'Esquerra Unida, hi havia un periodista, que era el Sr. Alarcón, i un altre periodista, que era el Sr. Rafael Gallego, el qual és segur que no és sospitós de ser del Partit Popular, simplement se'ls ha oblidat aquest detall. Per tant, era un debat de dos a dos, aquest detall se li ha oblidat, i per tant, de censura i de partidisme, zero.

També se'ls ha oblidat dir que precisament el cas Andratx ha tengut el tractament permanent i diari a tots els informatius d'IB3, tant ràdio com televisió, amb intervencions i opinions de tots els partits polítics.

(*Remor de veus*)

Sí, m'agradaria que tenguessin només el mateix respecte que jo els he tengut a vostès, me bastaria, fins i tot amb un poquet menys em conformaria.

Se li ha oblidat també dir, bé, aquí resulta que es puja a la tribuna i els periodistes que no diuen el que els agrada els insulten, és una pràctica habitual també amb els fiscals i amb els jutges; mai en la meua vida he criticat l'acció de la justícia, mai. Hem estat sempre i això és recurrent en el meu grup i en el govern que represent, sempre a disposició de la justícia i sempre respectar la justícia. Li record el que el seu grup va dir

dels fiscals, quan el cas Mapau i Bitel, per cert que no varen tenir cap futur? Li record el que el seu grup va dir dels jutges i magistrats que duen aquest cas? Vol que li tregui un fulletó del seu partit i d'un parell més, que diu el fulletó, *El mal hacer de los jueces y fiscales*, simplement perquè no ens han condemnat. Perquè vostès fan una cosa molt habitual: quan no poden aconseguir, comparant programes, comparant idees, contrastant accions, el seu objectiu, el següent és aniquilar-lo definitivament, que no existeixi, i si qualche jutge no fa el que ells diuen, i fiscals, el trituram, que és el que vostès han fet. Això no ho farà mai el meu grup.

L'únic que hem demanat és que quan qualche mitjà informatiu diu que *el Gobierno alertó* d'una detenció o d'un registre, cosa absolutament falsa, demanam primer la rectificació a aquest mitjà de comunicació, i automàticament, perquè així és a l'Estat de Dret i així ens empara la llei, demanam que el fiscal d'ofici intervengui, perquè no podem comprendre mai a un Estat de Dret un govern sigui calumniat. I això res té a veure amb la resta de mitjans de comunicació, amb la llibertat d'expressió ni amb el respecte als jutges i als fiscals.

Però bé, continuïn vostès per aquest camí, jo, com que ja som *de las viejas del lugar*, malgrat la meua joventut, he estat víctima d'una persecució seva en relació amb l'Alberg de la Platja de Palma pagat amb fons públics, del qual no se'n va obrir ni causa, i he estat víctima també de persecució en relació amb el cas Mapau, que en cap moment, en cap moment, ni com a diputada nacional, ni com a vicepresidenta, ni com a diputada en aquest Parlament, el jutge no ha tengut res a imputar a cap dels membres del Govern actual de les Illes Balears. Però bé, volen seguir per aquest camí de fer aquest tipus de política, allà vostès, jo els augur que no els anirà bé.

Però bé, anem també al cas d'IB3. El problema d'IB3, supòs, per a vostès, és que IB3 ha reforçat la cohesió territorial i també les senyes d'identitat i ha dinamitzat de manera important el sector audiovisual. Avui, GECA, que és l'empresa consultora pionera a Espanya, ha dit que els resultats més importants de totes les darreres autonòmiques que s'han anat creant els té IB3. Barlomento Comunicació, que també és una altra empresa important, posa de relleu que IB3 té uns resultats excepcionals. Pareix que tenim un 7%, entre un 6 i un 7% de *share* i per tant estam, diria que som la quarta televisió, després de Televisió Espanyola, després de Tele 5 i Antena 3, la quarta que es veu a les Illes Balears. És una progressió claríssima a un moment de gran competència i que mai, amb un any de vida, una televisió autonòmica havia pogut tenir aquests resultats.

En tema de creació de feina, doncs vostès ja ho saben, hem apostat per una televisió que té una plantilla molt reduïda, de 120 treballadors aproximadament, i que, evidentment, aquesta plantilla és molt més àmplia si veim tota l'externalització, perquè hi ha productores, hi ha tota una sèrie de serveis, hi ha serveis de recepció, de neteja, de vigilància, de manteniment, d'assessorament lingüístic que fan feina entorn d'IB3, en total unes quasi 300 empreses que treballen en aquest entorn.

Evidentment, a ningú escapa que la llengua vehicular és la llengua usual en més d'un 70% de la nostra llengua catalana, amb les modalitats que proclama l'Estatut en el seu article 14

actual i article 33 de la reforma, i que, a més, el manual d'estil, que demà presentarem, doncs és el que ha integrat amb molta brillantor els usos i les modalitats del català propi de les quatre illes. Evidentment, es completa tot això amb una presència del que seria normal a les Illes Balears, que és el bilingüisme, i podríem dir que s'ha començat una empresa emergent que és la del doblatge, i això, doncs, possibilita tota una sèrie de llocs de feina i de proximitat lingüística.

Cap animadversió cap a TV3 ni cap a Canal 9 ni cap a cap banda, simplement els vull fer una reflexió: quan nosaltres decidim obrir la televisió, ens toca el tercer canal, perquè el tercer canal sempre és autonòmic; resulta que damunt el nostre canal s'hi havia posat vint anys enrera TV3; lògicament el podia ocupar mentre nosaltres no existíssim, però en el moment que nosaltres hem d'ocupar aquest canal perquè és nostre, massa hem fet que el tenia de prestat TV3, demanam aquesta canal i surten totes les plataformes possibles, perquè l'esquerra sempre funciona amb plataformes que no són ells però són ells, però són plataformes, i surten totes les plataformes a dir que no, *¿qué cómo nosotros podemos quitar la frecuencia a TV3!* Però, si era nostra! Bé, en ares al consens, me vaig seure jo amb qui ara és conseller d'Educació, Ernest Maragall, i vàrem decidir que no mouríem TV3 de la seva freqüència, li faríem aquest regal, i ens posaríem damunt Canal 33. A canvi, empraríem tota la seva saviesa quant a muntar una televisió, que l'estam emprant, i a canvi -se suposa que és recíproc- vàrem firmar un conveni pel qual IB3 es veuria a tota Catalunya, i aquest és el conveni que tenim.

Doncs molt semblant a allò de Canal 9, però mirin el detall: quan el Sr. Montilla, essent ministre, fa el *Plan Técnico Nacional*, curiosament dóna les freqüències de Canal 4 i d'M7, és curiós, les dóna a La Sexta, i resulta que no passa, per a M7 i Canal 4, les quals aquí són dues cadenes amb implantació amb molta història, resulta que les hem de posar damunt Canal 9, perquè, si no, no teníem freqüència. Bé, ningú no es va queixar, ningú no es va queixar, i el mateix respecte tenc a la comunitat catalana com a la comunitat valenciana com a la resta de pobles i comunitats d'Espanya.

(Aldarull i alguns aplaudiments a la sala)

Pas per alt al·lusions que ha fet especialment la portaveu socialista quant a persones i periodistes, no sé si estrelles mediàtiques o no, però tots els periodistes que fan feina a tots els mitjans, inclòs IB3, tenen el meu respecte, i haurien de tenir el seu. L'atac, vostè, l'ha de dirigir contra mi, però mai contra un periodista, perquè s'equivoca. Rosa María Mateo de Televisió Espanyola ha presentat actes del PSOE i no passa res, això no la fa menys independent. Manuel Campo Vidal ha presentat el Sr. Montilla quan es presentava com a president a la Generalitat, això no el fa menys independent. Iñaki Gabilondo està cansat de presentar actes del PSOE, això no el fa menys independent. Qualque delegat territorial de qualque televisió ha encapçalat manifestacions contra el Govern i no crec que això el faci menys independent, altres coses sí, però això no. Per tant, deman respecte per a la classe periodística i que els atacs, si els vol fer, que es veu que sí, es dirigeixin cap a la meva persona, la qual assumeix tota la responsabilitat. Però no me pareix seriosa aquesta estratègia de què *el Pisuerga pasa por Valladolid, todo lo que huele a PP incluido, por si a algún*

periodista se le ha ocurrido presentar algo del PP, ha de ser exterminado política y profesionalmente, no compartesc aquesta opinió.

Dir-li també que el pressupost d'IB3 és un pressupost continuista, és un pressupost que podríem comparar amb les altres televisions i que podríem dir que és una de les televisions més barates d'Espanya. Si vostè ho compara amb València, doncs és un pressupost de 289 milions, nosaltres de 53; amb Tele Madrid, de 157; amb Canal 9, de 289. Fins i tot els que s'han muntat ara, Aragó, just després de nosaltres, té un pressupost de 53 milions, el mateix que nosaltres, però acaba de començar; o Castella-La Manxa, 69 milions. Per tant, estam en el bon camí.

I crec que haurien de fet tots un esforç per poder donar suport a una televisió que és absolutament independent, que intenta seguir els criteris de la independència i del sentit comú; que, a més, com els he dit, és la més competitiva de les quatre cadenes, amb un *share* d'un 7,7 en relació amb la Cuatro, que va per davall, la Sexta i la Dos, que van molt per davall, per no parlar de les altres televisions locals, les quals entre totes pareix que tenen un *share* d'1,5. El fet de ser prop dels 200 audímetres de SOFRES ens col·loca en una posició de força dins la FORTA i per tant amb moltíssima més possibilitat d'ingressos de cara al futur.

Per tant, he de fer en aquest moment una defensa del personal que fa feina a la televisió i en cap cas, quan vostè diu, tapadora de la corrupció política, això voldria dir que tots els periodistes que hi fan feina i els programes que hi fan feina haurien de ser còmplices d'aquesta tapadora. No li permet, no li permet, Sra. Diputada, tots i cadascun dels programes informatius, infantils, d'entreteniment, d'oci, de cultura, de costums, tots estan en total llibertat, no trobarà ni un sol periodista que hagi estat teledirigit a l'hora de fer un programa d'IB3, per tant no li consent aquestes afirmacions.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Bé, seguim, anem a veure ara, és que no m'ho vull perdre, vull parlar del tema de la justícia; no, no m'ho vull perdre, el subconscient ens falla i a la senyora del PSOE li falla especialment. Ella diu que la justícia, que és una assignatura que hauria de ser transferida i, si no és transferida, s'hauria de millorar substancialment, ara hi passarem revista, ella diu, li falla el subconscient, "però quasi m'estimaria més que no li transferissin". Això no es diu ni de broma, això no es diu ni de broma, quan les institucions estan per damunt les persones i, si no, li demani a la senyora presidenta del Consell de Menorca; quan es fa una transferència, perquè això ho diu l'Estatut, s'ha de defensar aquesta transferència i que vengui ben dotada, perquè es fa a favor dels ciutadans de les Illes Balears, mai a favor de cap governant.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Per tant, el subconscient li ha fallat. Però anem a repassar la justícia, a veure si troben que estaria millor en mans del govern balear, governi qui governi, o en mans del govern socialista, bé, o de usted, Sr. Diéguez. *Palacio de la Administración de Justicia*, com diuen allà, Tribunal Superior

de Justícia i Audiència Provincial, en aquest moment l'estat de l'arxiu territorial és lamentable; hi ha en aquest moment conductes fecals i pluvials que van damunt l'arxiu i no sabem si aquest arxiu podrà ser protegit i conservat o es perdrà. Via Alemanya, esgotada la seva capacitat. Eivissa, *grave estado de conservación y sobrecapacidad*, la part de baix, ho heu vist aquests dies per totes les televisions, no només a IB3, *inundado, malos olores y humedades*, els funcionaris varen haver de deixar de fer-hi feina, han amenaçat ja amb una vaga, perquè està ple d'aigua cada dos dies i a més amb males olors i humitats, i a més amb perill per a la salubritat i la salut pública, hi ha dispersió i avaries continuades. Inca, dispersió, amb diversos edificis llogats i falta d'espai; no hi ha calabossos per als detinguts, no hi ha custòdia per tant d'aquests detinguts en condicions, no hi ha sistemes de prevenció i protecció d'incendis, hi ha riscos per a la salut.

Però el cas més divertit és el de Manacor. A Manacor hi ha dispersió, falta d'espai, bé, però esperin, permanentment han de posar en marxa contínua desinfecció i desratització, és important això. L'existència del cablejat dels ordinadors a Manacor i d'electricitat per a les diferents instàncies provoca contínues enrampades al personal i als ciutadans; si això ho acompanyam a què cauen les prestatgeries i els equips informàtics desprenen olors insuportables que dificulten la respiració del personal, doncs, sincerament, lamentable. Lamentable que el Ministeri de Justícia tenguí en aquestes condicions els Jutjats.

Podem anar a Maó, dispersió, fins i tot unes dependències són a un polígon industrial i això dificulta l'acció de la Justícia, sense dipòsit de detinguts ni espai per a l'Oficina d'Ajuda a les Víctimes dels Detinguts, ni tampoc despatx, per suposat, per al Col·legi d'Advocats i de Procuradors. A Ciutadella, deficient conservació i perill de despreniments. Un balanç de la justícia extraordinari, com perquè vostè pugui aquí a dir que no vol que es transfereixi quasi a la comunitat balear, bé!, el primer que hem de ser és seriosos. Què han fet vostès de tot això?

Vaig anar al Ministeri de Justícia, ara fa un mes, vaig entregar l'estudi al Ministeri de Justícia, avalat pel Tribunal Superior de Justícia, per la Fiscalia en Cap, per la Sala de Govern, pel personal, pels sindicats, pel Col·legi d'Advocats, pel Col·legi de Graduats Socials i el de Procuradors, quan el vaig entregar al ministre, el ministre va dir que *nos contestaría*, que efectivament coneix les deficiències d'aquest tema. I vaig dir: o ens transfereix amb mitjans, el muntant de la transferència és una mitjana de 81 milions d'euros, la veritat és que després d'haver fet totes les inversions seria un poquet menys, o el que vulgui, però faci qualque cosa; no pot ser que s'electrocutin amb els ordinadors a Manacor, que hi hagi despreniments a Ciutadella, que hi hagi foses fecals de tal manera que un expedient a Eivissa hagi d'entrar amb un vestit de bus -i el Sr. Diéguez ho sap perquè és un extraordinari advocat- per poder rescatar un expedient.

(Remor de veus)

No pot ser que els arxius hagin d'estar enmig dels passadissos perquè no hi ha lloc per als arxius quant a la protecció i a la seguretat. No és possible que no hi hagi

seguretat en els edificis, però aquest és el balanç que tenim en aquest moment de la justícia.

En fi, jo el que li demanaria és un exercici de seriositat a la senyora diputada i lluita amb nosaltres i amb tota aquesta cambra, que molt bé ho han fet el PSM i Esquerra Unida, ajuntant-se amb nosaltres, i per poder lluitar tots contra la corrupció el primer que necessitam és una justícia que tenguí mitjans i que sigui eficaç i aquí li deman el seu suport, no ventiladors i coses rares, el seu suport, perquè vertaderament me creuré que vostè és a favor de l'Estat de Dret, de la justícia i del servei als ciutadans.

Bé, contestaré ara al traspàs de competències als consells insulars. Dúiem en el nostre programa electoral, i ha estat en compliment d'aquest programa electoral, que transferiríem la competència de joventut, i així ho hem fet, i que descentralitzaríem la promoció turística, i així ho hem fet. No me detindrè més en aquest punt, però sí una cosa: hem fet transferències als consells insulars que són transferències on els consells insulars tendran molts més doblers dels que ha tengué el Govern balear per poder gestionar joventut, i això ha facilitat el vot a favor del Consell Insular d'Eivissa, del Consell Insular de Menorca i, per motius que no venen al cas, del Consell Insular de Mallorca en contra, tot i que rebia molts més doblers dels que gastava avui el Govern de les Illes Balears.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estaràs, perdoni, li agrairia si pot ser que fos un poquet breu.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, vaig acabant. Acab amb un tema de les illes menors. En aquests pressuposts, els quals són els més socials de la història, amb més d'un 71% dedicat al tema social, hem tengué especial esment a l'illa de Menorca i d'Eivissa que són les que més inversió reben per habitant, concretament Menorca, 826 euros per habitant, i Eivissa, concretament, perdó, Formentera, 1.353 euros per habitant; és a dir, en aquelles dues illes en què no governam és allà on s'ha fet l'esforç inversor més gros. Seguiria Eivissa, amb 585 euros per habitant i acabaria Mallorca, amb 397 euros per habitant; tot un esforç d'un govern que creu en la ciutadania i que precisament fa més esforç allà on no governa.

I acab, simplement, agraint el to de la intervenció del PSM i d'Esquerra Unida, gens crispat, posant-me a disposició de tots vostès pel que sigui necessari i lamentar, per suposat, la intervenció absolutament desballestada, supòs que per utilitzar aquesta intervenció com a arma electoral, jo crec que no tindrà vostè futur, de la Sra. Costa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments, aldarull i remor de veus a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Estaràs. En torn de rèplica, el Sr. Miquel Rosselló del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Vicepresidenta, mantenint el to aquest que a vostè tant li agrada, no me queda més remei que discrepar amb vostè i ser contundent en alguns aspectes. Jo comprenc que amb la situació de la vida política d'aquestes darreres setmanes i dels darrers esdeveniments no és el millor moment per fer debats oberts, francs i clars i tampoc no és el millor moment per defensar posicions polítiques clares. Probablement per això la Sra. Vicepresidenta avui, qui és una diputada brillant, avui no ha tengut el millor dels seus dies; ha intentat posar a la pràctica una màxima, que és allò que la millor defensa és un bon atac, i així s'ha tirat de cap a tota la seva intervenció. Només l'exemple i la broma i la befa damunt les plataformes, que no s'hauria de fer mai, si es parla de la societat civil és molt seriosa, és la mateixa que podria fer jo de les plataformes contra els parcs naturals o contra, les tractorades, o contra l'ecotaxa o d'altres, per tant, en lloc de pensar que darrera hi ha opcions polítiques el que s'ha de pensar és que hi ha ciutadans polititzats, per sort per a la democràcia i per a la salut democràtica, que tenen les seves opinions i s'organitzen i no es conformen a votar cada quatre anys sinó que expressen les seves opinions de la millora forma que poden i volen, i aprofiten la democràcia que, per sort, tenim.

De la mateixa forma que amb tot el llistat que ens ha presentat de la situació de la justícia jo hi estic totalment d'acord i, quan vulgui, estic disposat a muntar una plataforma per aconseguir la transferència de la justícia. Però home, que això és responsabilitat del Govern socialista, el qual du dos anys i mig, i no dels vuit anys anteriors, home clar, si ja fa olor de podrit és que ja fa temps que està podrit, per tant no és tampoc adequada l'argumentació que s'ha utilitzat ni molt manco. Hi ha responsabilitats del Govern central en l'abandó de l'administració de justícia a les nostres illes, que és intolerable i que l'hem de superar.

I on ja crec que s'ha superat la senyora Vicepresidenta és quan ataca la diputada del Partit Socialista, demanant respecte a la classe periodística, la defensa del periodisme, etcètera. Home, home, un poc de serietat!, ahir vespre i avui de matí mateix, fa una estona aquí fora, s'ha parlat d'obrir processos judicials contra els mitjans de comunicació; avui no és el dia d'atacar per aquest tema, triï unes altres coses, que en té moltes per triar, si vol atacar l'oposició, però no triï aquest, perquè clar, li treurem allò de qui té la cua de palla prest se li encén; no és el moment, ni molt manco, que des de les files del Govern es parli d'aquest tema, millor passar discretament per damunt aquesta qüestió i parlar d'altres coses, això no és, en fi, totes aquestes coses a mi me demostren que el debat s'ha duit molt a la defensiva i molt des d'una situació, en fi, no massa, bastarà comparar amb altres debats i amb altres moments d'aquesta legislatura per veure la facilitat que hi havia des d'aquesta tribuna i la que hi ha avui.

Home, el tema d'IB3 que és l'argument no sé per qui, quan parlava de la defensa del personal de televisió i de tot això, supòs que no es referia a mi, perquè jo he de poder criticar IB3 i no per això critic el personal, cadascú fa feina allà on pot i allà on en troba, el que critic és el model, el model no m'agrada, ja ho sap vostè, ja ho sap tothom, perquè ho he repetit moltes vegades, el que critic és el de la llengua, el del 70% que, per cert, no s'ho creu ni Déu, no supera el 50%, com ha dit el Sr. Alorda aquí i, a més, si cercam franges horàries de millor temps i de millor receptivitat més encara, en fi... I quan parl de català parl de les modalitat i de tot, com comprendrà, no estic dient ..., però utilitzant totes les modalitats que vulgui, no passa del 50% i per tant això no correspon a la Llei de normalització lingüística. No en parlat tan sols, ho tenia apuntat i me n'he oblidat, dels nomenaments i de tot el que va passar al principi, i el tema de l'endeutament no és, ni molt manco, de rebut. Qualsevol d'aquests arguments són suficients perquè nosaltres rebutgem aquest pressupost des de la totalitat. Repetesc, que la comunitat autònoma es gastí més en IB3 que en la Universitat de les Illes Balears quan el gran repte del nostre model econòmic és major qualificació en tots els sentits, em pareix ja absolutament desproporcionat.

I no torni a dir això que són els pressuposts més socials de la història de res, perquè aquests pressuposts representen un 3,2% de despesa social, segons analitza la Llei d'acció social aprovada per majoria absoluta de vostès l'any 87, i si li afegim les transferències als consells insulars arribarà al 4,6%, però molt enfora d'allò a què obliga aquesta mateixa llei d'acció social del 87, que és el 6%.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera, *todos vamos en el mismo barco*, i crec que sí, *todos vamos en el mismo barco* i és un cas de corrupció que s'està investigant.

Ens demana respecte per la justícia o ens diu que han tengut molt de respecte per la justícia, i jo crec que la reacció de Relacions Institucionals respecte d'aquest tema realment demostra poc respecte per la justícia. "El PP está indignado" amb les actuacions de la justícia. Estan en contra dels mitjans que treuen el tema, que ens han explicat, ja que vostès no ho han fet, el que està succeint, i amb la implicació del Govern i de la cúpula del Partit Popular, però sobretot del Govern en aquesta casa, totes les intervencions que han tengut.

Jo no subscric que no volem les competències en administració de justícia. De fet les tenim des dels anys..., deu ser almenys com a mínim del 94. No han estat transferides però la competència està prevista en el nostre estatut i, per tant, és nostra des de fa molts d'anys. Nosaltres compartim amb vostè la situació de la justícia; ho compartíem en temps de n'Aznar, també; no ho compartien, em pareix, en aquell moment; en tot

cas nosaltres ho pensàvem, i que realment la situació de la justícia és tremenda, basta veure com ha d'investigar a Andratx, o la situació de la Fiscalia. Hi ha una situació realment greu, ho compartim; per cert, esper encara l'informe que va dir que ens faria arribar.

Compartim que duguem policia. Però, Sra. Estaràs, vostè compregui que també volem dignitat a les institucions del país. Quan estam demanant que el nostre conseller dugui policia autonòmica i ens surt el conseller d'Interior telefonant a un imputat i oferint-li els advocats del partit i dient-li que tots anam dins el mateix vaixell i que estigui tranquil, que en tot cas li preocupa menys que un altre cas, comprendrà que per donar la policia autonòmica al país deman que el responsable màxim de la policia autonòmica presenti la seva dimissió immediata; si no que el cessi el president del Govern, i m'agradaria que vostè fos presidenta si no fos perquè vostès s'autoinvolucra: estan tots dins el mateix vaixell i haurien d'anar-se'n tots. Perquè comprendrà que tremola molt el pols quan en una situació en què estam demanant la policia, que feim costat amb vostès i ho continuarem fent per tenir totes les competències en matèria de policia, un comenci a pensar que almenys afers interns es duguin externament, perquè si vostès han de començar a fer cafès amb tots els implicats que coneixen, la veritat és que comprendrà, des de la responsabilitat que vostè té en aquest moment, de les màximes que es poden tenir en aquest país, que tremoli el pols. I ens hi tendran. Nosaltres hi som i hi serem, però francament facin gestos, si no, no estan a l'alçada de dirigir aquest país. I nosaltres, de retruc, ens trobam que no tenim credibilitat i no tenim força moral per demanar les competències, que força històrica i de tot ordre la tenim de sobres, però quan realment passa una cosa d'aquestes i no estàs a l'alçada, bé..., Itàlia ha perdut molt darrere Berlusconi i nosaltres estarem perdent molt darrere Rodríguez i Matas si qualque cosa no passa de tot aquest *percal*.

Per cert, ja que ha fet un repàs dels casos més sonats de corrupció, que n'ha deixat, jo li demanaria si tornaran els doblers del túnel de Sóller. Només el suborn provat; torni'ls, torni'ls a qualque banda. Doni'ls a una ONG, doni'ls a qualcú, però no es quedin els doblers, no se'ls quedin perquè ha prescrit, ara que ha quedat demostrat, demostrat. No se'ls quedin ni se'ls gastin en campanya electoral, tornin-los, a qui sigui.

IB3. Diu que el fet que hagin reforçat les senyes d'identitat és un problema. No, perdoni, no, al revés; nosaltres ja ho voldríem, tot el que reforci les senyes d'identitat de retruc tanmateix ens afavorirà. Per tant nosaltres..., facin això perquè els convengui però a nosaltres ja ens va bé, (...) les senyes d'identitat, però, per l'amor de Déu!, que en Wayne només pugui parlar en castellà no sé quines senyes d'identitat fa. Per què tenen problemes en agafar versions doblades que ja existeixen?; i doblin tant com puguin, els donarem suport en tot, en el pressupost d'IB3, en el pressupost de l'entitat de doblatge, de l'escola de doblatge, del que vulguin, però utilitzin el que hi ha, no ho menystinguin. Per què ho odien?, per què ho odien? Si faran sèries sud-americanes en sud-americà, està escrit a les estrelles, com fan totes les televisions en llengua castellana sense cap problema; però vostès no, ah, vostès no, en Wayne en castellà, no fos cosa. Era el que ens deien quan va començar TV3, "no voldreu que en John Wayne parli en

català", no en faltaria d'altra, el retret d'en Guerra, se'n recorda?; no podien fer Dallas, només podien parlar els que feien rondalles. Per favor!, per favor! Les senyes d'identitat vol dir posar a l'alçada, a una gran alçada, la llengua pròpia i utilitzar-la per a qualsevol cosa.

Per cert, amb qui es compara? Que el primer any no es va arribar al 6%? Sí senyora, TV3, Euskal Telebista. Però vostè amb qui es compara? Pel que és IB3 un èxit, un deu, jo els don l'enhorabona, però on aspiram nosaltres, a la llengua del país, perdó, a la televisió del país, hem d'anar a altres punts. Estam parlant del fet que Catalunya Ràdio és la ràdio més escoltada de Catalunya des de fa molts d'anys; això és el que volem per a vostès, per a nosaltres, ho volem per al país. Vostès miren la de Castella-La Manxa; està bé però no és el referent que nosaltres tenim.

I tenen, sí que en tenen, animadversió, i allò de les modalitats, que ens pareix beníssim, a més no tenim res en contra del registre lingüístic que s'ha triat per allò que es fa en català, ara, no s'amaguin darrere les modalitats per no fer en català la resta de les coses, no facin tres versions d'una mateixa cosa.

Per cert, tindrà un comunicat nostre, vostè no el degué veure però sobre Canal 9 i Punt 2, que nosaltres sí que en parlàrem; jo no la vaig sentir piular, a vostè, però no ens expliqui que per mor que el PP i en tot cas PP i PSOE maltracten les freqüències de les televisions en llengua catalana, a vostè no li queda més remei que tapar les freqüències en llengua catalana; si vostè ho ha fet, també! Bé, ho ha fet el seu partit; critiqui-ho, posi's devora nosaltres per afavorir les televisions en llengua catalana i aleshores direm "no, és que és en Montilla, és que abans era en Cascos...", hi estarem d'acord, però vostè no em digui: "No, és que m'han fermat...; jo també, jo era a Madrid i hi vaig votar a favor, però ens han fermat i ara l'únic que ens queda és tapar-ne una amb l'altra". No ens pareix bé. El tercer canal: posin més canals.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Vostè ens diu totes les televisions, la de Madrid, Canal Sur, ben igual que TV3, ben igual que Canal 9. Clar, hi ha una cosa que no ha entès, en la diferència amb Canal Sur i TV3, o Canal 9, una part de Canal 9; no l'ha entesa. Ja no la hi explicaré, perquè si vostè no la veu és que no entén el que diuen l'Estatut d'Autonomia, la Llei de normalització lingüística i les senyes d'identitat a les quals feia referència. Si no la veu, la diferència, perquè la Llei de normalització lingüística parla dels canals en llengua catalana i no parla de Televisió de Madrid ni de la BBC, que estaria molt bé rebre-la, però no en parla, d'aquestes, és que no ha entès vostè quin país gestiona.

Per cert, i acab, Sr. President, no m'ha contestat si sap quin percentatge del PIB gestionam en matèria social perquè se n'averonyirà, respecte del percentatge del pressupost, que ja no li ho discutiré, bravegi'n tant com vulgui, i crec que

realment se'n temerà que el compromís social del país respecte de la riquesa que genera és miserable.

I en tot cas si vostè demana respecte i tots demanem respecte respecti aquest parlament, no per la broma d'en Pinochet, respecti aquest parlament. Ahir tres rodes de premsa per parlar d'Andratx, tres rodes de premsa...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, per favor...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Aquí a fora han estat parlant..., perdoni, Sr. President, acab...

EL SR. PRESIDENT:

Són tres minuts, ja.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Ha estat parlant davant la premsa tothom. Aquí zero minuts qui representava el país, i hi ha una crisi política de primera magnitud. Surtin aquí a parlar d'Andratx i si no realment no té cap respecte per aquesta cambra.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de rèplica té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Com a qüestió prèvia, com que la Sra. Vicepresidenta m'instava, encara que llavors el president, que no era vostè, no m'ha donat la paraula i no he pogut fer, em demanava, vaja, que jo demanés disculpes per haver comparat el seu grup o fins i tot el Partit Popular amb Pinochet. No, Sra. Vicepresidenta, jo no he fet aquesta comparació, però si vostè o el seu grup ho ha interpretat així, ho retir absolutament de dalt a baix; pel meu cap no passa ni molt menys que cap dirigent del Partit Popular d'aquest país es pugui semblar al Sr. Pinochet. Jo el que he dit és que tanta credibilitat té el Sr. Rodríguez parlant de legalitat i en contra de la corrupció urbanística com credibilitat podria tenir el Sr. Pinochet -i he afegit: "que no té res a veure el cas"- parlant de defensa dels drets humans.

(Aldarull a la sala)

Però si això a vostès els molesta ho retir de dalt a baix, Sra. Vicepresidenta.

Però m'hagués agradat, Sra. Vicepresidenta, com jo també li he demanat a vostè expressament, que pugés aquí, i no ho ha fet, i demanés disculpes perquè el seu govern i el president

d'aquest govern, el Sr. Matas, ha comparat l'11-M amb el cas Andratx, i han fet vostès altres comparacions molt més greus que ni tan sols no repetiré aquí...

(Més aldarull a la sala)

Per cert, no les repetiré aquí precisament pel respecte que me mereix aquesta cambra.

Sra. Vicepresidenta, si el mateix respecte li mereix, a vostè, aquesta cambra, hauria de demanar perdó per aquestes paraules del Sr. Matas, hauria de demanar perdó per l'assetjament que estan fent vostès a la justícia i als fiscals en aquests darrers dies i haurien de demanar perdó per l'atac frontal que estan fent a determinats mitjans de comunicació.

I per últim, si tant de respecte li mereix aquest parlament, Sra. Vicepresidenta, no entenc com algun membre d'aquest govern té avui la cara dura política de venir aquí i seure's en aquests bancs del Govern de les Illes Balears.

(Aldarull a la sala)

Ha dit vostè, Sra. Vicepresidenta, que sí, que IB3 és molt plural i que han parlat del cas Andratx i dels casos de corrupció; si ja li he dit, que n'han parlat, i estava escandalitzada IB3 perquè el més greu que ha trobat de tot aquest cas és que un batle sortís emmanillat, és a dir, IB3 es va fixar en les formes. I nosaltres no estam atacant els periodistes, Sra. Vicepresidenta, a qui estam atacant és a aquest govern, que ha creat un mitjà de comunicació públic que pagam tots amb els nostres impostos i que ha posat al servei d'aquest govern; és a vostès, a qui atacam, no als periodistes, que són víctimes de la seva política partidista, manipuladora i de censura.

I diu, Sra. Vicepresidenta, que estan a disposició de la justícia. Faltaria més!, és que encara que no hi estiguessin, que algú no hi està gaire, la justícia afortunadament és la que no està a disposició de cap govern de torn.

(Remor de veus)

I clar, diu vostè... Sent algunes expressions. Si vostès tenen casos concrets surtin ara aquí i denunciïn-los.

Diuen i desmenteixen que el Govern -ha dit la Sra. Vicepresidenta- mai no va alertar ningú i que per això han demanat la rectificació dels mitjans de comunicació i demanen a la Fiscalia que ha d'actuar d'ofici contra aquests mitjans de comunicació. I jo em pregunt, Sra. Vicepresidenta: em vol dir com pot ser que la Fiscalia actuï d'ofici contra uns mitjans que l'únic que han fet és transcriure els enregistraments i la investigació que precisament ha estat iniciativa del ministeri públic? Vol que faci els dos papers, el fiscal? No, evidentment allò que vostès volen és que la Fiscalia no investigui els delictes en els quals vostès presumptament poden estar implicats. I qui ha dividit els mitjans entre bons i dolents va ser vostè, Sra. Vicepresidenta, ahir mateix, i vostè és la responsable de les relacions amb els mitjans de comunicació.

(Intervenció inaudible)

No ho ha dit, no ho ha dit clarament. Tengui la valentia i surti aquí, contra qui es vol querellar; contra *El País*, el *Diari de Mallorca*, *Última Hora* i el *Balears*. És contra aquests mitjans que es vol vostè querellar?, perquè no en quedarà, cap, idò, de les Illes Balears. Bé, sí, ha salvat *El Mundo*, *ABC* i *La Razón*.

(Intervenció inaudible)

No, vostè no ho ha dit, però ho ha donat a entendre, no sé per què tanta covardia. Afortunadament en aquesta comunitat, com en aquest país, existeix una premsa lliure, i com que el Govern no pot acabar amb això el que fa és crear un mitjà públic que posa al seu servei, i aquesta és l'única realitat. I diu -miri, Sra. Vicepresidenta, si se li ha vist el *plumero*, amb perdó, és un símil, no es pensí que li estic dient *plumero*, perquè, clar, aquí fas qualsevol símil i ja et demanen que rectifiquis-, miri, ha dit vostè parlant de la justícia: "Fixi's vostè si la justícia està malament que jutjats d'Eivissa s'inunden", i, per cert, bé que ho fa recollir IB3 i tots els mitjans de comunicació. Miri, Sra. Vicepresidenta, aquell dia vaig veure l'informatiu, i sap quin dia va ser?, miri si es veu com està teledirigida IB3 per aquest govern: resulta que, efectivament, tres dies després de la detenció del batle d'Andratx, en comptes de parlar dels casos de corrupció IB3 obre el seu informatiu dient: "Els jutjats d'Eivissa s'han inundat". Resulta que això és tan noticiable i tant d'actualitat que fa 15 anys que els jutjats d'Eivissa s'inunden, i d'aquests 15 anys 8 anys van ser de govern del Partit Popular i del Sr. Aznar, que no va fer res per a la justícia, ni a Eivissa ni al conjunt de les Illes Balears.

(Aldarull a la sala)

Però li diré més, Sra. Estaràs. IB3 va ser l'únic mitjà de les Illes Balears no que obrís amb aquesta notícia, que ni tan sols fes menció a aquesta notícia; a l'illa d'Eivissa, on estan aquests jutjats, ni tan sols no en van fer menció, perquè és que resulta que fa, com li dic, 15 anys que s'inunden. Però bé, això és una anècdota, i perquè no quedí cap dubte el meu grup per suposat que vol la transferència de justícia, i per tant si he donat una altra sensació també rectifico. El meu grup vol la transferència de justícia; el que jo he dit és que la justícia, la competència de justícia, en mans d'aquest govern que està sota sospita, és més que perillosa; la gestió de la justícia en les seves mans, Sra. Estaràs, és perillosa.

I per acabar jo diria ja que l'única veritat que hem sentit de boca de la Sra. Vicepresidenta és que la llengua pròpia de les Illes Balears és la catalana, com la única veritat que ha dit. Ha dit vostè que la justícia necessita ser desinfectada i desratitzada per tot el que està passant a diferents infraestructures; jo diria una altra cosa: el que necessita, no la justícia, sinó el que necessitem tots i aquesta comunitat és que la justícia desinfecti determinades coses o institucions en el conjunt de les Illes Balears.

I no em voldria oblidar...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, ara sí que acab. ...de fer una menció ha dit vostè, entre moltes falsedats, i si no la rept, Sra. Vicepresidenta, que ara em contesti, ha dit vostè que s'ha transferit també una altra competència als consells insulars: promoció turística. Potser és que jo vaig faltar aquells dies en aquest parlament. Em pot dir, Sra. Vicepresidenta, a quina Comissió Tècnica Interinsular o quan s'ha reunit aquesta comissió per parlar de promoció turística?, em pot dir a quin plenari, aquí, hem debatut la transferència de promoció turística? Jo li ho diré: a cap, i si no per favor digui'm el *Diari de Sessions* perquè jo no l'he sabut trobar. Això, Sra. Vicepresidenta, és el cúmul de mentides a què ja ens té massa acostumats el Govern de les Illes Balears.

I em ratifico en les meves paraules: IB3 ha acabat essent la tapadora, perquè vostès així ho han utilitzat, de la corrupció a les Illes Balears.

Gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Quan un diputat il·lustre d'aquesta cambra ha d'atacar a tot el Grup Popular, a tot el Govern, a tota la televisió, a tots els que no pensen com ells, IB3 *tapadera*, *la justícia no porque están todos bajo sospecha*, el túnel tornau dels doblers, tot ho hem fet malament, no hem fet res bé, no fa més que demostrar que és poc objectiu, que és molt tendencios i que és molt partidista, i si no *a los hechos me remito*.

Però ara contestaré...

(Petit aldarull a la sala)

...fil per randa..., ara contestaré fil per randa el que em toca a mi, que és contestar la intervenció de la Sra. Diputada per aclarir-li, si és que som capaç, d'allò que va aquest debat. Que jo sàpiga aquest debat, i a mi m'han citat aquí, és per parlar de pressuposts, secció 11. No m'han citat aquí per parlar *de que el PSOE está absolutamente salido* perquè es pensa que guanyarà les eleccions intentant pegar...

(Remor de veus)

...intentant pegar i utilitzant com a arma electoral un cas absolutament desgraciat de corrupció. No m'han citat a mi per això. Però vostè vol que parli d'això? Cap problema, també en parlarem en els poc més de 5 minuts que tenc.

És *barriobajero* pujar aquí i amb una mà, l'esquerra, demanar disculpes i amb la mà dreta tornar a treure el mateix exemple; és *barriobajero*. Ha tornat comparar un membre del

Govern amb el Sr. Pinochet, perquè el que no es pot dir és “*rectifico pero lo vuelvo a decir*”. Les comparacions no són presentables, no són presentables, i la posen en evidència a vostè. Jo no els compararé mai ni amb Ceaucescu, ni amb Castro, ni amb cap dictador d'esquerres, perquè un dictador és molt diferent als demòcrates que avui estam aquí en aquest parlament. Aquesta és la diferència entre vostès i jo.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

Per cert, ha hagut de demanar una segona disculpa dient que rectificava. Ara sí que vol la transferència. Idò a veure si s'aclareixen, perquè estic a l'espera que el ministre em digui si accepta la proposta dels 81 milions per fer la transferència de justícia i, si no l'accepta, quines inversions farà. No em qualifiqui d'anècdota, vostè que ha estat presidenta de les Pitiüses, que els jutjats d'Eivissa s'inundi i tinguin denúncies per aigües fecals; no és una anècdota; a vostè li deu fer gràcia. No sé si continua exercint, però es veu que vostè no ha anat a veure el Col·legi d'Advocat ni el de Procuradors, ni ha anat a veure la sala de govern dels jutges, ni ha anat a veure els graduats socials. Qualificar les denúncies d'insalubritat...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Qualificar les denúncies contra la salut perquè està ple d'aigües fecals, perquè no hi ha garanties dels arxius, vostè ho qualifica com una anècdota, que considera -fixin-se vostès quina independència- que IB3 no ha de parlar d'això; és que n'han de parlar tots. Perquè s'ha oblidat de dir una cosa: tan greu era la situació que tots els empleats de justícia es varen declarar en vaga; no és greu?, que tots els empleats de justícia d'Eivissa, hi ha una inundació, la que deu fer 2 milions, no es posa remei i es declaren en vaga, però segons la Sra. Diputada és una anècdota. Que estiguin plens d'aigua, i de porqueria, i d'aigües fecals no hem de dir res; que hi ha perill per a la conservació d'expedients, no hem de dir res; que les finestres no tanquin i hi hagi humitats, no n'hem de dir res; que a més... Sí, sí, ho diu l'informe, que si vol ara li entregaré, el té el ministre de Justícia. D'això no n'hem de dir res. Que a més els funcionaris es declarin en vaga, no n'hem de dir res. Valenta, valenta, valenta independència.

Però bé, vegem..., començaré amb un preàmbul. Vostè demana..., diu que hem de demanar disculpes als fiscals. Jo sempre he respectat l'acció de la justícia en tots els seus termes, tant dels fiscals com dels jutges, i no trobarà ni en mi ni en cap membre d'aquest govern una crítica, tan sols una, a cap fiscal ni a cap jutge.

(Remor de veus)

Poden vostès dir el mateix? Tenc un fulletó d'aquests que reparteixen de propaganda que diu: “En els dos casos, BITEL i MAPAU -que no els han donat la raó els jutges- només la poca diligència de les instàncies judicials explica que no hi hagi sentències condemnatòries”. Valent respecte el que vostès tenen als jutges i als fiscals. Però bé, com que la memòria històrica hauria de ser llarga i no curta, recordin tot el que vostès han dit dels fiscals i dels jutges que no els han donat la raó, del Consell Consultiu quan la passada legislatura no els donava la raó; no ho repetiré també per respecte a aquesta cambra, però tenim un respecte molt diferent a l'Administració de Justícia la gent popular que la gent de l'esquerra, especialment del Partit Socialista.

L'únic que hem dit, i jo crec que a un estat de dret és factible dir-ho, és que quan un mitjà de comunicació diu: “*El Gobierno alertó del registro y de la detención*”, això és fals, i com que això és calumniós i és *achacar al Gobierno un delito* que mai no s'ha produït, la manera de defensar aquest delictes que és una calúnnia, és demanar al fiscal en cap que fent ús del que marca l'Estatut del fiscal intervengui, i això són les regles del joc. O és que vostè no vol aquestes regles del joc?, o, com va dir el Sr. Matas, quan no els agrada, *patada al tablero*, no van bé les regles del joc. No feim més que demanar l'aplicació de l'Estatut fiscal. En cap cas no feim crítica, i el que trobin que hagin de fer ben fet està, però evidentment em permetrà que digui que tot el que s'ha dit en relació, concretament a un mitjà de comunicació, “*el Gobierno actuó y alertó de la detención y del registro*”, és fals, i com que és fals emprarem tots els mecanismes per comprovar aquesta falsedat. A vostè li agradaria que fos vera, però em sap greu, és fals.

Respecte als mitjans de comunicació, per suposat; inclòs *El Mundo*, amb *Última Hora*, el *Balears*, el *Diari de Mallorca*, les que du les relacions som jo i respecte absolut amb tots, els que són més d'un cantó i els que són més d'un altre, no com vostès, que trituren el mitjà de comunicació que no pensa com vostès; una sola paraula, una sola paraula de qualcú del meu grup que hagi fet una crítica del Govern a un mitjà de comunicació que pensi diferent, no la trobarà, perquè en el Partit Popular som molt respectuosos amb la diferència i molt respectuosos amb la llibertat d'expressió.

(Remor de veus)

Que ja vostè pugui a aquesta tribuna, per respecte a aquesta cambra, i tracti de “caradurisme” polític que un conseller del Govern, simplement perquè a vostès no els agrada i simplement *porque sus deseos quieren que sean órdenes*, i fora de tota democràcia i estat de dret digui que com es pot ser tan cara dura que s'hagi assegut al seu escó de conseller, però què vol?, l'extermini com a l'època nazi? Vostè pensa...

(Remor de veus)

Sí, sí, pel que es veu vostè pensa que un conseller ja no li va bé, és la seva opinió, sense que la justícia hagi dictaminat de res ni hagi dit res, fins i tot no s'hagi ni pronunciat, vostè ja el cessa i pràcticament el mata. Idò no em pareix (...), em pareix molt malament i em pareix que aquesta intervenció seva confronta allò que són els dos models de fer política.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Estaràs, per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, acab amb una anècdota; jo no ho qualific d'anècdota però acab amb una anècdota. Ens dóna lliçons d'IB3 un partit que va enviar aquest document a tots els membres del PSOE, que va sortir i que ara ho repetesc, perquè les coses s'han de repetir molt perquè se sàpiguen, perquè sé cert que molta de gent...

(Remor de veus)

Sr. President, demanaria...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poquet de silenci, si són tan amables.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Demanaria només el mateix respecte...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

...el mateix respecte que jo els he tengut. Ja els he dit que amb un poquet menys em conform, però el mateix.

Deia que aquest escrit el firmava la secretaria de política econòmica i d'ocupació, i deia: "*Estimados compañeros y compañeras* -es dirigía sense cap dubte a la Sra. Costa- *con el objetivo de establecer una red de colaboración y coordinación entre los consejeros de las radios y televisiones autonómicas, facilitar el intercambio de iniciativas y denunciar la manipulación informativa y la mala gestión de las televisiones autonómicas en aquellas comunidades donde gobierna el PP, te convoco a una reunión de trabajo a la que asistirán los consejeros nombrados por el PSOE de todas las televisiones autonómicas, diputados portavoces de control parlamentario y también el delegado federal de temas audiovisuales Miguel Ángel Sacaluga. La jornada tendrá lugar en Valencia, en la sede del PSOE, junto a Torre de los Serranos el 24 de noviembre a las 10"*. Això és la diferència que hi ha entre vostès i nosaltres; nosaltres mai no farem crítiques generalistes, ventilador en marxa, ni utilitzarem l'estat de dret per fer mal políticament i guanyar amb aquesta estratègia el que vostès no guanyen confrontant projectes, confrontant gestió, confrontant idees i confrontant ètica.

Gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Torn en contra. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular, Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, si a alguns diputats d'aquesta cambra no els interessa realment el debat de pressuposts i volen centrar la qüestió en altres temes que no són propis del debat de pressuposts, a aquest diputat sí que li interessa el debat de pressuposts i se centrarà únicament i exclusiva, per molt que a vostès no els interessi, en les qüestions estrictament pressupostàries.

I abans d'entrar en aquest tema, i com que hi ha hagut diputats que aquí han fet esment, efectivament, a qüestions globals i generals dels pressuposts, a mi també m'agradaria fer menció a dues qüestions. Efectivament, i en el debat o a l'exposició de la vicepresidenta a la Comissió d'Hisenda, nosaltres hem de coincidir forçosament a considerar que aquests pressuposts són els pressuposts més socials de la història de les Illes Balears. Així no ho pensa el portaveu del PSM-Entesa Nacionalista, però nosaltres hem de pensar i creim efectivament que és així. Certament avui això és un veritable fet i podem comprovar efectivament com el 71,46% d'aquest pressupost té una destinació exclusivament social, xifra aquesta que és evidentment susceptible de ser incrementada si hi afegim totes aquelles transferències que es produeixen en els consells insulars precisament en matèria social, i és que no podem més nosaltres que celebrar aquest fet perquè la política del futur entenem que se centra, la política del futur es concentra en la política social, polítiques per a la dependència, inversions en el camp sociosanitari i, en definitiva, polítiques actives destinades directament a les persones.

No obstant això, i també se n'ha fet esment avui en aquesta cambra per part del mateix portaveu, també voldria destacar el que consideram una de les grandeses d'aquest pressupost, qüestió a la qual també va fer referència la vicepresidenta en la seva compareixença a la comissió corresponent i són precisament a les inversions. Inversions que es focalitzen principalment a les illes considerades menors, Menorca i Formentera, amb una inversió de 886 euros per càpita la primera i amb una inversió absolutament històrica a la segona de 1.353 euros. I si això és important, nosaltres consideram que ho és i molt, també ho és i de quina manera ho és, la relació en termes absoluts de la inversió d'aquesta comunitat autònoma, en relació a la inversió que executa en aquestes illes el Govern central, precisament també s'ha fet menció avui d'això en aquest debat. I les diferències, vulguin o no, són absolutament aclaparadores i a les xifres em remet. Senyores i senyors diputats, jutgin vostès, 544,20 euros per càpita que inverteix la comunitat autònoma, front a 215,21 euros del Govern central, independentment de qüestions relacionades amb el PIB o no. Jo els dic una cosa i els faig una pregunta, poden presumir totes les comunitats autònomes d'Espanya d'aquesta relació percentual? Jo els contestaré, evidentment no. Aquestes dues

són les circumstàncies que a aquest diputat li han cridat l'atenció de l'exposició d'aquesta secció de la Vicepresidenta d'aquest Govern i que jo voldria posar sobre la taula abans de continuar amb aquest debat.

I respecte els pressuposts d'aquesta secció, que és allà on s'ha de centrar aquest debat. Entenem que es ve a produir un important increment en tot el seu conjunt fins arribar a un 14,41%, el que avui ve a significar un total aproximat de 40 milions d'euros, increment que nosaltres evidentment no podem més que celebrar d'una forma i d'una manera absolutament extraordinària. Un increment que ve reflectit en el capítol 1, amb un increment d'un 8%. També s'incrementa sensiblement el capítol 2 i de la mateixa manera també ho fa i en un percentatge d'un 30% el capítol 3, principalment pel destí d'aquests fons que van directament a l'aportació que es fa a l'Ens de Radiotelevisió Espanyola. Jo no faré aquí un feixuc i un ens exercici de recórrer programa per programa. La secció 11 és una secció, com vostès saben, especialment tècnica d'assistència i una secció de suport i en conseqüència és difícil extreure d'aquí un debat polític. En definitiva, és complicat aprofundir en excés.

Allà on sí voldria concentrar-me és especialment en l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, IB3. En aquest apartat tenim moltes coses, el meu grup, per significar. I també, com no pot ser d'altra forma, celebrar no només per haver-se consolidat aquesta ràdio i televisió com una referència identitària inqüestionable, a la vegada que s'ha convertit en un eix vertebrador de la nostra realitat cultural entre illes, sinó que ho hem de celebrar perquè IB3 s'ha fet un espai i s'ha fet un espai ella tota sola i guanyada a pols dins del rànquing de major audiència de les diferents televisions autonòmiques de recent creació. Per exemple Astúries, Múrcia. Amb una xifra molt significativa, la del 7,7% de *share* d'audiència enregistrat a les Illes Balears, front per exemple a la d'Aragó que tan sols arriba a un 3,5%.

Si aquesta circumstància no és, des de cap punt de vist discutible, ho reiter, a les xifres me remet, tampoc pot ser objecte de dubte que IB3 s'ha posicionat al quart lloc de les preferències audiovisuals dels espectadors d'aquesta terra, darrera Televisió Espanyola, darrera de Telecinco i d'Antena 3. Fins i tot passam per davant de televisions que podien constituir amenaces directes, en termes d'audiència, com són TV3, Canal 9, o Canal 33, entre altres. I si tot això s'ha aconseguit en aquests anys allà on realment el principal repte de la cadena autonòmica era la seva consolidació, és a dir, durant el seu període de consolidació, tot això s'ha aconseguit i tot això que tenim guanyat.

Senyores i senyors diputats, pel que fa al pressupost pròpiament dit, hem de manifestar la nostra satisfacció per tractar-se d'un pressupost de contenció i austeritat. Un pressupost que a la vegada no deixa de ser un pressupost que no renuncia a res i un pressupost, en el nostre entendre, responsable per a la consecució dels objectius pels que IB3 ha estat cridat. Es tracta d'un pressupost de 8,8 milions d'euros, que ve a certificar precisament les meves darreres paraules. És ben cert que encara, efectivament, aquest diputat no els ho negarà, queda molt de camí per recórrer, encara queden molts de reptes per aconseguir, com pot ser el tema de la producció

pròpia, o bé la captació de més anunciants que possibilitin una major font d'ingressos propis. Però senyores i senyors diputats, vostès no passin pena, creim que la línia traçada des d'aquest Govern farà d'IB3 un escenari absolutament atractiu i irrenunciable per a tots aquells anunciants que vulguin promocionar la seva oferta.

Respecte el deute. Ja ho va dir la vicepresidenta a la comissió corresponent, una vegada aprovat l'Estatut d'Autonomia, les possibilitats de reducció del mateix deute, evidentment, incrementaran. De tal manera que la reducció d'aquest deute és una situació veritablement expectant que es veurà materialitzada al llarg del proper i de la propera legislatura.

Respecte al debat de les esmenes en aquesta secció, ja el vàrem tenir a la Comissió d'Hisenda. El posicionament del Grup Parlamentari Popular no ha variat des de llavors. Per tant, totes aquelles argumentacions i aquelles respostes que feien referència a les esmenes presentades pels grups de l'oposició, estan contestades en els mateixos termes. Si algun grup parlamentari està necessitat d'alguna resposta respecte a alguna esmena en particular, aquest diputat amb molt de gust la respondrà.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. En torn de rèplica el Grup d'Esquerra Unida i Els Verds. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Ja per acabar el debat d'aquesta secció i molt ràpidament. Existeix aquesta màxima de què una cosa si se repeteix moltes vegades acaba pareixent veritat, vostè Sr. Jerez segueix la consigna corresponent i torna dir que són els pressuposts més socials de la història de Balears i jo, per seguir la mateixa tàctica, tornaré dir que no és veritat. No ho són i a més no sé de què estam xerrant. O sigui, vostès que entenen per socials? Sanitat, educació, tot. Tot menys Interior, Interior té la part del sou dels treballadors que també és social. Home si entenem per social això clar que tenen el 70%.

Però si entenem per socials allò que diu la Llei d'acció social, aprovada l'any 1987 per majoria del seu partit, estam parlant d'una altre tema. I si ens fixam en aquesta llei, ens agradi o no ens agradi, la despesa social d'aquest pressupost mitjançant un estudi molt acurat, representa el 3,2% del pressupost. Si a més li afegim, que és de justícia afegir-ho, la despesa social que destina aquest Govern als consells insulars, fruit de la Llei 14/2001, de transferències de serveis socials, de polítiques socials, ens acostam al 4,6%. Aquesta llei que se va aprovar l'any 87 i que està absolutament passada de moda i que necessita adequar, estableix que s'ha de destinar el 6% dels pressuposts a polítiques socials. Aquests pressuposts destinen el 4,6%. Per tant, ni són els més socials de la història i sobretot, ni tan sols compleixen la llei vigent en aquests moments en aquesta comunitat autònoma.

IB3. Ja no ho repetiré perquè aquí s'ha dit per activa i per passiva. No coincidim i no estam d'acord. Per tant, no consumiré més temps dient allò que ja hem repetit moltes vegades, estam absolutament convençuts, primer que va néixer malament, si no volien que passés el que ha passat i que hi hagués una oposició radical durant tota aquesta legislatura, havien d'haver-se pres molt seriosament a l'inici que s'havia d'institucionalitzar i posar en marxa un mitjà d'aquestes característiques amb el consens de tothom i no mitjançant la imposició i que després han fet el que han volgut en aquest medi i no és l'adequat.

I miri, acabaré amb una cosa molt senzilla. Començ a estar preocupat, ja he sentit dues o tres vegades, no sé quantes i el Sr. Jerez ha estat el darrer que ho ha dit, que no ens hem de preocupar perquè ara s'aprovarà l'Estatut d'Autonomia i amb la partida que s'aprovarà de deute històric cobrirem tot allò que s'ha gastat d'IB3. Home! Jo me pensava que havíem aprovat una partida per cobrir els 25 anys de mal finançament del Govern central a aquesta comunitat autònoma, no per eixugar el deute d'aquesta legislatura en carreteres, IB3, etcètera. Si és així començ a tremolar. Aquest deute no s'ha d'eixugar pel que vengui de l'Estatut d'Autonomia, s'haurà d'eixugar pels esforços financers que facin els futurs governs que no els assegur l'èxit d'allò que els queda. Però evidentment no per allò que vengui de l'Estatut d'Autonomia. No tornin dir això perquè començarem a estar preocupats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup PSM-Entesa Nacionalista el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. No m'estranya que el portaveu del Partit Popular no vulgui xerrar d'Andratx, no m'estranya. No ha trobat un minut per xerrar de les esmenes, no li interessava el debat específic, però ha trobat un segon per xerrar de les esmenes, però no podia, no volia xerrar d'Andratx. El Sr. Matas tampoc i al final tampoc no era vostè que volia xerrar d'aquest tema, volíem xerrar amb el Sr. Matas i el Sr. Rodríguez, que s'amaguen. Vostè comprenc que no en vulgui parlar.

Però alerta, la comissió, aquesta àrea, sí que du les transferències i una de les coses que se n'ha parlat molt és de l'administració de justícia, a l'instant haurem de xerrar de policia i hem parlat de temes molt gruixuts, molt importants, respecte de la legitimitat per discutir-les. Parlam de política i parlam de les feines que durà el 2007 la Conselleria de Relacions Institucionals. Convendria que en parlés. A vostè no li preocupa gens tampoc? Tots van amb el mateix vaixell? No li preocupa gens que el cap de la nostra policia autonòmica hagi tengut la intervenció en el cas Andratx, que cada dia surt. No se deia: "el lunes, ¿estás en el despacho?" No, l'altra intervenció. No li preocupa cap problema? Ho comentí perquè jo crec que no hi ha cap política de sang en aquesta casa que tal dia com avui no se senti en l'obligació de xerrar d'aquest tema.

El tema social, un altra vegada els temes socials. Ho he demanat, la consellera no m'ha contestat. Li ho deman a vostè, quin percentatge del PIB destinam a despesa social? Al final encara li ho diré jo, però a mi m'agradaria que m'ho digués vostè. Quin percentatge del PIB destinen les Illes Balears a la despesa social? Ja li ho dic, països del nostre entorn el 30% del PIB. Aquest pressupost el 12% del PIB. Efectivament ja li ho ha dit el Sr. Rosselló, no ens posin trampes, què és allò que hi posen dins el pressupost social? Si parlam de la Direcció Social són unes coses, si parlam d'allò que a nivell internacional i homologable se parla de despesa social, hi entra la sanitària, les prestacions de la Seguretat Social i tot allò que va associat a la família, exclusió i benestar social, no hi entra educació. En tot cas vostès ens ho defineixin per poder-ho parametrar amb tothom. O ja ens digui que el 100% és social, també ens va bé. En realitat la mancança greu és de recursos i qui ha de defensar l'Estatut i qui ha de defensar també el sistema de finançament, com la Sra. Estaràs, no vol concert econòmic, no vol recursos. Per tant, evidentment també és un altre element important.

Per paga el tema social no només és un tema de polítiques socials, de protecció social. "La caritat no pot substituir mai la justícia", deia Agustí d'Hipona, no és de Marx, la frase. Què vol dir? Vol dir que també hi ha elements que donen igualtat d'oportunitats. Vostè ho ha dit moltes vegades, quina és la gran bandera d'aquests pressuposts? Que eliminen l'impost damunt l'herència per exemple, no que el matisen, com estariem d'acord tots, l'element sentimental associat a l'herència, l'estalvi que proposa. Tot són coses positives que té, no hi ha dubte, però la bandera mateixa de què no s'afecti els patrimonis més importants per mantenir la diferència. Bé, serà una bandera que vostès la consideraran molt vàlida, però que també marca una sensibilitat social.

També torna apuntar una cosa que ha dit la Sra. Estaràs, jo només miraré de replicar allò que pràcticament no havíem tocat, que fan més despesa a les illes allà on no governen, o bravejar d'aquesta situació. En tot cas li faria estudiar com és que gasten, però allà on governa el PP la despesa la dóna a les institucions que democràticament governa el Partit Popular. Allà on no governa el PP ho fan mitjançant consorcis, Govern, ho fan de la manera més indirecta que poden perquè mai toqui un cèntim, ni hi participa en decisió real i en ser-hi, les institucions democràticament que no governa el Partit Popular. Això és fer parts i quarts Sr. Portaveu del Partit Popular.

Respecte a IB3 també ja li ho he comentat. Amb qui se comparen? A nosaltres ja ens pareix bé el punt que han trobat, ens sap greu no estar amb vostès en tot i per tot a la televisió autonòmica. Però com que nosaltres creim en aquest país, quan comparam ens agradaria comparar-nos amb aquelles televisions i aquelles ràdios que estan arribant al màxim d'excel·lència, o se diuen de tu a tu amb Televisió Espanyola, Antena 3, o Telecinco, de tu a tu. Un dia guanya una, un dia guanya l'altra, però estan allà mateix. Vostès pareix que ja accepten el nínxol d'estar a una tercera part de Telecinco. Això vol dir que realment té un gran èxit? Tindrà un gran èxit si realment és l'èxit el qual vostès aspiren. De totes maneres, tal i com l'han muntada, amb el nivell partidista que té i amb la manca de complicitat de tot el país al darrera, probablement sí que els hem de felicitar de què hagin arribat a aquest punt de *share*. Jo els faria canviar el punt d'ambició, el punt de sentit i de servei

al país i miri de procurar que tots ens puguem sumar a aquest projecte i entre tots, no serà fàcil ja li ho dic, però entre tots intentem estar allà dalt de tot del rànquing, molt per damunt d'aquestes tres que vostè braveja, que hem quedat a tanta distància en el quart lloc.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Molt breument. Jo no exigiré ara al Partit Popular que demani disculpes perquè ens acaben de comparar amb els nazis dient que nosaltres volem eliminar un Govern, o un conseller, perquè això se convertiria en un debat absolutament estèril i fins i tot infantil, no? Si me posés al mateix nivell que la Sra. Vicepresidenta. Per tant, no ho faré.

Només faltaria senyors del Grup Popular que el meu grup no se pogués reunir i parlar de les televisions autonòmiques en el conjunt d'aquestes illes, o del que vulgui. Allò que és impresentable és que tot un President del Govern de les Illes Balears se reuneixi amb la cúpula directiva d'IB3 per donar instruccions polítiques, tal i com va succeir aquest estiu passat, a la reunió que va mantenir, com dic, també intentava que fos secreta, el Sr. Matas amb la cúpula d'IB3.

I no me vull repetir més. És el tercer any que sent que són els pressuposts més socials. Miri, més socials no ho sé, vaja ja que sé que no ho són. Allò que sí és que són els més societaris, perquè els pressuposts d'aquest Govern a qui sempre beneficien és a determinades societats, perquè no crec que entregar milions d'euros a Pula Golf, jo crec que això no deu ser una ONG, o no sona a ONG. No deu estar a l'apartat de Vicepresidència de relacions amb les ONG. Per tant, no venguin aquí a vendre'ns motos de què aquests són els pressuposts més socials. I s'ha atrevit a dir el portaveu del Grup Popular que una de les característiques d'aquest pressupost d'IB3 era l'austeritat. Però com se pot parlar d'austeritat quan aquí no s'ha desmentit allò que ha dit el meu grup de què l'endeutament en 3 anys és de més de 20.000 milions de pessetes, repetesc, més de 20.000 milions de pessetes d'endeutament d'IB3 només en tres anys. I ara què passa? Que havíem d'aprovar un Estatut d'Autonomia per tancar el forat econòmic d'IB3? Home fins aquí hem arribat!

I ja per acabar. Sr. Jerez, no ha dit res, ni una paraula, ni ha desmentit l'afirmació que jo he fet de què en els consells insulars aquesta legislatura no ha arribat la competència de promoció turística, no s'ha transferit. Evidentment no ho pot desmentir perquè és cert que la transferència de promoció turística no ha arribat. Com tampoc ha dit res el Partit Popular de l'endeutament d'IB3.

Mirin senyors del Partit Popular, nosaltres no pretenem ni liquidar, faltaria més! A cap membre d'aquest Govern, ni del Govern de les illes. Crec que vostès es valen tots solets per liquidar-se políticament un a un. Ja veurem quants en cauran. I no tenc cap informació privilegiada, perquè els puc assegurar

que no ha estat aquesta diputada, ni el meu grup el que ha punxat el telèfon d'un conseller, ha estat la justícia. No ha estat aquesta diputada, ni el meu grup el que ha iniciat una investigació de corrupció política i urbanística en el cas d'Andratx. Però desgraciadament, vists els exemples que hi ha, no només a l'illa de Mallorca, també a l'illa d'Eivissa, allà on de 4 ajuntaments del Partit Popular, 3 són investigats per la justícia. És a dir, el 75% dels ajuntaments del PP a l'illa d'Eivissa són investigats. Això senyors del Partit Popular, com a mínim, els hauria de fer reflexionar, a vostès i a la televisió pública donar-ho també com a notícia.

I per últim Sr. Jerez, crec que el seu grup i el meu avui només podem coincidir en una cosa, *hoy es martes 19* i crec que són les 14,20 de la tarda y *estamos en el Parlament*. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez. Vostè té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Només una intervenció de cortesia i per respondre als grups parlamentaris que així ho han fet. En primer lloc jo convidaria a tots els diputats d'aquesta cambra, especialment els de l'oposició, que deixin de posar pals a les rodes d'IB3. Jo crec que la consolidació del projecte de la Radiotelevisió de les Illes Balears és un fet innegable que avui en aquesta cambra no pot qüestionar ningú. Jo crec que la instrumentalització que s'està fent d'aquest fet és absolutament política i realment interessada. IB3 avui, maldament els pesi a vostès, és un èxit d'audiència, és un veritable instrument de cohesió i vertebració de la comunitat autònoma i de difusió de la pròpia cultura entre illes. Per tant, jo els convido a vostès a abandonar aquestes polítiques catastrofistes que porten a terme fins ara a IB3. Arrimin el colze, nosaltres amb vostès podem fer una gran IB3 si volen.

En qualsevol cas i respecte al portaveu del PSM. Miri, no és que nosaltres no vulguem parlar avui del cas Andratx, és que avui aquí es parla de pressuposts, jo entenc...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

EL SR. JEREZ I JUAN:

...que vostè avui interessadament vulgui parlar de segons quins tipus de qüestions, però són qüestions impròpies d'un debat de pressuposts. I vostè avui ho hauria de saber, vostè té molta més experiència que jo en aquesta cambra i per tant, no hauria de propiciar debats que no són propis dels pressuposts. Vostè en sap molt, vostè és un molt bon parlamentari i per això mateix sap quins són els mecanismes i quines són les iniciatives parlamentàries adients per portar qualsevol tema en aquesta cambra. Per tant, jo el convido a vostè que ho faci de la manera reglamentària adient. Aquí debatrem del que faci falta, però de la forma que s'ha de fer, correctament i no en un debat de

pressuposts, que no és un debat propi de qüestions polítiques interessades, com les que vostès avui volen posar damunt la taula.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez.

Senyores i senyors diputats, abans de passar a votació, voldria expressar en nom de tots els membres de la cambra el sentiment de condol per la defunció del pare del Sr. Cardona. L'acompanyam en el sentiment.

Ara passarem a les votacions... Sra. Armengol?

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sr. President, tal i com li he sol·licitat, m'agradaria que se pogués separar, o deixar un moment enmig de les dues votacions de la llei d'acompanyament i després de l'articulat, perquè el Grup Socialista tal i com hem anunciat, perquè consideram que és un abús i un frau a aquest Parlament, sobretot les esmenes presentades pel Grup Popular a la llei d'acompanyament, no volem participar d'allò que consideram, com dic, un abús i un frau al Parlament. Ens agradaria poder sortir i després tornar entrar per votar l'articulat dels pressuposts.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vostè i el seu grup estan en el seu dret. Sàpiga que votarem, crec, el debat número 2. Per tant, ara passarem a les diferents votacions i en arribar al debat número 2 tornaré tocar la campana perquè vostès sàpiguen que poden votar.

Senyores i senyors diputats, correspon ara passar a les votacions del projecte de llei RGE núm. 8954/06, de mesures tributàries i administratives. Així doncs, si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta de les següents esmenes, però tenim aquí dos grups que han presentat esmenes. El Grup Parlamentari PSM ha presentat una esmena de transacció a la 9963 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds que ha estat acceptada per tots els altres grups. Per tant, aquesta esmena la votariem separada.

I també del Grup Popular hi ha una votació separada que és la 10264.

Sr. Nadal?

EL SR. NADAL I BUADES:

Nosaltres havíem proposat també una transacció a l'esmena 9259 i que tots els grups ens han dit que no tenien inconvenient en la seva tramitació.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Si cap grup no fa cap observació, faríem les votacions... Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Efectivament no tenim cap inconvenient en allò que proposa el representant d'Unió Mallorquina en fer la votació separada perquè quedi incorporat tal com ve presentada pel Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina en el dictamen, salvo que hi hagi qualque grup que tenguí un vot en contra. El mateix passa amb l'altra que ha estat transaccionada.

És a dir, nosaltres interpretam, salvo superior criteris de presidència, que tan un com l'altra són acceptades per unanimitat, o només és quant a la votació. Ho dic per agilitar un poc. Gràcies.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Nosaltres acceptam la tramitació, però la votació cadascú votarà el que consideri. Nosaltres no votarem a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

Sr. Alorda?

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Nosaltres a part de sumar-nos-hi, també demanam votació separada de la 9286 d'Esquerra Unida. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Nadal, m'ha dit la 9259?

EL SR. NADAL I BUADES:

Sí, la 9259 que era una esmena que havíem presentat i que en comissió no va poder ser defensada perquè vaig estar malalt.

EL SR. PRESIDENT:

Com que no està aquí a les votacions perquè va decaure, en vista que tothom hi està d'acord la tornam incorporar.

Començam per la votació de la 10264. No s'aprova per unanimitat la transacció.

(Remor de veus)

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sr. President, aquesta esmena transaccionada és del PSM?	Senyores i senyors diputats, passam a votació.
EL SR. PRESIDENT:	3 vots a favor, 33 en contra, 4 abstencions.
El Grup Parlamentari Popular accepta l'esmena 10264 i demana si la resta de grups l'aproven per assentiment. Molt bé.	Ara votam la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds.
El mateix que la transacció del PSM.	Senyores i senyors diputats, passam a votació.
Digui Sr. Nadal.	7 vots a favor, 33 en contra, cap abstenció.
EL SR. NADAL I BUADES:	Ara, passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Farem la votació conjunta de les 10259, 60, 61, 67 i 68. D'acord?
Nosaltres a part de la transacció, voldríem votació separada de les esmenes d'Esquerra Unida i Els Verds 9967 i 9968. I de les esmenes del PSM, 10259, 260...	Senyores i senyors diputats, passam a votació.
EL SR. PRESIDENT:	10 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció.
Un moment per favor, no el puc seguir així. Comenci per les d'Esquerra Unida i Els Verds.	Ara votam la resta d'esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.
EL SR. NADAL I BUADES:	Senyores i senyors diputats, passam a votació.
9967 i 9968.	7 vots a favor, 33 en contra, cap abstenció.
EL SR. PRESIDENT:	Ara votam les esmenes del Grup Parlamentari Socialista 9959, 60 i 61.
Perfecte.	Senyores i senyors diputats, passam a votació.
Les del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.	7 vots a favor, 32 en contra, cap abstenció.
EL SR. NADAL I BUADES:	Si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta dels vots particulars.
Entenent que la 10264 és acceptada per tots els grups i que per tant, no és necessari votació separada, demanam votació separada de la 10259, 260, 261, 67 i 68.	Bé, aquí afegir un nou article a l'article 21 dins el capítol V, que és una esmena que presenta el Grup Parlamentari Mixt, que és sobre modificació de l'article 9 del Pla director sectorial de gestió de residus de construcció i demolició. Hi està d'acord? Bé, idò ara farem la votació d'aquesta esmena del Grup Parlamentari Mixt.
EL SR. PRESIDENT:	Passam a votació.
Molt bé. Passarem a votar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Votarem, en primer lloc, la 9967 i la 9968.	33 vots a favor, 7 en contra, cap abstenció.
Senyores i senyors diputats, passam a votació.	Votam la resta dels vots particulars.
10 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció.	EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:
Ara passam a votar la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, exceptuant-ne la 9963.	Sr. President.
EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:	EL SR. PRESIDENT:
La 9286, he demanat votació separada.	Sí.
EL SR. PRESIDENT:	EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:
Bé, votam la 9286. Únicament aquesta d'Esquerra Unida i Els Verds.	Nosaltres demanam votació separada del vot particular a la disposició derogatòria única. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, si són tan amables. Disposició derogatòria única, PSM. Sr. Nadal?

EL SR. NADAL I BUADES:

Nosaltres demanam votació separada dels articles 17, 21, 19, sisena *ter*, sisena *quater* i sisena *novies*.

EL SR. PRESIDENT:

17, 19, 21 i les disposicions addicionals sisena *ter*, *quater* i *novies*. D'acord. Ja les teníem anotades.

Senyores i senyors diputats, votam la disposició derogatòria única per separat, tal com ha demanat el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, com a vot particular.

Passam a votació.

3 vots a favor, 33 en contra, 4 abstencions.

Ara, tot seguit, passarem a la votació dels articles 2, 3, 4 i 15 fins arribar a la disposició final segona del dictamen, tenint en compte el que ens ha sol·licitat el Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina -és per no llegir-los tots-, ho tenen clar? No, hem fet ara la votació separada, votació conjunta dels vots particulars, i ara passarem a votar els articles 2, 13, 14, 15, 17, 19 i 21, les disposicions addicionals primera, tercera, sisena, sisena bis, sisena *ter*, sisena *quater*, sisena *quinquies*, sisena ..., tots aquests.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sr. President, o ens hem errat o el que havíem votat era votació separada del vot particular de la disposició derogatòria única. I ara faltàvem la resta de vots particulars.

EL SR. PRESIDENT:

Ho tenim en dues votacions separades, però, no obstant això, si queda aclarit així ... Un momentet, per favor.

Ara passam a votar la resta dels vots particulars.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

7 vots a favor, 33 en contra, cap abstenció.

Ara passarem a votar els articles que van del 2, 13, 14, 15, 17, 19 i 21, les disposicions addicionals primera, tercera, sisena, sisena bis, sisena *ter*, sisena *quater*, sisena *quinquies*, sisena *sexies*, sisena *septies*, sisena *octies*, sisena *novies*, sisena *decies*, sisena *undecies*, sisena *duodecies*, sisena *tridecies*, la disposició derogatòria única i la disposició final segona del dictamen, però ara treurem d'aquesta votació el que ens sol·licitat el Grup Parlamentari Mixt, que són els articles 17, 19, 21, les disposicions addicionals sisena *ter*, sisena *quater* i sisena *novies*. Correcte? Idè ara votam les que ens ha sol·licitat per separat el Grup Parlamentari Mixt.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

30 vots a favor, 10 en contra, cap abstenció.

Ara votam la resta d'articles.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

32 vots a favor, 8 en contra, cap abstenció.

I ara, si no em diuen el contrari, faríem ...

Sr. Alorda?

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sr. President, demanaríem votació separada de l'article 6, perquè ens fa il·lusió votar-lo a favor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha cap altra intervenció?

Per tant, passem a votar l'article 6.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

37 vots a favor, cap en contra, 3 abstencions.

Passam a votar la resta, que és la votació conjunta del títol del Projecte de llei, de la denominació del títol I i de la denominació del capítol I i dels articles que vostès tenen ja al seguiment d'aquest plenari, per la qual cosa no val la pena que els esmenti.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

33 vots a favor, cap en contra, 7 abstencions.

Atès que la disposició addicional primera del Projecte de llei RGE núm. 8954/06, de mesures tributàries i administratives fa referència al Consell Insular de Formentera, que s'ha de constituir segons el text de la Proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, pertoca en aquest moment, d'acord amb l'article 24.6 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, procedir a la votació computada de forma separada dels parlamentaris elegits per cada illa. Per tant, procedirem a la votació.

Senyores i senyors diputats de l'illa de Mallorca que hi votin a favor, passam a votació.

19 vots a favor.

Senyores i senyors diputats de l'illa de Menorca que hi votin a favor, passam a votació. De Menorca.

6 vots a favor.

Senyores i senyors diputats de l'illa d'Eivissa que hi votin a favor, passam a votació.

7 vots a favor.

Senyor diputat de l'illa de Formentera si hi vota a favor, passam a votació.

1 vot a favor.

Per tant, 19 i 6, 25, 32. Resultat de la votació, 33 vots afirmatius.

Senyores i senyors diputats de les illes d'Eivissa, Menorca i Mallorca que hi votin en contra o que s'hi abstinguin, passam a votació.

7 vots en contra.

Aquesta presidència, en conseqüència, entén que es compleix la majoria necessària i, per tant, proclama aprovada la Llei de mesures tributàries i administratives, i es faculden els Serveis Jurídics de la Cambra perquè hi facin les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

Senyores i senyors diputats, si són tan amables, passariem a la votació del debat núm. 1, de l'articulat del dictamen del Projecte de llei i, si no hi ha cap suggeriment en un altre sentit, fariem les votacions agrupades en diversos blocs. Primerament, si cap grup no demana votació separada, passarem a votar conjuntament totes les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista i Grup Parlamentari Socialista. Hi estan d'acord?

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

26 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció.

A continuació, passarem a votar els articles als quals s'hi han presentat esmenes, que són els següents: 2, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

33 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Finalment votarem totes les normes que no han estat esmenades que són les següents: títol del projecte de llei, denominacions dels títols I, II, III, IV, V, VI, VII, articles 1, 3, 4, 7, 15, 16 i 17, disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta, disposició derogatòria única, disposicions finals primera i segona i exposició de motius.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

33 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Ara passam a la votació de les esmenes a les seccions corresponents al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 8953/06, en relació amb les seccions d'entitats de dret públic, societats públiques i ib-salut i a les d'empreses públiques d'ib-salut.

Perdó? Sí, són les esmenes del debat núm. 2. Ho tornaré a repetir. Debat núm. 2, de totalitat i globalitat, secció 11, Conselleria de Relacions Institucionals, l'empresa de dret públic 80, Radiotelevisió de les Illes Balears, i les empreses de serveis públics 09, Ràdio de les Illes Balears, SA, 10, Televisió de les Illes Balears, i 12, Multimèdia de les Illes Balears, SA. Queda clar?

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

26 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció.

I ara continuam el debat.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
